

NÅR INTIMITET GÅR ONLINE

Et eksplorativt studie af karakteristika og mønstre i anmeldte sager om ulovlig deling af intimt billedmateriale

<https://www.mx.dk/nyheder/global/story/20128951>

AALBORG UNIVERSITET
STUDENTERRAPPORT

Speciale i Kriminologi af
Rikke Sørup Larsen & Trine Ravn Nielsen

Vejleder: Ann-Karina Henriksen
Antal ord: 33.635
Studienummer: 20123581 & 20123470

Kandidatuddannelsen i Kriminologi
4. Semester forår/sommer 2017
Institut for Sociologi og Socialt Arbejde
Aalborg Universitet

Tro- og loveerklæring

Det erklæres herved på tro og love, at samtlige gruppens medlemmer egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende projekt. Alle citater i teksten er markeret som sådanne, og projektet eller væsentlige dele af det har ikke tidligere været fremlagt i anden bedømmelsessammenhæng.

Vi er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på:

<http://www.studerende.aau.dk/Eksamenssnyd+-+hvordan+undg%C3%A5r+du+det%3F/>

Vi er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning.

Endelig står vi inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden.

Forord

Vi vil gerne benytte lejligheden til at takke de personer, der har medvirket til muliggørelsen af dette speciale.

Først og fremmest vil vi gerne sige en stor tak til Nordjyllands Politi for at indgå et samarbejde med os og for at udvise stor tiltro til os under hele processen. Foruden dette samarbejde havde nærværende speciale ikke været muligt. En særlig tak skal lyde til de politiuddannede i Det Kriminalpræventive Sekretariat ved Nordjyllands Politi for at sparre med os og bidrage med stor faglig indsigt i politiet som institution.

Slutteligt vil vi gerne takke vores vejleder, Ann-Karina Henriksen, for hendes fleksibilitet, for at udfordre vores tankegang og for god faglig sparring og konstruktiv kritik gennem hele specialeprocessen.

Aalborg Universitet, Kriminologi 2017
Rikke Sørup Larsen & Trine Ravn Nielsen

Abstract

In recent years, there has been an increase in both media coverage and the number of police reports on non-consensual distribution of intimate images. There has not yet been much research done on the field and in particular not within the reported part of the phenomenon in the police. In collaboration with the North Jutland Police, this study has the intention to characterize the trends in the police reports based on the following research question:

What characteristics and patterns can be identified in cases reported to the police about non-consensual distribution of intimate images and how can they be considered in relation to the police's handling of the phenomenon in practice?

The study is based on a mixed methods approach using a quantitative and a qualitative content analysis. Through the quantitative content analysis we have coded 286 cases, reported to the Police in Denmark in the years 2015 and 2016. With the quantitatively based empirical material, it has been possible to characterize the reported phenomenon. In addition, a cluster analysis was made to derive patterns in the phenomenon. Based on these clusters, a qualitative content analysis has been conducted to develop a typology.

To answer the research question, we draw on three different theoretical understandings; a gendered perspective, the victimology, and theoretical understandings of police culture.

The most prominent characteristics within the phenomenon are that it is a gendered phenomenon, among young people in particular, where boys share intimate images of girls. This trend can be explained by cultural understandings of gender, where there are different expectations for the behaviour of either men or women. The relationship between the victim and the perpetrator is generally characterized by an intimacy in which the perpetrator is a friend, acquaintance, former friend or former romantic partner. Furthermore, the reported cases of illegally shared intimate pictorial material are characterized by a high degree of severity as the shared images and videos portray the victims in very intimate situations, as well as the material is shared to the general public.

Despite more frequent trends, the phenomenon is characterized by a large variation. This is particularly evident in four developed types, identifying different course of events and motives for distribution. The first type is called "Revenge Porn" and it often occurs between former romantic

partners where the male shares the female as a tool for revenge. The other type is called "Adult Harassment". The type contains people over the age of 34, and the victims and perpetrators are former partners. The distribution is generally the result of impotence from the male party and it often occurs in connection with a general harassment of the victim. The third type is called "Bullying Among Youngsters". There are two different trends within this type. 1) Young girls who share other young girls as a means of bullying and revenge. 2) Young boys sharing young acquainted girls due to sexual curiosity and a hope of masculine recognition. The last type is called "Partying and Youth Behaviour" and is characterized by spontaneous distributions occurring during festive circumstances. The shared material here is most often sex videos.

Thus the reported phenomenon has many shades, which makes it complex for the police to handle in practice. This results in a differentiated registration practice. In addition, the explosive increase in the reports has resulted in a large fall in the number of charges from 2015 to 2016. The handling of the cases in relation to the number of charges and prosecutions for the illegal distribution varies depending on the typology, where a higher degree of severity can be identified in dealing with the types named "Bullying among Youngsters" and "Partying and Youth Behaviour". This can be explained by lack of resources, but it can also be explained by different degrees of victim precipitation in the events of the types, as well as an embedded understanding in the police that real police work does not deal with events in the private sphere.

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1: PROBLEMFELT	8
1.1 PROBLEMFORMLERING.....	11
KAPITEL 2: BEGREBSAFKLARING OG AFGRÆNSNING.....	13
2.1 INTIMT BILLED MATERIALE	13
2.2 ULOVLIG DELING	14
2.3 ANMELDELSER.....	16
2.3.1 Gerningsperiode.....	16
2.3.2 Journalisering	17
2.3.3 Gerningskoder.....	18
2.3.4 Sagsindhold.....	20
KAPITEL 3: INTRODUKTION TIL FORSKNINGSFELT OG TEORETISK RAMME	21
3.1 SEXTING SOM MODERNE KOMMUNIKATIONSFORM	22
3.2 KØN OG SEXTING	23
3.4 OFRE FOR DIGITALE SEXKRÆNKELSER OG DIGITAL MOBNING.....	24
3.5 MANGLENDE FORSKNING I EN POLITIMÆSSIG KONTEKST	26
KAPITEL 4: METODISKE OVERVEJELSER	28
4.1 FORSKNINGSDESIGN	28
4.1.1 Forskerrolle i undersøgelsesfeltet.....	28
4.1.2 Undersøgelsestilgang.....	29
4.1.3 Et metodekombinerende studie	30
4.2 KVALITETSVURDERING AF POLITIJOURNALER SOM EMPIRI	32
4.3 KVANTITATIV INDHOLDSANALYSE.....	34
4.3.1 Kodning og operationalisering af variable.....	34
4.3.2 Dataindsamling	40
4.4 KVALITATIV INDHOLDSANALYSE	42
4.5 ANALYSESTRATEGI.....	43
4.5.1 Strategi for analysestruktur.....	43
4.5.2 Betragtning af det empiriske analysegrundlag	44
KAPITEL 5: FREMTRÆDENDE KARAKTERISTIKA I FÆNOMENET	46
5.1 HVEM DELER OG DELES?	46
5.2 HVAD DELES?.....	52
5.3 HVORDAN ER DELINGEN MULIGGJORT?.....	54
5.4 HVOR OG TIL HVEM ER DER DELT?	58
KAPITEL 6: TYPOLOGIUDVIKLING	63
6.1 KLYNGEDANNELSE	63
6.1.1 Fra klynger til typer	65
6.2 TYPE 1 - "HÆVN PORNO"	67
6.3 TYPE 2 - "VOKSEN-CHIKANE"	69
6.4 TYPE 3 - "UNGE-MOBNING"	72
6.4.1 Type 3a: Piger der mobber	73
6.4.2 Type 3b: Objektivisering af pigers intimitet.....	74
6.5 TYPE 4 - "FEST OG UNGDOMSADFÆRD".....	75
6.6 ER TYPOLOGIEN DÆKKENDE FOR ANMELDELSERNES NUANCER?	78
6.6.1 En mulig type 5? Hændelser uden en identificeret, mulig gerningsperson	78
KAPITEL 7: POLITIETS HÅNDTERING AF DE ANMELDTE SAGER	81
7.1 POLITIETS BRUG AF GERNINGSKODER	81
7.1.1 Brug af gerningskoder på typologien.....	83
7.2 SIGTELSESPROCENT OG SAGSSTATUS I DE ANMELDTE SAGER	85
7.2.1 Personkategori på de mulige gerningspersoner i sagerne	85
7.2.2 Sagsstatus i sagerne.....	87

7.3 SIGTELSESPROCENT OG SAGSSTATUS FORDELT PÅ TYPOLOGIEN	88
KONKLUSION	93
PERSPEKTIVERING.....	97
FREMtidig HÅNDTERING.....	97
FOREBYGGELSE	98
FORSLAG TIL VIDERE FORSKNING	99
LITTERATURLISTE	100
BILAG 1: KODEBOG OG KODNINGSMANUAL.....	105

Bilag vedlagt i separat fil

- Bilag 2: Tabeller til brug i analysen
- Bilag 3: Validering af klyngeanalyse
- Bilag 4: Variabelrekodninger

Kapitel 1: Problemfelt

“Unge deler nøgenbilleder som aldrig før” (Damløv & Stephensen 2016), “Politiet ser magtesløst til, når nøgenbilleder spredes på nettet: “Det risikerer at være spild af ressourcer”” (Dreyer & Lauritzen 2017a), “Sager om deling af nøgenbilleder på nettet boomer” (Guldagger 2016). Sådanne overskrifter har danskerne kunnet læse i aviserne de seneste år. I løbet af de sidste fem år er der sket et boom i omtalen af sager vedrørende ulovlig deling af intimt billedmateriale. Ifølge mediearkivet Infomedia var der i 2012 to artikler, hvori søgeordene “deling af nøgenbilleder” indgik. I 2014 var dette tal på 72 publicerede artikler, mens tallet i 2016 steg til 897 publicerede artikler. Dette illustrerer således, at der er tale om et relativt nyt fænomen - i alt fald i forhold til medieomtalen af fænomenet i en dansk kontekst. Det opleves yderligere, at der fra 2011 til 2015 er sket mere end en fordobling af sager inden for straffelovens § 264 d, som omhandler uberettiget videregivelse af private meddelelser eller billeder. Mens der ifølge Rigsadvokaten i 2011 var 44 anmeldte sager inden for paragraffen, var der i 2015 101 anmeldelser (Guldagger 2016). Om stigningen er en reel stigning i kriminalitetstilbøjeligheden, eller om der er tale om en øget anmeldelsestilbøjelighed forårsaget af en række skandalesager og et eksploderende mediefokus, kan være svært at påvise, ligesom det kan være svært at påvise sagernes specifikke indhold. Dog står det klart, at fænomenet kan betragtes i relation til en ændring af den digitale kultur, hvor megen relation til omverdenen foregår i en online verden, som særligt ungdommen har taget til sig (Kofoed & Larsen 2016:1).

Der opleves i dag en eksponentiel udvikling af online og digitale teknologier, hvor særligt mobiltelefoner med kamera, i kombination med medieplatforme som Instagram og Snapchat, har vundet stor popularitet. Denne udvikling er med til at præge og skabe det postmoderne individs hverdagsrutiner gennem en udvidelse af muligheder for kommunikation og samfundsinvolvering, samt en udvidet eksponering for en række synspunkter og meninger fra omverdenen (Kofoed & Larsen 2016; Salter et al. 2013:302). Disse træk ved den online verden er ifølge Anthony Giddens et særtræk ved det senmoderne samfund, hvor vi som individer ikke længere er afhængige af tid og rum for at kunne kommunikere, positionere og iscenesætte os selv. Dette muliggør således en ny form for sociale relationer, der ifølge Giddens blandt andet medfører flere og ofte mere overfladiske bånd (Bundgård et al. 2010:196). Den online verden er her ligeledes med til at sætte rammerne for en stor del af det sociale liv, hvilket indebærer den intime adfærd i seksuelle relationer.

Den amerikanske forsker på feltet Scott R. Stroud daterer fænomenets begyndelse tilbage til 2010, hvor den første store delingsside “*IsAnyoneUp*” blev oprettet og hurtigt indeholdt flere tusind billeder og videoer af nøgne eller delvist nøgne personer samt med kontaktoplysninger på de

afbillede. Siden oprettelsen af denne side er der, ifølge Stroud, udviklet en trend i hele den vestlige verden, hvor lignende sider i større eller mindre format dukker op på internettet og herunder de sociale medier med det formål at offentliggøre billeder og videoer af intim karakter af andre personer, ofte uden samtykke fra disse (Stroud 2014:170-171).

Den omtalte samfundsudvikling har dermed medført muligheden for nye typer af krænkelse og lovbrud, som samfundet skal forsøge at regulere. Det særlige ved delingen af intimt materiale er dog netop, at det ofte antages at foregå online, hvorfor det kan fremstå uden for tid og sted og dermed som udfordrende i forhold til kontrol og håndtering.

Når der i dag diskuteres kriminalitetsforståelse og samfundets håndtering heraf, er det ofte ud fra et perspektiv, hvor fokus har bevæget sig væk fra behandling af den kriminelle udøver (Garland 2001:171). I stedet har tanker om tidlig forebyggelse vundet indpas i en stor del af den praksisforståelse, der i dag opereres ud fra.

“The new programs of action are directed not towards individual offenders, but towards the conduct of potential victims, to vulnerable situations, and to those routines of everyday life which create criminal opportunities as an unintended byproduct” (Garland 1996:451).

Med tidlig forebyggelse henvises der hermed til, at arbejdet er rettet mod forudsigelse af u hensigtsmæssige hændelser, og hvordan disse undgås – ikke blot ved at hindre en potentiel gerningsmand i at udøve den kriminelle handling, men ligeledes ved at hindre, at et potentielt offer sætter sig selv i en risikabel situation. At fremstille billeder eller videoer af seksuel karakter kan for nogen fremstå som en adfærd, hvor individet potentielt sætter sig selv i en risikofyldt situation. Den online verden er til forskel fra den ”virkelige” verden ubetinget af både tid og sted, hvorfor det kan diskuteres, om internettet og de sociale medier er blevet et ”gerningssted”, hvor der er mangel på kontrol og styring af det, der rør sig og dermed som en platform med begrænsede muligheder for tilstedeværelsen af det, som rutineaktivitetsteorien betegner som kapable vogtere (Cohen & Felson [1979] 2014:474).

Det øgede fokus på forebyggelse - også inden for dette felt - kan ses eksemplificeret ved kåringen af “Dit liv på nettet” som vindende indsats af Den Kriminalpræventive Pris 2017. Denne indsats er netop rettet mod tidlig information omkring digital adfærd, hvor der i udskolingen også undervises i køn, krop og seksualitet i forhold til adfærd og trivsel online (Ruge 2017). Samme fokus kan ses af årets tema for Uge Sex arrangeret af Sex og Samfund (2017) i landets folkeskoler og

ungdomsuddannelser, der beskæftigede sig med rettigheder on/offline med fokus på krop, køn og seksualitet.

Ud fra ovenstående står det klart, at adfærden på nettet - herunder delingen af intimt billedmateriale - er blevet et fokusområde i det postmoderne danske samfund. I relation hertil udgav Justitsministeriet, Undervisningsministeriet og Ligestillingsministeriet i primo 2017 initiativet "Skærpet indsats mod digitale sexkrænkelser". Denne indsats er rettet mod at forbedre forebyggelsen af fænomenet, at hæve strafferammen fra de nuværende seks måneders fængsel til to år samt øge antallet af retsforfølgelser på området (Regeringen 2017:3, 12). En stor del af initiativerne retter sig mod at indsamle viden omkring den ulovlige deling, da denne er mangelfuld, men anses som nødvendig for at kunne forbedre håndteringen og indsatserne fremadrettet (Regeringen 2017:4-7). Som en del af initiativet fra Regeringen er der yderligere præciseret særlige initiativer rettet mod politiets fremtidige arbejde med fænomenet. Dette gælder først og fremmest som omtalt en øget vidensindsamling, men der er også lagt vægt på at lette mulighederne for anmeldelse af disse episoder samt forbedre håndteringen af ofre i politiets regi, både i forhold til mødet mellem politi og anmelder samt gennem øget brug af konfliktråd og offerrådgivning i disse sager (Regeringen 2017:9-10). Det nye udspil bevidner således et øget fokus på fænomenet, hvilket har medført vores interesse i at undersøge det nærmere.

Med lettere anmeldelsesmuligheder og et generelt øget fokus på fænomenet både i medierne samt i skolerne gennem informative tiltag, må det forventes, at antallet af anmeldelser vil stige de kommende år. Af denne grund fandt vi det særligt interessant at undersøge fænomenet, som det optræder internt i politiet. Vi indgik med baggrund i denne interesse et samarbejde med Nordjyllands Politi med tilladelse til at undersøge det anmeldte fænomen i politiet i hele landet.

Inden for politiet er anmeldelser af denne type et relativt nyt fænomen, og der synes endnu ikke - hverken på dansk eller international grund - at være forsket i fænomenet i et praksis regi i politiet. Dette underbygges nærmere i Kapitel 3, hvor den endnu begrænsede forskning på feltet præsenteres. Den manglende viden og prioritering af fænomenet fremgår imidlertid også både af vores samtaler med politiet i Nordjylland samt i diverse journalistiske artikler omkring deling af intimt billedmateriale, hvor politiuddannede er udspurgt på området. En politikommisær ved Rigspolitiets Nationale Center for Cybercrime forklarer eksempelvis, at det er et komplekst felt, der hidtil ikke har været en stor prioritet i politiet, da ressourcerne er blevet brugt andetsteds (Giese & Mølgaard 2016). I 2016 forespurgte Folketingets Retsudvalg Justitsministeren om en kortlægning af

omfanget af anmeldelser af "hævnporno", da der ikke fandtes viden om dette. En sådan blev imidlertid ikke udfærdiget, da Rigsadvokaten svarede:

"Da POLSAS ikke indeholder en eller flere gerningskoder, der alene omhandler "hævnporno", er det ikke muligt ved elektronisk udtræk at tilvejebringe nærmere oplysninger om antallet af anmeldelser, sigtelser, tiltaler og domfældelser vedrørende "hævnporno". Tilvejebringelse af sådanne oplysninger vil forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af en række konkrete straffesager" (Rigsadvokaten 2016).

Det betyder således, at der fortsat ikke er viden om omfanget af det anmeldte fænomen, ligesom det derfor heller ikke er muligt at udlede mønstre og få en dybere forståelse for fænomenets karakteristika. Det er med afsæt i denne manglende viden, at dette speciale placerer sig.

Dette speciale er ikke tiltænkt som en kritik af politiets praktiske håndtering af anmeldelserne omkring ulovlig billeddeling, men snarere som en vidensindsamling af, hvordan fænomenet optræder i politiets regi, da denne viden er efterspurgt af politiet selv. Der er desuden til dags dato ikke udstukket nationale retningslinjer til politiets håndtering af denne type sager, hvilket indikerer kompleksiteten og en manglende konsensus omkring håndteringen heraf. Vi finder det således aktuelt og relevant med reference til dette videnshul at udarbejde en deskriptiv undersøgelse af, hvad der karakteriserer det anmeldte fænomen inden for Dansk Politi og herunder med et fokus på, hvordan fænomenet er registreret og håndteret internt med henblik på afgørelsesstatus og generel registreringspraksis. Hvor stort er omfanget egentlig af den del af fænomenet, der ender hos politiet? Hvem er det, der deler og bliver delt? Ligner sagerne om ulovlig deling af intimt materiale hinanden, eller er det et mere differentieret fænomen, der anmeldes? Hvis dette er tilfældet, hvad er i så fald de typiske måder, hvorpå delingerne forekommer?

1.1 Problemformulering

Med udgangspunkt i den undren, der ligger til grund for disse spørgsmål, er specialet udarbejdet med afsæt i følgende problemformulering:

Hvilke karakteristika og mønstre kan identificeres i de sager, som anmeldes til politiet omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale, og hvordan kan disse betragtes i relation til politiets håndtering af fænomenet i praksis?

Problemstillingen er belyst gennem en kvantitativ og kvalitativ indholdsanalyse af anmeldte sager til politiet, jf. Kapitel 4. Til brug for besvarelsen af problemformuleringen har vi udarbejdet tre undersøgelsesspørgsmål, der skal anvendes som strukturerende for analysen.

1. Hvilke karakteristika er fremtrædende for fænomenet?
2. Hvilke hændelsestyper kan identificeres i fænomenet?
3. Hvordan er fænomenet håndteret i politiets praksis?

Studiet tilgås med en eksplorativ vinkel, hvor fokus er på at frembringe en indsigt i det anmeldte fænomen, som det optræder i politiet. Vi har her gennem en statistisk deskriptiv analyse undersøgt fænomenets karakter. Derudover har vi gennem en udviklet typologi identificeret varierende typer af hændelsesforløb samt vurderet politiets praksishåndtering med baggrund i disse resultater.

Forinden de analytiske fund præsenteres, vil vi i de kommende kapitler præsentere de teoretiske forståelser og metodiske valg, der ligger til grund for undersøgelsen.

Kapitel 2: Begrebsafklaring og afgrænsning

Med afsæt i opgavens problemstilling, finder vi det relevant at redegøre for vores forståelse af begreberne “intimt billedmateriale”, “ulovlig deling” samt “anmeldelser”. Afsnittet vil desuden præcisere det datagrundlag, undersøgelsen er udarbejdet på baggrund af.

2.1 Intimt billedmateriale

Fænomenet omkring deling af intimt materiale er både i dansk og international forskning samt i mediebildet blevet benævnt forskelligt: Hævnporno, “revenge porn”, digitale sexkrænkelser, porno uden samtykke, “involuntary pornography” eller “nonconsensual pornography” (Franks 2015:3). Da navnet på fænomenet - og måske også forståelserne heraf - er forskellige, er det nødvendigt med en begrebsmæssig afklaring af, hvordan det i nærværende projekt forstås og anvendes.

Hævnporno defineres af Stroud, der anses som en af de førende forskere på feltet, som: *“The intentional embarrassment of identifiable individuals through the posting of nude images online”* (Stroud 2014:168). Også på dansk grund er begrebet “hævnporno”, der er den direkte oversættelse af det engelske begreb, blevet anvendt til at beskrive fænomenet. Rigsadvokaten anvender eksempelvis begrebet “hævnporno” i sin forståelse af fænomenet. Han udtalte følgende til Retsudvalget omkring begrebet:

“Begrebet ”hævnporno” ses ikke at være nærmere defineret i straffeloven eller retspraksis. Udtrykket sigter dog normalt til situationer, hvor der sker offentliggørelse – som oftest via internettet – af billeder eller videoer med seksuelt/pornografisk indhold uden tilladelse fra den afbildede person. Optagelsen kan være foretaget af den afbildede person selv eller med samtykke fra den pågældende f.eks. i forbindelse med et tidligere kæresteforhold” (Rigsadvokaten 2016).

Ovenstående viser, hvordan begrebet omkring “hævnporno” er anvendt bredt både i en international, dansk og juridisk kontekst. Vi finder i nærværende undersøgelse dog ikke begrebet “hævnporno” dækkende. Dette skyldes, at det endnu ikke i en forskningsmæssig sammenhæng er undersøgt, hvilke motiver, der ligger til grund for den illegitime deling, og det anses derfor ikke som forsvarligt at fremhæve hævn som altdominerende bevæggrund for delingerne. Vi vil således ikke lægge os fast på dette motiv i en definition af fænomenet, men i stedet have en åben og eksplorativ tilgang til fænomenet.

Foruden “hævn” findes begrebet også misvisende i brugen af ordet “porno”. Brugen af ordet “porno” eller “pornografi” kan i sig selv anses som misvisende i forhold til at forstå fænomenet

omkring den illegitime deling, da billederne ikke nødvendigvis fremstilles til et pornografisk formål, men i stedet til egen besiddelse eller til deling med samtykke blandt intime partnere (Franks 2015:2). Stroud (2014:170) hævder også selv, at den illegitime deling ikke skal forstås som en underkategori til porno, da incitamentet for delingen er noget andet og skal forstås bredere som en kulturel trend for online kommunikation. Vi anser således i tråd med forskningen ikke nøgenhed, intimitet og pornografi som synonymmer.

Med udgangspunkt i de problematikker, der kan udpeges ved brugen af nogle af de hyppigt anvendte begreber i fænomenet, arbejder vi i nærværende undersøgelse med formuleringen “intimt billedmateriale”. Dette defineres bredt som billeder og videoer, hvor personen eller personerne derpå optræder i en seksuel position og/eller er enten helt eller delvist afklædte. Det betyder, at undertøjsbilleder, bikinibilleder, nøgenbilleder, videoer af seksuelle akter, billeder af bare bryster med videre alt sammen medtages i vores definition, da dette anses som intimt materiale med potentiale for krænkelse af den afbillede ved videredistribuering. I flere sager var det dog ikke klart defineret, hvad det delte materiale nærmere bestemt viste, hvorfor vi ikke med sikkerhed har kunnet afgøre, at der var tale om intimt materiale. Disse sager er derfor sorteret fra for bedst muligt at sikre en høj grad af validitet (De Vaus 2014:51).

2.2 Ulovlig deling

Foruden det delte materiales karakter, er det også nødvendigt med at præcision af, hvad der i indeværende undersøgelse forstås ved “ulovlig deling”.

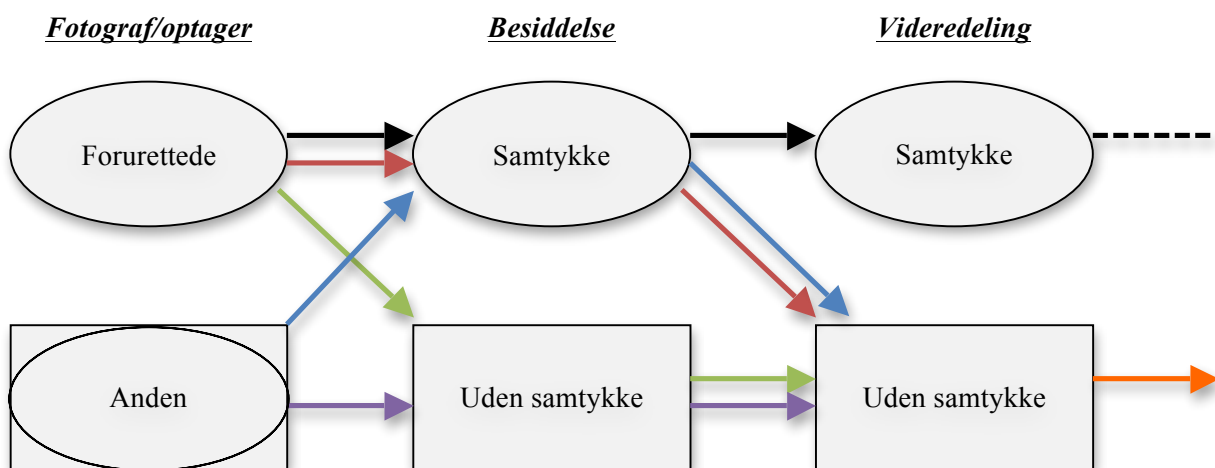
Rent juridisk er fænomenet fragmenteret, da der ikke blot er én, men flere relevante paragraffer, der alt efter fænomenets karakterer kan overtrædes i forbindelse med en ulovlig deling af intimt materiale. Ifølge det omtalte udspil fra Regeringen kan fænomenet alt efter dets beskaffenhed falde ind under én eller flere af følgende lovovertrædelser (Regeringen 2017:4):

- *Straffelovens § 264 d om videregivelse af private billeder vedrørende en andens private forhold eller billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden.*
- *Straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelse.*
- *Straffelovens § 235 om udbredelse og besiddelse af pornografiske billeder eller video af personer under 18 år (børnepornobestemmelsen).*

I denne undersøgelse medtages kun de overtrædelser af ovenstående straffelovsparagraffer, der omhandler delt intimt billedmateriale. Samtidig er det et kriterium, at delingen er forekommet *uden samtykke*, for at denne betragtes som ulovlig. Derudover ligger der rent juridisk en distinktion mellem viderevisning og *videregivelse*, hvor kun sidstnævnte falder under bestemmelserne af § 264 d, hvorfor det kun er denne, der medtages i nærværende studie grundet studiets forskningsobjekt i den ulovlige deling (Greve et al. 2012:459).

Ud fra ovenstående kriterier kræves der dermed en tilstedeværelse af intimitet, manglende samtykke og en reel videregivelse, før den pågældende sag falder under vores definitionsramme. Imidlertid kan disse kriterier være betinget af flere mulige forløb forinden den egentlige videregivelse uden samtykke. I studiet inkluderes alle veje til den ulovlige deling. Nedenstående figur præciserer de mulige veje i fænomenet, der medtages i nærværende undersøgelse:

Figur 1: De mulige veje i fænomenet

Som det fremgår af figuren kan billederne i første omgang produceres på to måder - af den afbillede selv eller af andre, hvilket igen både kan være med og uden samtykke. Det er et interessant led i sig selv i undersøgelsen at identificere, hvordan det intime materiale i første omgang produceres. Denne del af fænomenet er dog kun interessant i nærværende undersøgelse, når det intime materiale efterfølgende videredistribueres uden samtykke fra de afbillede. Dette kræver således, at en potentiel gerningsperson kommer i besiddelse af det intime materiale. Besiddelsen kan ifølge Peter Kofoed (2016:42), der har lavet feltarbejde på delingssider på nettet, forekomme på fem forskellige måder:

1. Besiddelse med samtykke fra den/de afbillede

2. Tyveri af det intime materiale gennem eksempelvis hacking eller adgang til andres mobiler, tablets eller computere, hvor det intime materiale stjæles fra
3. Uvis fotografering/optagelse
4. Konstruktion af falske billeder gennem manipulation
5. Besiddelse gennem tvang

Foruden disse fem besiddelsesmåder, har vi selv valgt at fremsætte en sjette, som vi kalder “Besiddelse ved modtagelse af ulovlig deling”. Denne form for besiddelse mener vi, er nødvendig, for at udtømme de potentielle besiddelsesformer i empirien.

Det er med afsæt i de tilfælde, hvor disse besiddelsesformer fører til deling uden samtykke, at nærværende studie placerer sig.

2.3 Anmeldelser

Som det fremgår af problemformuleringen, har studiet blandt andet orienteret sig om den viden, der kunne indfanges kvantitativt i de anmeldte sager til politiet. Vi blev imidlertid hurtigt klar over, at anmeldelser i politiet ikke blot er registreret under en kategori, hvorfor vi blev nødt til at foretage flere afgrænsninger. Disse afgrænsninger er foretaget ud fra nedenstående fem områder og præsenteres her trinvist i relation til undersøgelsens reliabilitet for herved at give en forståelse for det datagrundlag, der danner afsæt for undersøgelsens konklusioner.

- Gerningsperiode
- Journalisering
- Gerningskoder
- Sagsindhold

2.3.1 Gerningsperiode

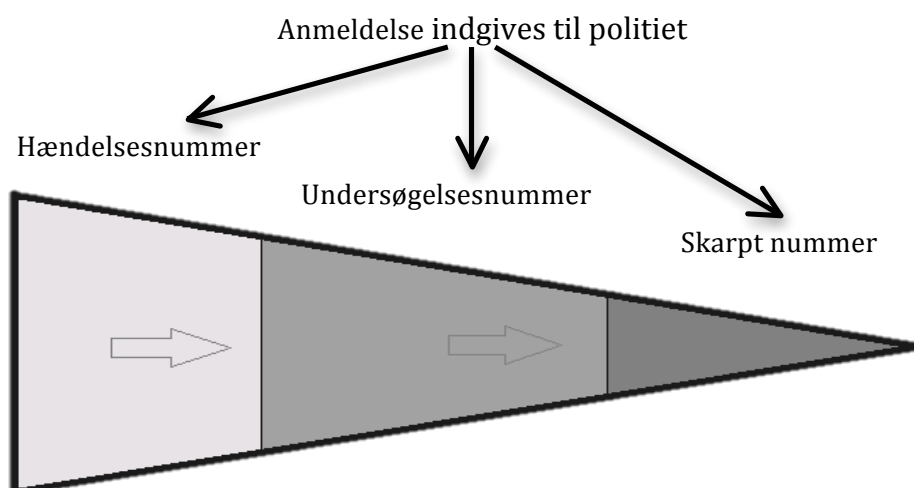
Den undersøgte periode indbefatter sager foregået i 2015 og 2016. Vi har valgt at begrænse os til disse to år, dels grundet ressourcer, dels grundet det faktum, at fænomenet, som allerede anslået i Kapitel 1, er relativt nyt. Dermed ikke sagt, at der tidligere ikke er indgået anmeldelser om sager til politiet, der kan placeres inden for projektets definitionsramme, men for at sikre en vis sammenlignelighed og øge antallet af relevante sager i udtrækket, har vi valgt at afgrænse os til disse år. Inden for årrækken er sager anmeldt i alle landets 12 politikredse medtaget for at øge repræsentativiteten og deraf generaliserbarheden.

2.3.2 Journalisering

Journalisering er et udtryk for, hvor og hvordan en anmeldelse, der indgives til politiet, placeres i politiets system. Umiddelbart kan en anmeldelse journaliseres under en af tre sagskategorier: 1) ”hændelsesnumre”, 2) ”undersøgelsesnumre” og 3) ”skarpe numre”.

Figur 2: Journalisering i politiets register

En anmeldelse kan, som figuren viser, fra start journaliseres i en af de tre ”kategorier”, ligesom den kan forflyttes fra en lavere kategori og til en højere, efterhånden som den kommer i flere betjentes hænder og der optages yderligere viden om den anmeldte sag.

Hvor en sag journaliseres kan afgøres ud fra flere parametre. Dette afhænger dels af, hvor anmeldelsen modtages, da der i de forskellige afdelinger i politiet er forskellig praksis for, hvor en sag journaliseres, dels af sagsindholdet forstået på den måde, at nogle anmeldelser konsekvent journaliseres et bestemt sted. Ifølge flere af de betjente, vi i vores dagligdag på Politigården har talt med, afhænger journaliseringen ligeledes af den enkelte politibetjent, der modtager anmeldelsen. Overordnet forholder det sig sådan, at anmeldelser, der journaliseres under hændelsesnumre, er anmeldelser, som den enkelte umiddelbart er usikker på, hvad der skal ske med. Vedbliver sagen som et hændelsesnummer, kan der være tale om et skøn i forhold til, at der ikke er tale om et reelt lovbrud. Sager under denne journaliseringskategori er frasorteret i nærværende undersøgelse, da informationsmængden i disse ikke var tilstrækkelig.

Placeres eller flyttes en anmeldelse til et ”undersøgelsesnummer” skyldes det ifølge samtaler med flere betjente, at der er tale om forhold, hvor det endnu ikke er muligt at vurdere, hvorvidt der reelt er forekommet et strafbart forhold. Med ”skarp sag” forstås det derimod, at det umiddelbart

vurderes, at anmeldelsen omhandler en straffelovsovertrædelse. Det er ikke ensbetydende med, at der vil foretages sigtelser eller falde dom, men handler blot om, at der er foretaget en politimæssig vurdering af, at det anmeldte forhold er strafbart.

I nærværende undersøgelse begrænser vi os til kun at medtage sager på "skarpe numre". Vi har således ligeledes valgt at afgrænse os fra "undersøgelsessagerne". Dette skyldes primært to ting: for det første er der i undersøgelsessagerne tale om et meget stort sagsmateriale på omkring 53.000 anmeldelser, der skal gennemgås manuelt for at udvælge de, for os, relevante sager. Det ville således være yderst tidskrævende og således begrænse muligheden for andre dele af studiet. For det andet er vi gennem dialog med betjentene af flere omgange blevet gjort opmærksom på, at der formodentlig ikke eksisterer en fast institutionel logik i forhold til journalisering som henholdsvis "undersøgelsesnumre" og "skarpe numre". Det betyder således, at det for nogle betjente er en selvfølge altid at oprette sagen som et undersøgelsesnummer, mens den for andre oftest vil oprettes som en "skarp sag". Denne forskellighed kan blandt andet ses i lyset af den tidligere debat og regulering inden for voldtægtsområdet, hvor politiet var under kritik for at placere voldtægtsanmeldelser som undersøgelsessager, hvilket blandt andet resulterede i, at det af Justitsministeren blev dikteret, at disse anmeldelser konsekvent skulle oprettes på "skarpe numre" for at signalere alvorsgraden af denne type forbrydelser (Rigsadvokaten 2015:2). Om end den ulovlige deling af intime billeder og videoer ikke kan sidestilles med voldtægtsforbrydelser, er det ikke utænkeligt, at de samme retningslinjer følges for begge typer lovovertrædelser. Hvorvidt dette har medført, at sagsindholdet på "undersøgelsesnumre" og "skarpe numre" således er ens og journaliseringen skal ses som mere tilfældig, er det ikke muligt endeligt at anslå. Af denne grund vil det i et fremtidigt studie være interessant ligeledes at inkludere "undersøgelsesnumrene" i en lignende undersøgelse. Vi anså det imidlertid som formålstjenesteligt for dette studie alene at medtage sager på "skarpe numre".

2.3.3 Gerningskoder

Med afsæt i valget om at afgrænse undersøgelsen til sager på skarpe numre, blev der foretaget endnu en afgrænsning med udgangspunkt i gerningskoder. Gerningskoder er en måde, hvorpå politiet inddeler sagsindhold i forskellige grupper, og de bygger på paragraffer fra lovgivningen. Som anført ovenfor under begrebsafklaringen af "ulovlig deling", kan fænomenet umiddelbart falde ind under § 232, § 235 og § 264 d. Ved en gennemgang af de gerningskoder, der er behæftet på disse straffelovsparagraffer, fandt vi fire forskellige relevante gerningskoder til undersøgelsens forskningsobjekt.

Foruden disse valgte vi at gennemgå listen med de øvrige gerningskoder for i højere grad at sikre, at vi i størst muligt omfang indfangede så stor en del af det anmeldte fænomen på skarpe numre som muligt. Dette resulterede i, at vi udfandt yderligere to interessante gerningskoder hæftet på følgende paragraffer:

- *§ 226. Den, der optager pornografiske fotografier, film el.lign. af en person under 18 år med forsæt til at sælge eller på anden måde udbrede materialet, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.*
- *§ 264 a. Den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer.*

Det betyder således, at undersøgelsen i alt inkluderer fem forskellige straffelovsovertrædelser med i alt seks forskellige gerningskoder. Disse gerningskoder er i politiet navngivet som følgende:

- *§ 226 → Pornografisk foto/filmoptagelse af person u. 18 år*
- *§ 264a → Uberettiget fotografering af personer*
- *§ 264d → Uberettiget videregivelse af billeder*
- *§ 232 → Blufærdighedskrænkelser ved anden uanstændighed*
- *§ 235, stk. 1 → Børnepornografi*
- *§ 235, stk. 2 → Besiddelse af / bekendt med børnepornografi*

Det skal i forhold til udvælgelsen af gerningskoder bemærkes, at der ved denne afgrænsning kan være forekommet et større frafald af relevante anmeldelser. Oprettelsen af en sag på en bestemt gerningskode er i politiet en manuel procedure, og da der findes flere hundrede forskellige gerningskoder, kan der naturligvis ske fejl, ligesom det kan være uoverskueligt at huske dem alle, hvorfor forskellige betjente placerer den samme sag under forskellige koder. Vi formoder dog at have udvalgt de mest relevante, men vi er ikke i stand til at sige, hvor stort et sagsantal, der er frasorteret med baggrund i denne afgrænsning. Det kan i relation hertil dog bemærkes, at denne eventuelle skævhed i udtrækket ikke formodes at være systematisk, men i stedet bero på tilfældigheder fra de enkelte betjentes kodning, hvorfor det ikke anses som en større problematik i forhold til troværdigheden af undersøgelsens konklusioner (Bryman 2012:188-190).

2.3.4 Sagsindhold

Ved gennemgang af et større antal anmeldte sager blev det tydeligt for os, at der var behov for en nærmere afgrænsning på sagens indhold og involverede parter. Dette i særdeleshed, da en større gruppe sager omhandler børnepornografi, der anses som en anden form for kriminalitet end den, der undersøges i nærværende projekt. Det var således nødvendigt at foretage en afgrænsning i udvælgelsen af relevante sager for at undgå at blande forskellige typer af gerninger sammen, da dette ville kunne indvirke på undersøgelsens validitet i forhold til at forstå fænomenet. Dette blev gjort ud fra to faste afgrænsninger for at øge gennemsigtigheden og bibeholde reliabiliteten bedst muligt (De Vaus 2014:49-51). For det første valgte vi en minimumsalder på 13 år for forurettede. Denne grænse blev sat ud fra vores erfaringer gennem læsning af sagsmaterialet, da vi ved denne grænse ofte stødte på relevante sager for nærværende undersøgelse, mens yngre forurettede oftere var impliceret i sager karakteriseret ved incest, pædofili eller andre former for børneporno. Disse afgrænsninger kan naturligvis have fået den betydning for vores endelige datagrundlag, at nogle relevante sager ikke er blevet medtaget. Det var dog vores oplevelse, at fænomenet var relativt begrænset blandt børn under 13 år.

Vi valgte at undlade en øvre aldersgrænse, da vi netop anså det som en del af projektets eksplorative udgangspunkt at undersøge, hvorvidt anmeldelser inden for dette fænomen kan relateres til bestemte aldersgrupper, som tidligere studier jf. Kapitel 3 påviser.

Udover dette inklusionskrav valgte vi, at der i alle inkluderede sager skulle optræde en kendt forurettet. Dette valg skyldes primært et ønske om at afgrænse os fra sager, der omhandler større delingsnetværker, da disse erfaringsmæssigt ofte havde karakter af børnepornografi.

Kapitel 3: Introduktion til forskningsfelt og teoretisk ramme

I dette afsnit vil vi overordnet redegøre for den forskning, der dominerer på feltet omkring deling af intimt billedmateriale. Forskningen er oftest af nyere dato, det vil sige efter 2010. Da forskningen er begrænset trækker vi på et bredere forskningsfelt og relaterer det til kriminologiske og sociologiske teorier, for at opnå en bedre forståelse af fænomenet.

Som indledende fase til at forstå det undersøgte fænomen lavede vi en udførlig litteratursøgning på feltet. Dette blev gjort ud fra to strategier: 1) søgen efter generel viden gennem brede databaser som google, infomedia, Primo (AUBs søgemaskine) og google scholar og 2) søgen efter forskningsartikler og mere videnskabelig viden gennem søgemaskinerne "Proquest", "Scopus" og "SAGE knowledge. Mens vi inden for strategi 1 primært søgte med danske søgeord, da hensigten her var at få indblik i omtalen i Danmark, søgte vi på de udenlandske databaser i strategi 2 kun på engelske søgeord. Søgeordene blev udviklet undervejs eftersom vi læste nye artikler, der italesatte fænomenet på anderledes vis, og vi endte derfor med følgende:

- Dansk: Nøgenbilleder, hævnporno, porno uden samtykke, digitale sexkrænkelser
- Engelsk - legitim del: Sexting
- Engelsk - Illegitim del: Involuntary pornography, nonconsensual pornography, revenge porn

Vi orienterede os derefter i den identificerede forskning for videre referencer, som kunne lede os til yderligere relevante videnskabsartikler til brug i kortlægningen af forskningsfeltet.

Omend det var muligt at finde en større samling materiale end det var muligt at gennemgå under specialets omfang, fik vi hurtigt et overblik over tre overordnede temaer, som både forskning og journalistiske debatter omhandlede. 1) fokus på sexting som bredt digitalt fænomen, hvor særligt kommunikations- og sociologiske studier er repræsenterede, 2) et særligt kønnet perspektiv samt 3) en offerretning med fokus på mobning og krænkelse. Foruden disse forskningstendenser findes en tendens i medierne, som er rettet mod en særlig kritik og vurdering af politiets håndtering af det anmeldte fænomen.

Det stod yderligere klart, at omend feltet også inden for forskningen er voksende, så beskæftiger størstedelen af forskningen sig fortsat med den legitime del af fænomenet. Fokus er her ofte rettet mod at forstå den nye form for kommunikation og relationsdannelse, der er opstået i den digitale tidsalder, hvor der eksperimenteres med nøgenhed og intimitet (Handyside & Ringrose 2017; Kofoed & Larsen 2016). Flere studier påpeger derimod, at den illegitime del - den der er

genstandsfelt i nærværende studie - fortsat er relativt ubelyst (Stroud 2014:168; Sirianni 2016:42-44). Vi skriver os således ind i et videnshul på feltet.

Nedenfor vil hovedpointerne fra de overordnede forskningstendenser præsenteres. Derudover vil vi relatere vores kriminologiske og sociologiske forståelse ind i feltet gennem udvalgte teoretiske perspektiver. Disse teoretiske rammer skal sammen med den præsenterede forskning medvirke til at forstå, forklare og nuancere de fund, der gøres i analysen og relatere fænomenet ind i en sociologisk og kriminologisk.

3.1 Sexting som moderne kommunikationsform

I international forskning taler man ofte om begrebet ”sexting” til at beskrive elektronisk kommunikation, som indeholder seksuelt materiale. Begrebet er oprindeligt sammensat af de engelske ord ”sex” og ”text”, men har i dag udviklet sig til ligeledes at omfatte kommunikation gennem billeder af seksuel karakter (Søndergaard 2016:9). Flere ungdomsforskere har blandt andet belyst unges kommunikation gennem netop fotodeling. Fokus er her rettet mod den nyere og populære applikation ”Snapchat”. De påpeger blandt andet, at fotodelingen på ”Snapchat” er velegnet til at indeholde nøgenhed og uperfekthed. ”Snapchat” har derfor fremstået som den potentielle ”sexting” platform grundet applikationens funktion, der forudsætter, at billederne slettes efter kort tid (Kofoed & Larsen 2016; Handyside & Ringrose 2017).

Fænomenet ”sexting“ er som udgangspunkt beskrevet som lovligt og som en almen form for kommunikation i en digital tidsalder, når særligt unge eksperimenterer med seksualitet, identitet og relationer (Silva et al. 2016:747). Både i Danmark og internationalt er der forsket en del i ”sexting”, blandt andet med fokus på at forstå den nye kultur, der er opstået med den digitale verden. Ifølge en amerikansk forskningsgruppe under NCPTUP (National Campaign to Prevent Teen and Unplanned Pregnancy), der blandt andet har forsket i seksuel adfærd blandt unge, har fænomenet omkring sexting været kendt i 10 år. De påpeger dog, at det er stærkt stigende, da nutidens teenagere og unge voksne er vokset op i den digitale tidsalder, hvorfor denne kommunikationsform anses som naturlig og indlejret for nutidens og fremtidens ungdom (Silva et al. 2016:747).

En undersøgelse blandt 18-24-årige amerikanske unge fra 2013 viser eksempelvis, at næsten 30 % af de i alt 3447 respondenter både sendte og modtog seksuelt eksplicite billeder og/eller videoer (Silva et al. 2016:748). I Danmark er der i løbet af 2016 foretaget en landsdækkende Ungeprofilundersøgelse, som blandt andet søger indsigt i unge 17-25-åriges seksuelle adfærd. Af denne gruppe har 18 % svaret, at de inden for de seneste 12 måneder har delt et seksuelt billede

eller video af sig selv, hvilket svarer til næsten en femtedel af de i alt 18.953 respondenter (Aalborg Kommune 2017). En lignende undersøgelse foretaget af analyseinstituttet YouGov i 2016 med 1006 respondenter mellem 15-30 år viser derimod, at 38 % af respondenterne har erfaring med at sende nøgenbilleder af sig selv til andre (Damløv & Stephensen 2016). Det synes således at være en kendt adfærd, også blandt teenagere og unge voksne generelt.

De ovenstående undersøgelser af det bredere fænomen "sexting giver os viden om, at den legitime del af fænomenet kan anskues som en normalitet blandt nutidens ungdom, og at det tyder på at være et aldersrelateret fænomen. I de nyere danske undersøgelser har man dog ligeledes undersøgt unges erfaringer med deling uden samtykke - den illegitime del af fænomenet.

Undersøgelsen foretaget af YouGov viser, at 10 % af de unge, der har modtaget et nøgenbillede, har videredelt dette. Derudover svarer 22 % i undersøgelsen, at de kunne finde på at videresende et modtaget nøgenbillede, hvis de ikke var venner eller bekendte med den afbillede (Damløv & Stephensen 2016). I overensstemmelse med YouGov-undersøgelsen viser Ungeprofilundersøgelsen, at 2,3 % af pigerne og 11 % af drengene svarer, at de inden for de sidste 12 måneder har delt et seksuelt billede eller video af andre uden at have fået lov. Det vil sige, at der er en væsentlig større andel af drenge end piger, som foretager denne deling uden samtykke. Det interessante i undersøgelsen er yderligere, at af de, som har oplevet, at andre har delt et seksuelt billede af dem, svarer 52 % af pigerne, at dette er sket uden deres samtykke, mens dette er gældende for "kun" 32 % af drengene (Aalborg Kommune 2017). Det anslås i relation hertil af "The Cyber Civil Rights Initiative", at over 90 % af ofrene for illegitim deling er kvinder (Kamal & Newman 2016:361). Dette kønnede element er en central del af forskningen på feltet og præsenteres derfor særskilt nedenfor.

3.2 Køn og sexting

Den feministiske ungdomsforskning har været optaget af at belyse, hvordan deling af nøgenbilleder er forbundet med at gøre køn og seksualitet. I studierne udledes det blandt andet, hvordan intim billeddeling af henholdsvis piger og drenge opleves og modtages forskelligt fra det omkringværende samfund. Eksempelvis kan pigerne i højere grad end drengene opleve at blive kontrolleret og reguleret gennem "shaming" som resultat af deres fremtræden ved intime billeddelinger. Drengene derimod kan belønnes ved respekt og ophøjet omdømme ved at besidde disse billeder (Ringrose & Harvey 2015). Mens pigerne oplever negative reaktioner fra det omkringværende samfund, oplever drengene en styrkelse af deres maskulinitet gennem billeddeling, der vidner om seksuel aktivitet og lyst (Handyside & Ringrose 2017:11).

Andre forskere (Livingstone & Mason 2015:23-24) konkluderer, at der er en kønsforskel i fænomenet, fordi pigerne har svært ved at gøre deres køn korrekt, da de både er underlagt forventninger om at være pæne og kontrollere deres seksualitet, men også skal leve op til de kvindeidealer, der fremstilles i medierne. Derfor kan pigernes brug af sexting og iscenesættelse gennem intimitet blive anset som forkert og skamfuld, hvorimod undersøgelsen peger på, at drengene netop grundet deres køn kan opleve sig pressede til at viderelede pigernes intime billeder for på denne måde at udvise maskulinitet.

I tråd med denne socialkonstruktivistiske forskningstradition, der eksisterer inden for kønsforskningen, finder vi det relevant at inddrage de perspektiver, Dorte Marie Søndergaard tilbyder som teoretiske ramme til at forstå og diskutere køn i analysen.

Søndergaard peger på, hvordan kulturen kan være indlejret i oplevelsen af køn - både i forhold til, hvordan andre forstår individets køn, og hvordan kønnet bliver indlejret i individets forståelse af sig selv (Søndergaard 2000:12, 337). Adfærden og de forventninger der er tilknyttet den enkelte vil dermed altid forstås ud fra seksualitetens kulturelle rammer, hvor der eksisterer koder for traditionel feminin og maskulin konnoteret adfærd. Eksempelvis vil seksualiseret vold begået af kvinder opleves som kulturelt utænkeligt, ligesom mandlige ofre for seksuel vold vil have vanskeligere ved at blive anerkendt. Bryder den enkelte med de kulturelle koder, som er tilknyttet dennes køn, kan dette afspejles i omverdenens reaktion herpå eksempelvis gennem ophør af den moralske beskyttelse, som vedkommende ellers ville være sikret (Søndergaard 2000:154-155, 159).

Søndergaard fremhæver, at kvinders seksualitet historisk har været kilde til kontrol af kvinder og deres adfærd særligt i det offentlige rum. Kvinder vil dermed med baggrund i deres historiske erfaringsverden i højere grad end mænd føle sig i fare for at blive objekt for mænds lidenskab og kontrol (Søndergaard 2000:155-159).

I dette studie benyttes Søndergaards teori som ramme til at forstå og diskutere betydningen af de impliceredes køn.

3.4 Ofre for digitale sexkrænkelser og digital mobning

Mens sexting som fænomen kan betragtes neutralt, placerer en del af forskningen på feltet fænomenet under mere ladede kategorier som mobning og krænkelse. I et studie, der har undersøgt de psykologiske konsekvenser af at være offer for deling, postuleres det, at fænomenet omkring den illegitime deling skal anses som en ny underkategori af "*cyberharrassment*" (Kamal & Newman 2016:361). Også i Danmark kan der genfindes et forskningsfelt omkring mobning på digitale platforme, som nærværende fænomen synes at kunne placeres inden for. Jette Kofoed (2013) laver

en opdeling af tre særtræk ved relationer og krænkelser på nettet. For det første er nettet og herunder de sociale medier kendetegnet ved en evig og grænseløs tilstedeværelse, som det er *umuligt at slippe væk fra*. Hele den senmoderne tilstedeværelse er afhængig af internettet, og dette i særdeleshed ungdommen, da megen relations- og identitetsdannelse foregår her. For det andet er det karakteristisk ved krænkelser og relationer på internettet, at der er en herskende *anonymitet*. Ifølge Kofoed er denne anonymitet med til at forstærke alle følelser og handlingers karakter, hvorfor mobning og krænkelser eksempelvis kan blive både grovere og hyppigere i den digitale kontekst (Kofoed 2013:167-168). Netop anonymiteten er også én af de dominerende faktorer, Stroud (2014) påpeger i sin analyse af hævnpornoens beskaffenhed og normalitet, da det netop er den mulige anonymitet, der er med til at muliggøre og forstærke fænomenet, da anonymiteten mindsker moral og konventionelt gældende normer og i stedet forstærker det grænsesøgende og afvigende i individerne. Mens gerningspersonerne relativt nemt kan gemme sig bag computerskærme og mobiltelefoner, er ofrenes anonymitet frataget dem til evig tid grundet det første træk ved internettet i form af den manglende mulighed for at undslippe det (Stroud 2014:169, 174). Dette er i overensstemmelse med Kofoeds tredje og sidste karakteristik af krænkelser på nettet, der omhandler den *uendelige offentlighed*. Når den enkelte oplever at være blevet delt på nettet, træder det digitale ind i den private sfære og på den måde bliver grænsen herimellem sløret (Kofoed 2013:169).

Både inden for forskningen, i den journalistiske fremstilling af fænomenet og i de udviklede indsatser kan dette offerfokus genfindes. Overordnet synes fokus i de feministiske studier - som omtalt i det tidligere - at være rettet mod, at særligt unge kvinder bliver ofre, og hvor denne offerrolle er dobbelt, da de ikke blot udsættes for delingen, men også bliver ofre for *victim blaming* (Fairbairn 2015:235). En amerikansk forskningsgruppe påpeger med udgangspunkt i en gennemgang af forebyggende indsatser mod fænomenet, at disse hyppigt er rettet mod ofrene (ofte kun italesat som piger), hvori deres opførsel og egendeling af intimt materiale gøres forkert og søges reguleret (Fairbairn 2015:229, 239-243). Der synes således i en kriminalpræventiv henseende at være fokus på primær- frem for sekundærdelingen. Denne tendens kan også til dels findes i Danmark. I udgivelsen "Etisk kodeks mod deling af krænkende materiale" udgivet af Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling hedder et af de i alt syv principper "Tænk dig om før du deler", hvori det blandt andet står beskrevet, at man aldrig kan vide sig sikker på, at modtageren vil være loyal, hvorfor "[...] *alle har lov til at passe på sig selv og tænke sig om, før de deler*" (Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling 2016:10). Samme tendens til at begrænse den primære og lovlige deling ses i udspillet "Har du været nøgen på nettet", hvor den primære deling i samtykke italesættes som risikabel (Red Barnet et al. 2015). Indsatsernes offerfokus kan ses i en kriminalpræventiv henseende, hvor regulering af den indledende handling i form af

egenfotografering og deling anses som den mest virkningsfulde i bekæmpelsen af problemet jf. den herskende forståelse af forebyggelse, der blev diskuteret i Kapitel 1.

I tråd med det eksisterende fokus på ofre for krænkelser og deres rolle i sagerne har vi fundet det relevant at inddrage et viktimologisk teoretisk perspektiv. Vi finder her forskellige teoretiske perspektiver interessante. På den ene side inddrages særligt Nils Christie i forhold til hans forståelse af ideelle ofre, og hvordan ofre og gerningspersonernes karakteristika har betydning for ofres mulighed for at positionere sig som offer, da offerrollen er socialt konstrueret i samfundet (Christie 1986:18-19). I denne sammenhæng bliver det muligt at diskutere sammenhængen mellem samfundsforståelser af ofre og de forurettede i delingssagernes rolle. Samtidig inddrages mere individorienterede forståelser af udvælgelsen af ofre samt ofrenes egen adfærd som ramme for at forstå denne gruppe i delingshændelserne med afsæt i forskellige teoretiske forståelser heraf. Herunder inddrages Menachem Amirs begreb ”victim precipitation” ligeledes til diskussion i analysen af, hvorvidt viktimiseringen også kan forklares ud fra ofrenes egen adfærd forud for forbrydelsen (Nielsen & Snare 1998:24-36). Dette viktimologiske perspektiv vil i analysen gøre det muligt at diskutere ofrenes karakteristika samt, hvorvidt forskellige offerkarakteristika og offeradfærd medfører forskelligartet håndtering af fænomenet.

3.5 Manglende forskning i en politimæssig kontekst

Ovenstående tre afsnit præsenterer kortfattet de tendenser, der dominerer i forskningen på feltet. I nærværende projekt er formålet at undersøge dette fænomen inden for politiet i forhold til, hvordan det henholdsvis optræder og håndteres. Det er derfor relevant med en baggrundsforståelse af politiet og de tendenser, der kan være på spil i relation til deres håndtering af fænomenet.

Den amerikanske forsker Scott R. Stroud påpeger, at det kan være svært både juridisk og for de praktisk handlende myndigheder at håndtere fænomenet og placere skylden entydigt, fordi hele fænomenet omkring den illegitime deling af intimt billedmateriale er komplekst. Er den skyldige den, der deler, er det den, der opretter grupper og sider til deling, dem der gemmer delte billeder eller er det dem, der i første omgang tager og sender et billede, da det er i denne handling, at den ulovlige gerning muliggøres (Stroud 2014:169)? Denne diskussion af skyldsspørgsmålet fyldte også i debatten i 2015, da en politiassistent med reference til delingsmappen ”Viborgmappen”, hvor unge pigers nøgenbilleder var delt, udtalte, at pigerne ”for Guds skyld” skulle lade være med at tage og dele den slags billeder af sig selv. Dette resulterede i, at politiet blev anklaget for både ”slutshaming” og victim blaming (Jakobsgaard 2015). Denne kritik af politiets håndtering af sager

omkring delt intimmateriale synes generelt at have været dominerende i medierne de seneste år, hvor politiet iscenesættes som uforstående, dømmende og uden vilje til at handle (Damløv 2016; Giese & Mølgaard 2016).

Selvom politiet nævnes i den kritiske debat i medierne, har det ikke været muligt at finde studier, der beskæftiger sig med, hvordan fænomenet reelt optræder inden for politiet. Da nærværende studie imidlertid placerer sig inden for rammerne af Dansk Politi, finder vi det formålstjenesteligt at orientere os i politiforskningen for at få en teoretisk rammeforståelse af kultur- og arbejdsforståelsen inden for institutionen. Dette særligt ud fra de teoretiske forståelser Rolf Granér og Lars Holmberg tilbyder. Den overordnede teoretiske forståelse er her, at der inden for organisationskulturen i politiet eksisterer nogle dominerende interne forståelser af, hvad "rigtigt politiarbejde" er (Granér 2005:177-178). Med afsæt i disse forståelser prioriterer og selekterer politiet deres arbejdsopgaver, hvilket ifølge teorien således også kan indvirke på den måde, de forskellige typer af sager håndteres. Denne differentierede håndtering muliggøres grundet deres *procesmagt*, der bygger på disse indlejrede arbejdsforståelser og erfaringsbaserede skøn. Hermed menes, at politiet netop har magten til at definere, hvordan en sag eller anmeldelse skal håndteres inden for politiets regi (Holmberg 2014:159-163). Ved at orientere os i politiforskningen fremhæves partnervold som et felt, der i politiet ofte ikke er blevet italesat eller forstået som "rigtigt politiarbejde", blandt andet fordi det foregår inden for den private sfære og derfor ikke anses som en politimæssig virksomhed (Waddington 2012:97; Petersson 2014:122; Granér 2005:178). Denne distinktion mellem forbrydelser begået i den private og den offentlige sfære synes således at have betydning for forståelsen af rigtigt politiarbejde, og da der kan drages paralleller mellem fænomenet omkring den ulovlige deling af intimt materiale og partnervold mod kvinder, synes denne forståelse relevant i relation til at analysere fænomenet internt i politiet.

Den teoretiske forståelse om politikultur anvendes i analysen til at forstå og belyse de håndteringsmæssige tendenser i fænomenet inden for politiet.

Kapitel 4: Metodiske overvejelser

Nærværende kapitel har til hensigt at klargøre, hvordan opgavens problemformulering rent metodisk er belyst. Kapitlet indledes med en identifikation af den designmæssige struktur, som undersøgelsen er udarbejdet under. Herudover indeholder kapitlet både en argumentation for de metodiske valg, en gennemgang af det empiriske grundlag samt en præsentation af den analysestrategi, der forud for analysen blev udarbejdet.

4.1 Forskningsdesign

Inden de enkelte metoder trinvist præsenteres og diskuteres, vil undersøgelsens overordnede designvalg præsenteres, hvorunder vores rolle i undersøgelsesfeltet, de metodiske valg og fravalg, de videnskabsteoretiske perspektiver samt undersøgelsens videns- og slutningsproces behandles.

4.1.1 Forskerrolle i undersøgelsesfeltet

Cecilie Høigård, der har studeret nyere tids politiforskning, hævder, at politiforskning, som nærværende studie kan karakteriseres som, overordnet placerer sig inden for en af to kategorier:

“Research by the authorities is characterized by a top-down perspective and a managerial perspective. Police research must be useful to the police and provide guidelines for police practices and priorities. University research is characterised by a critical stance and an out-side-in perspective and, in a few cases, a bottom-up perspective” (Høigård [2005] oversættelse af Holmberg 2015:42).

Nærværende undersøgelse synes at være svær præcist at placere inden for disse rammer. Da vi har indgået et samarbejde med Nordjyllands Politi, anser vi det som et vigtigt element for studiet, at det er anvendeligt inden for politiets egen praksis som vidensgrundlag for det fremtidige arbejde både i forhold til håndtering i et forebyggende regi samt i henhold til registreringspraksis og efterforskning af sagerne. På denne måde kan studiet placeres inden for den første af Høigårds forskningstilgange inden for politiforskningen. På den anden side har det ligeledes været vigtigt at forholde os kritiske overfor de fund og den håndtering af sagerne vi oplever. Dette synes ligeledes at kunne placere studiet inden for den anden kategori, hvor forskningen i højere grad er kritisk reflekterende og foretages med et udenforstående perspektiv.

Med afsæt i disse forståelser af forskeres forskelligarterede roller i politiforskningen, har vi gennem hele processen forsøgt at jonglere mellem disse. Dette gælder særligt på to områder: for det første har vores undersøgelse blandt andet fokuseret på at forstå og diskutere politiets håndtering af de anmeldte sager. I denne kontekst har det gennem hele studiet været en øvelse på den ene side at forholde os kritiske for deres praksis uden at ende i *dæmonisering*, hvor alt gøres forkert og kritiseres med afsæt i eksempelvis køns- og politikulturelle forståelser af en sexistisk arbejdskultur. På den anden side var det også vigtigt ikke at ”go-native” som konsekvens af vores daglige gang ved at fremsætte en *romantisk* udlægning af praksis, hvor al umiddelbart uforståelig håndteringspraksis kunne forklares med ressourcer, manglende retningslinjer med mere (Kristiansen & Krogstrup 2012:105; Jensen 2012:224). For det andet var det vigtigt at jonglere mellem ønsket om at udarbejde et vidensgrundlag til brug for praksis ud fra deres ønsker herfor samtidig med, at studiet skal leve op til de videnskabelige krav, vi bør efterleve i specialet. Af denne grund er der også indsamlet mere empiri end den, der er anvendt i specialet ud fra en vurdering af, hvad der var relevant for praksis, og hvad der var relevant for besvarelsen af den overordnede problemstilling. Dette uddybes løbende i opgaven. Overordnet har vi gennem hele processen diskuteret og forsøgt at gøre os klare på, hvad vores egen rolle og ønsker for studiet var og så vidt muligt ladet disse styre vores valg og fravalg i undersøgelsen.

4.1.2 Undersøgelsestilgang

Som allerede fremhævet er nærværende studie tilgået med en eksplorativ tilgang med ønsket om at identificere karakteristika og mønstre gennem typologiudvikling af det anmeldte fænomen omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale. Det er netop kendetegnende for typologiudviklende og teorigenerende studier, at man ikke på forhånd kan opstille. I stedet tilgås feltet med en åbenhed på eksplorativ vis (Swedberg 2012:1; 6). Grundet denne tilgang har vi fundet inspiration i den udlægning af adaptiv teori, som Derek Layder præsenterer. Med termen ‘adaptiv’ henvises der til *“that the theory both adapts to, or is shaped by, incoming evidence at the same time as the data themselves are filtered through (and adapted to) the extant theoretical materials that are relevant and at hand”* (Layder 1998:38). Med afsæt i den adaptive proces forstås arbejdsprocessen som en kombination af brugen af eksisterende teori og teoriudvikling fra empirien, ved at lade teorien og empirien arbejde sammen i en vekselvirkende proces (Layder 1998:1). Dette er i tråd med den måde Richard Swedberg (2012) fremhæver som den bedste til typologiudvikling. Vi anser således denne vekselvirkning mellem eksisterende og ny viden som fordelagtig, da vi på denne vis kan

undersøge mønstre i empirien og relatere disse til vores teoretiske baggrundsforståelse samt forståelse af feltet for på denne vis at udvikle ny viden om feltet (Swedberg 2012:7-8).

Layder kritiserer desuden den kunstigt opstillede grænse mellem den induktive og deduktive tilgang for at ekskludere en viden, der kunne være hensigtsmæssig inden for det vidensområde, der studeres (Layder 1998:39). I nærværende undersøgelse har vi løbende draget brug af både den induktive og deduktive vidensudvikling for at besvare problemformuleringen. På den ene side er vi gået åbent og nysgerrigt til feltet i en søgen efter mønstre og karakteristika, hvilket også er kendetegnende for de indledende faser i typologiudviklende studier (Swedberg 2012:8). Omvendt kan vi, som Layder forudsætter, aldrig gå til et felt med et sind, der er fri for teoretiske ideer og antagelser, da dette vil resultere i, at vi ville famle i blinde (Layder 1998:51). Baggrundsforståelsen af feltet, som den er præsenteret i Kapitel 3, har derfor virket som indgangsvinkel til studiet og anvendes således som ramme til at belyse den indsamlede empiri samt til at udvikle ny viden om det anmeldte fænomen (Swedberg 2012:7).

Mens ovenstående præsenterer den måde, hvorpå vi tilgår undersøgelsen og forstår forholdet mellem teori og empiri, vil studiets metodiske design præsenteres nedenfor.

4.1.3 Et metodekombinerende studie

Formålet med nærværende undersøgelse er som nævnt at identificere mønstre og frembringe en typologi af anmeldte sager omhandlende ulovlig deling af intimt billedmateriale, samt hvordan disse mønstre kan betragtes i forhold til politiets praksis. For at afdække problemformuleringen bedst muligt har vi fundet det relevant at inddrage en kombination af forskellige metodiske tilgange. Denne metodekombinerende tilgang indbefatter træk fra den kvantitative indholdsanalyse og den kvalitative indholdsanalyse, der uddybes i afsnit 4.3 og 4.4. Undersøgelsens empiriske grundlag består af sagsdokumenter i de relevante anmeldte sager, og begge metoder anvendes på samme empiriske materiale til at understøtte og nuancere hinandens fund.

Den metodekombinerende tilgang er gennem tiden underlagt stor diskussion, da kritikerne hævder, at en sådan ikke er mulig grundet inkommensurable erkendelsesteoretiske forståelser mellem det kvalitative og kvantitative paradigme. Dette skyldes i særdeleshed den kvantitative tilgangs forrang inden for det positivistiske ståsted, hvor hypotesetests og udvikling af lovmæssigheder har været standard for kvalitetsforskning (Bryman 2012:27, 629). Vi anser imidlertid ikke den kvantitative indholdsanalyse som alene forankret inden for den positivistiske tradition, hvilket nyere diskussioner inden for metoden også tillægger sig (Eskjær & Helles 2015:24-25). Metoden forstås bredere som en undersøgende tilgang, der er særligt velegnet til netop eksplorative studier som

dette, hvor hensigten er at opnå en forståelse af nye fænomener (Eskjær & Helles 2015:27-28). Af denne grund anses metoden også som velegnet til typologiudvikling på baggrund af den indsamlede empiri (Swedberg 2012:23). Professor i socialforskning Alan Bryman (2012:629-631) hævder også, at ingen metoder er stadfæstede inden for bestemte videnskabsteoretiske paradigmer. Dette går i spænd med den adaptive tilgang, hvor kombinerede metoder ikke betragtes som konkurrerende, men som komplementerende arbejdsredskaber, der tilsammen løfter besvarelsen af problemformuleringen (Layder 1998:39, 42). Layder argumenterer for, at desto flere metodiske og analytiske strategier, det er muligt og passende at inddrage i den pågældende undersøgelse, desto mere øges styrken og validiteten af analysens konklusioner (Layder 1998:68). Vi anser dermed den kombinerende tilgang som fordelagtig for bedst muligt at kunne besvare den overordnede problemstilling, da vi herigennem kan opnå en bredere og mere nuanceret forståelse af forskningsobjektet (Eskjær & Helles 2015:127).

Figur 3: Metodernes interne relation

Som Figur 3 ovenfor viser, anses den kvalitative og kvantitative metode som indbyrdes afhængige, da de er anvendt i en vekselvirkende proces gennem studiet (Eskjær & Helles 2015:128). I den indledende fase har den kvalitative læsning af sagerne bibragt en forståelse for, hvilket vidensgrundlag disse indeholder. Denne viden var nødvendig for udvikling af kodebog og kodningsmanual til brug for den kvantitative indholdsanalyse. Med afsæt i de karakteristika, der fremkommer af den kvantitative databehandling, bliver den kvalitative indholdsanalyse relevant i forhold til at videreudvikle og kvalificere typologien gennem en kvalitativ læsning af sagerne. Metoderne bruges således trinvist efterhånden, som ny viden etableres og danner grundlag for indsamling af yderligere nuancer inden for problemstillingens interessefelt, hvilket netop også er kendetegnende for den adaptive teoretiske tilgang (Layder 1998:68). På denne måde anvendes metoderne i samspil til at styrke den samlede forståelse af karakteristika og til at udvikle typologien i det anmeldte fænomen omkring ulovligt delt intimmateriale.

Begge metoder anvendes på samme empiriske grundlag; politijournaler som eksempelvis anmeldelsesrapporter, afhøringsrapporter, domsbøger og diverse bilag tilknyttet de anmeldte sager. Grundet dette empiriske grundlag, der er skabt forud for vores tilstedeværelse, finder vi det indledningsvist nødvendigt med en vurdering af kvaliteten heraf.

4.2 Kvalitetsvurdering af politijournaler som empiri

Nærværende undersøgelse tager udgangspunkt i en såkaldt dokumentarisk metode (Duedahl 2012:58). Hensigten med dokumentanalyser som disse er at udlede viden om fænomener, diskurser, kommunikationsformer og mønstre ud fra eksisterende dokumenter (Eskjær & Helles 2015:22). Når der arbejdes med eksisterende dokumenter, som dem vi beskæftiger os med inden for politiet, er de imidlertid ofte udarbejdet med et andet formål end det, vi som forskere har for øje (Duedahl 2012:59). Der er forskel på, hvorvidt politiets registreringer er fyldestgørende i politiregi, og hvorvidt de er fyldestgørende i henhold til at besvare nærværende problemformulering. For at udlede viden fra blandt andet anmeldelsesrapporter og afhøringer, har det derfor været nødvendigt at stille sig kildekritisk overfor dette på forhånd udarbejdede materiale. Denne kritik skal ikke udelukkende opfattes som et negativt blik på politiets registreringer, men som en kvalitetsvurdering af materialet i henhold til den problemformulering, vi ønsker at besvare (Duedahl & Jacobsen 2010:53).

Et kriterium for vurdering af dokumenternes kvalitet er deres *troværdighed* (Duedahl & Jacobsen 2010:55). Dette kriterium henviser til dokumenternes opståen, formål og brug. Dokumenter er grundlæggende sociale produkter, der er konstrueret med et særligt formål. Politiets journaler er udarbejdet af politifolk, der med egen forforståelse, prioritering og institutionelle logik og praktik har udvalgt nogle informationer som vigtige og undladt andre. Dokumenterne er således ikke "rene" og upåvirkede. Ifølge professor i socialvidenskab Lindsay Prior er det kendetegnende for dokumenter, at de er konstrueret i et samspil mellem en forfatter og en omverden (Prior 2012). Der er i vores brug af politiets journaler således også tale om en dobbelthermeneutisk proces, hvor den i forvejen konstruerede viden om det anmeldte hændelsesforløb yderligere tolkes i vores brug heraf. På trods af, at vi har haft til formål at studere de sager, som registreres i politiet, kan deres fremtræden i dokumenterne variere fra, hvordan de reelt set er fremtrådt for de involverede parter. Det betyder derfor, at vi med denne tilgang aldrig med sikkerhed vil kunne sige noget om fænomenet for sig, da dette kan være mere nuanceret, end den viden, der gennem en politifaglig vurdering er blevet anset som relevant til rapporten. Vi har dog forsøgt at begrænse vores egen rolle

og påvirkning i denne fortolkningsproces ved at forholde os til det manifeste indhold i politijournalerne. Yderligere om variabelenes manifeste karakter diskuteres i afsnittet nedenfor om undersøgelsens variable og kodebog.

Fordelen ved at bruge eksisterende dokumenter som empiri er modsat, at vi som forskere ikke er i direkte kontakt med det felt eller de individer, der danner grundlag for undersøgelsens forskningsobjekt (Duedahl & Jacobsen 2010:169). Det kan dog anses som problematisk med denne tilgang, at vi ikke har et frivilligt og informeret samtykke fra de ofre, gerningspersoner og politibetjente, der bibringer viden til specialet. I og med, at vi har fået adgang til feltet fra toppen af institutionen, er de implicerede i sagerne og sagsbehandlerne ikke selv bevidste om, at deres beretninger ved anmeldelse og afhøring anvendes til et forskningsmæssigt formål, hvilket rent etisk er i strid med de generelle retningslinjer for etisk dataindsamling (Jensen 2012:212; de Vaus 2014:56). Vi anser dog dette som en mindre problematik, da vi gennem hele studiet har opretholdt de impliceredes fortrolighed, ved at studiet ikke viderefører konkrete beretninger (de Vaus 2014:59).

Hvor troværdigheden som kriterium for kildekvalitet omhandler udsagnsevnen, det vil sige evnen til at svare på vores problemformulering ud fra det fremstillede materiale, handler det næste kriterium; *repræsentativitet*, om udsagnskraften. Med udsagnskraften henviser vi til, hvorvidt det materiale, der står tilbage eller til rådighed, er repræsentativt i forhold til det materiale, der ikke er til rådighed (Duedahl & Jacobsen 2010:67, 71). Da nærværende undersøgelse tager udgangspunkt i det fænomen, som anmeldes til politiet, vil vurderingen af denne repræsentativitet bygge på vores kendskab til den samlede mængde af information på de anmeldte sager. Her kan man selvfølgelig stille sig kritisk over for empiriens ubegrænsede karakter, hvor nogle anmeldelser placeres uden for de gerningskoder, vi har trukket viden fra, jf. Kapitel 2. Af denne grund bør undersøgelsesresultaterne kun henviser til det anmeldte fænomen, som af politiet journaliseres på skarpe numre. Derudover kan det nævnes, at der altid vil eksistere en information hos de involverede parter, som ikke er blevet noteret – eksempelvis i tilfælde af en manglende potentiel gerningsperson.

Med baggrund i denne vurdering af dokumenterne som empirisk grundlag for specialet og deres sandhedsværdi i forhold til de faktiske hændelser, vil vi beskrive de to metodiske tilgange; først den kvantitative indholdsanalyse med tilhørende kodebog og dataindsamlingsproces og herefter brugen af den kvalitative indholdsanalyse.

4.3 Kvantitativ indholdsanalyse

Den kvantitative indholdsanalyse betragtes som *“en videnskabelig metode til kodning, kvantificering og systematisk analyse af såvel manifest som latent indhold i et tekstkorpus med henblik på at drage slutninger om budskaber, kontekst og kommunikationsprocesser ved hjælp af statistiske metoder”* (Eskjær & Helles 2015:11-12). Med brugen af metoden har vi ud fra de gennemlæste sager kodet en række kvantificerbare variable fra sagsindholdet og dermed kondenseret en stor tekstmængde ned til data, som det har været muligt at analysere statistisk. Denne metode var dermed dominerende i udviklingen af det empiriske datamateriale, der skal ligge til grund for undersøgelsens statistiske analyse (Eskjær & Helles 2015:10, 83). Det forklares af en af fortalerne for metoden, hvordan metoden kan give *“inferential access to social realities that are too complex to be accessible otherwise”* (Krippendorff 2004:69). Da digitale sexkrænkelser er et nyt og ubelyst fænomen, finder vi derfor metoden fordelagtig til at indlede et studie heraf. Den kvantitative indholdsanalyse har netop den styrke, at den kan medvirke til identifikation og dannelse af mønstre af diffuse fænomener, som ellers ville være svære at opnå, hvilket er fordelagtigt i nærværende undersøgelse, hvor forskningsobjektet er nyt og relativt ubelyst (Eskjær & Helles 2015:16, 124). Vi har derfor fundet metoden anvendelig til at få en forståelse for, hvordan fænomenet optræder i politiet, da hensigten netop i høj grad har været at identificere særlige mønstre i de sager, der er anmeldt til politiet. Ved at anvende den kvantitative indholdsanalyse til denne frembringelse, højnes resultaternes generaliseringspotentiale (Eskjær & Helles 2015:40). Med den kvantitative indholdsanalyse har vi således været i stand til at indsamle viden om fænomenet på et større datagrundlag, hvorudfra der i analysen kunne udarbejdes en oversigt over fordelinger, sammenhænge og særlige kendetegn ved de enkelte typer af hændelsesforløb. For at kunne foretage en kvantitativ indholdsanalyse af politijournalserne, udviklede vi en kodebog med tilhørende kodningsmanual til brug for dataindsamlingen. Indholdet af kodebogen og den praktiske udførelse af kodningen af sagerne præsenteres nedenfor.

4.3.1 Kodning og operationalisering af variable

Med baggrund i ønsket om at foretage en kvantitativ indholdsanalyse til brug for karakterisering og typologiuudvikling af fænomenet i politiet, identificerede vi relevante informationer i dokumentmaterialet, som det var muligt at kvantificere. Dette afsnit har til formål at præsentere operationaliseringen af disse variable og dermed præsentere det vidensgrundlag, empirien udgør.

For at undersøge mønstre og frembringe en typologi har det været en nødvendighed at tilsidesætte teoretisk funderede hypoteser og i stedet vise åbenhed for, hvad empirien har kunnet bringe os af ny viden (Layder 1998:101). Den kvantificerede information er derfor mangfoldig, da det qua den adaptive tilgang ikke på forhånd har været muligt at afgøre, hvilken information, der ville bibringe fyldestgørende viden til en karakteristik og typologiudvikling af fænomenet (Swedberg 2012:11). Af denne grund er udvælgelsen af det endelige variabelgrundlag også forløbet over flere faser. Først en kondensering af den store tekstmængde til data. Derefter en deskriptiv statistisk behandling af denne data for at udvælge den information, som skulle ligge til grund for den endelige analytiske fremstilling (Eskjær & Helles 2015:83-85). Nogle af de variable, der præsenteres her, vil således indgå som grundlag for besvarelsen af problemformuleringen i analysen, mens andre ikke er fundet relevante hertil og vil således alene benyttes som viden til praksis. De variable, der benyttes til analysen, er markeret med en stjerne (*).

På trods af en generel åbenhed overfor feltet i kodningsprocessen, har den teoretiske rammeforståelse af fænomenet dog ligeledes været med til at danne baggrund for udvælgelse og formulering af nogle variable og tilhørende kategorier. Dette skyldes, at en bagvedliggende teoretisk forståelse af feltet var nødvendig for ikke at famle helt i blinde (Layder 1998:101). Det er særligt disse teoretiske baggrundsforståelser for variabelnes relevans, der præsenteres nedenfor.

Fælles for alle variable er, at de er indsamlet med udgangspunkt i det manifeste indhold i sagsdokumenterne, hvormed menes viden, der er direkte noteret eller som uden videre fortolkning kan udledes af de tilgængelige informationer. Dette fravalg af latente indholdselementer i kodningen skyldes en intention om at gøre denne så objektiv som muligt, så vi således fjerner os selv og vores forskningseffekt på undersøgelsesobjektet. Vi kan således sikre en højere grad af både ekstern og intern reliabilitet i denne proces af studiet og dermed i sidste ende validiteten (Eskjær & Helles 2015:13-15; Duedahl & Jacobsen 2012:169).

Den indsamlede information kan kategoriseres i tre overordnede grupper: 1) informationer tilknyttet de implicerede personer, 2) informationer tilknyttet delingshændelsen og 3) informationer tilknyttet den politimæssige håndtering af sagerne. Kodebog og kodningsmanual kan ses af Bilag 1.

Information tilknyttet de implicerede personer

For at opnå en forståelse af, hvad der karakteriserer det anmeldte fænomen omkring digitale sexkrænkelser og håndteringen heraf i politiet, fandt vi det nødvendigt med information om de involverede parter. Denne information blev kodet ud fra følgende variable:

- Antal implicerede i alt*
- Antal implicerede forurettede* / mulige gerningspersoner*
- Køn på forurettede* / mulig gerningsperson*
- Alder på forurettede* / mulig gerningsperson* + aldersforskel*
- Kriminalitetshistorik på forurettede* / mulig gerningsperson* + forskel i kriminalitetshistorik*
- Relation mellem de involverede*

Som fremhævet i forskningsgennemgangen i Kapitel 3, eksisterer der inden for feltet et særegent fokus på *køn*, hvor der tegnes et billede af ”Mænd der krænker kvinder”. Vi fandt det derfor naturligt at indsamle viden om, i hvilket omfang dette billede kan genfindes inden for politiets regi. Foruden er specifikt fokus på køn, peger forskningen ligeledes på, at den ulovlige deling af intimt billedmateriale skal forstås som et ungdomsfænomen, hvorfor ligeledes *alder* er en relevant variabel. I relation til de forståelser af rigtigt politiarbejde, som politikulturteorien frembringer, fandt vi det ligeledes interessant at indsamle viden om de *impliceredes kriminalitetshistorik*, da teorien påpeger, at der er større tendens til at sigte og sanktionere i forvejen kendte personer i politiet (Holmberg 2014:161). Det synes desuden interessant i en karakteristik af fænomenet at undersøge, hvorvidt de involverede kan siges at være karakteriserede ved generel risikoadfærd målt ud fra kriminalitetshistorik, eller om de ellers er ukendte for politiet. Kriminalitetshistorikken er målt ud fra de impliceredes antal registreringer i politiets registre, og er således kun et udtryk for deres registrerede risikoadfærd. Det er imidlertid denne viden, der er tilgængelig for politiet, når de skal håndtere sagerne, hvorfor vi finder målet anvendeligt i denne kontekst.

Som nævnt er den gængse forståelse af fænomenet både inden for forskningsfeltet og i særdeleshed i medierne, at der er tale om ”hævnporno”, hvor ekskæresten deler hinanden. Da dette ikke tidligere er undersøgt empirisk, har vi valgt at indsamle information omkring *de involveredes interne relation* for at undersøge, hvorvidt der er tale om brudte kæresteforhold, eller om de anmeldte delingshændelser i højere grad er karakteriseret ved distance parterne imellem. En beskrivelse af de relationer, der fremtræder mellem den forurettede og mulige gerningsperson, kan være med til at føde nogle teser om, i hvilken kontekst, fænomenet - som vi belyser det – opstår.

Information tilknyttet delingshændelsen

Den største informationsgruppe omhandler viden om selve delingshændelsen, da dette er essentielt for besvarelsen af problemformuleringen.

- Omfang af udbredelse af førstedelingen* / den udfundne deling*
- Hvem er modtager af førstedelingen* / den udfundne deling*
- Hvilke platforme er der delt til i førstedelingen* / den udfundne deling*
- Antal delte items*
- Hvilken type materiale er delt?*
- Hvem har produceret det delte materiale?*
- Genkendes forurettede på det delte materiale?
- Besiddelsesform*
- Intimitetsgrad*

Disse variable beror alene på de involverede parter egne beskrivelser af episoderne og er på denne vis af en mere subjektiv karakter end de øvrige, hvorfor andelen af ”uvisse” kodninger også var større inden for disse.

Med udgangspunkt i den forståelse af internettets eksplosivitet, som Kofoed fremhæver jf. Kapitel 3, fandt vi det nødvendigt at skelne mellem delingerne foretaget af den mulige gerningsperson (førstedeling) og den udfundne deling, hvor sidstnævnte er udtryk for de generelle modtagere af det delte materiale (Kofoed 2013:167-169). Med afsæt i denne forståelse har vi konstrueret seks variable til at undersøge omfanget af delingen med udgangspunkt i *antallet af modtagere, hvem modtagerne er* samt de anvendte *delingsplatforme*. Sidstnævnte var en af de variable, der løbende blev udviklet efterhånden som nye former for platforme optrådte i sagsmaterialet. Viden omkring delingens omfang, relationen til modtagerne samt de anvendte platformes grad af offentlighed findes relevant til analysen i relation til at diskutere typen og alvorligheden af de anmeldte sager.

Foruden denne viden omkring omfang og karakter af delingen, var det også muligt at kode information omkring det delte materiale i forhold til, hvor meget der deles, og hvad der deles. Vi valgte at notere *antallet af delte materialer* samt *typen i form af enten billeder eller videoer*, da denne information kunne give en indikation på alvorligheden af det anmeldte fænomen. I relation til denne alvorlighed fandt vi det også interessant at undersøge, *hvem der typisk optager det intime materiale, om forurettede kan genkendes, og hvordan den mulige gerningsperson er kommet i besiddelse heraf*. Med inspiration fra Peter Kofoeds (2016:42) fremsatte besiddelsesformer samt et indblik i empirien, opstillede vi fem forskellige veje, hvorpå den ulovlige deling kan forekomme, jf. kapitel 2. Det bliver et interessant led i analysen at undersøge, hvilke af disse veje, der er hyppige i det anmeldte fænomen – er der tale om materiale produceret af forurettede og videregivet i samtykke sådan, som det jf. Kapitel 3 ofte fremhæves i forskningsfeltet (eksempelvis Stroud 2014:170; Red Barnet et al. 2015). Eller er det anmeldte fænomen i højere grad karakteriseret ved i

forvejen kriminaliserede delingsveje i form af uvis fotografering, hacking eller tyveri af forurettedes private billedmateriale. Denne viden omkring materialets oprindelse og senere besiddelse er ligeledes interessant i et viktimologisk perspektiv i forhold til i analysen at diskutere ofrenes legitimitet, og hvorvidt dette kan spille ind på politiets håndtering af sagerne (Christie 1986:19).

I forhold til denne alvorsvurdering af sagerne og en eventuel sammenhæng mellem dette og den praktiske håndtering af sagerne, fandt vi det interessant ligeledes at indsamle information om *det afbillede motivs intimitetsgrad*. Da der imidlertid godt kunne være delt flere materialer, valgte vi at rangordne intimiteten i grader, hvor badetøj og undertøj anses som den laveste intimitetsgrad, mens ”sex” anses som den højeste. Den hierarkiske opdeling af intimitetsgraderne blev udarbejdet med inspiration fra et tidligere fokusgruppetudie med unge, der diskuterer den krænkende værdi af forskellige grader af intimitet, dog i relation til køn (Ringrose & Harvey 2015:208). For at gøre informationen operationaliserbar har vi derfor valgt at notere os den højeste værdi, da denne anses som mest krænkende for offeret. Disse kodningsinstrukser blev indført i kodningsmanualen for at sikre stringent kodning mellem os som kodere og dermed øge interkoderreliabiliteten, der diskuteres yderligere nedenfor (Eskjær & Helles 2015:77).

Informationer tilknyttet den politimæssige håndtering

Den sidste gruppe variable er tiltænkt besvarelse af studiets sidste undersøgelsesspørgsmål, som tilstræber en viden omkring den politimæssige håndtering af sagerne. Disse variable tager særligt udgangspunkt i en faktisk viden udledt fra sagsjournalerne.

- Politikreds
- Gerningskoder sagen er registreret under*
- Køn på anmeldelsesmodtager
- Køn på afhører af forurettede / mulig gerningsperson
- Gerningsår (start-året)
- Anmeldelsesår*
- Anmeldelsesmåned
- Personkategori på den mulige gerningsperson*
- Sagsstatus*
- Sigtes den mulige gerningsperson for delingshændelsen?
- Hvordan forholder den mulige gerningsperson sig til skyldsspørgsmålet?

Da fænomenet som defineret i det tidligere er en nyere fremkommet kriminalitetsform, er der som nævnt ingen specifik paragraf tilknyttet denne og dermed heller ingen konkret gerningskode i politiets registreringspraksis. Med baggrund i denne viden har vi fundet det interessant at indfange viden om, *hvordan de anmeldte sager registreres*, da dette både vil være af interesse for praksis, men også anses som relevant i analysen til at undersøge fænomenets kompleksitet samt i relation til, hvorvidt forskellige hændelsestyper registreres forskelligt.

Som et mål på, hvordan fænomenet håndteres og vurderes, valgte vi at indsamle viden om de mulige gerningspersoners ”personkategori”, samt om *sagernes status*. Personkategori betyder, hvorvidt en potentiel gerningsperson er registreret som ”sigtet”, ”mistænkt” eller ”sagens person” på en sag. I relation hertil kodede vi også, om en eventuel *sigtelse var for selve delingshændelsen* eller for andre relaterede kriminalitetsformer samt, hvordan de *sigtede forholdte sig til skyldsspørgsmålet*. Disse informationer synes interessante til at forstå politiets interne håndtering af sagerne. Med sagsstatus menes, hvorvidt sagen er henlagt, under fortsat efterforskning, om der er faldet dom med videre. I relation til den kritik, der jf. Kapitel 3 har været i medierne af politiets håndtering af sagerne omkring digitale sexkrænkelser, findes det særligt interessant at undersøge fordelingerne inden for denne variabel, da der endnu ikke foreligger konkrete opgørelser over antallet af domme for denne nye kriminalitetsform. I relation til både den viktimologiske tradition og politikulturteori vil det i analysen ligeledes undersøges, hvorvidt der kan identificeres sammenhænge mellem en sags status og sagens hændelsesforløb. Da vi arbejder med gerningstidspunkter inden for årene 2015 og 2016, kan der dog være et større antal sager, der fortsat ikke er færdigbehandlede, ligesom henlagte sager kan genoptages ved nyindkommen information og bevis. Det betyder således, at det billede vi får heraf må betragtes som et stillbillede med den usikkerhed, der kan ligge heri.

De øvrige variable under denne informationsgruppe synes forståelige ud fra navnet, hvorfor de ikke beskrives yderligere her.

Med udgangspunkt i denne overordnede præsentation af den indsamlede information i sagsmaterialet, vil selve dataindsamlingsprocessen til brug for den kvantitative indholdsanalyse beskrives.

4.3.2 Dataindsamling

Med udgangspunkt i den ovenstående beskrivelse af empiriens variabelsammensætning har dette afsnit til hensigt kort at belyse og diskutere, hvordan den praktiske indsamling af data til den kvantitative indholdsanalyse forløb.

Pilottest

Indledningsvist valgte vi at udføre et mindre pilotstudie. Vi valgte her tilfældigt 15 sager og kodede dem individuelt for herefter at sammenligne dem internt. Denne proces havde flere formål. For det første havde den til hensigt at teste brugen af vores kodebog, jf. Bilag 1, i forhold til, hvorvidt vores valg af variable og tilhørende svarkategorier var dækkende og realistiske i forhold til den viden, vi fik adgang til i sagsdokumenterne. Pilottesten havde ligeledes til hensigt at skabe en dybere forståelse for det særegne sprog, der anvendes internt i den institutionelle praksis som en indlejret del af politikulturen, da der heri kan ligge særlige meninger og betydninger, der er forbundet til det fænomen, vi er interesserede i (Eskjær & Helles 2015:76). Slutteligt - og måske mest relevant - blev pilottesten anvendt som en test af den kodningsmanual, vi havde udfærdiget indledningsvist i relation til kodeskemaet. Denne "test" havde til formål at sikre en vis interkoderreliabilitet, der omhandler, hvorvidt vi svarede samstemmende i kodningen af de 15 udvalgte sager. Ved gennemgang af vores kodning identificerede vi forskellige svar på nogle få variable, hvorfor der til disse variable blev udfærdiget mere specifikke regler i kodningsmanualen for at øge interkoderreliabiliteten. Denne proces var imidlertid ikke fyldestgørende i forhold til at øge reliabiliteten af den endelige dataindsamling. Vi forholdt os derfor ligeledes til koderkonsensus, der omhandler, hvorvidt forståelsen af de enkelte svarkategorier til variablene var blevet så implicite, at vi hver især tillagde dem en specifik mening. Vi indså her, at vi - på trods af samme baggrund og viden om feltet - alligevel havde forskellig forforståelse, der havde betydning for, hvordan vi kodede. Det var således også her vigtigt at være meget eksplicite om selve kodningsproceduren, og hvilke koderegler, der skulle anvendes for bedst muligt at sikre reliabilitet af en vis størrelse og dermed den samlede validitet (Eskjær & Helles 2015:77). Med baggrund i pilottesten reviderede vi således kodeskema og kodningsmanualen, så vi i størst mulig grad sikrede en strømlinet kodningsproces. Både kodeskema og kodningsmanual blev dog også løbende udviklet gennem dataindsamlingen efterhånden som vi fik viden om nye, interessante udfald, der ikke kunne placeres inden for vores allerede eksisterende svarkategorier. Denne fremgang er i harmoni med den adaptive tilgang, hvor studiet løbende udvikles i takt med ny viden om feltet i en vekselvirkende proces (Layder 1998:55).

Dataindsamling i praksis

Med udgangspunkt i den reviderede og testede kodningsmanual påbegyndte vi selve indsamlingen. Vi havde et sampleudtræk på 1045 sagsnumre, der manuelt skulle gennemgås til vurdering af, hvorvidt der var tale om sager indbefattet af projektets definition af ulovlig deling af intimt billedmateriale. Af dette indledende sampleudtræk blev 286 sager behandlet, hvilket ifølge Eskjær & Helles (2015:62) anses som en særligt god samplestørrelse

Den praktiske indsamling forløb over to måneder og var således en meget tidskrævende proces. Dette skyldes, at mens nogle sager med lav mængde af informationsindhold kunne kodes på under 15 minutter, var andre sager registreret på mange forskellige journalnumre med flere implicerede og kunne således tage op mod fem timer at kode.

For at give en forståelse af datagrundlagets beskaffenhed, finder vi det relevant med en kort præcisering af, hvordan sagsdokumenterne typisk var konstruerede. En anmeldt sag, der er placeret under et skarpt nummer, kan variere meget i antallet af dokumenter, antal tilkoblede personer og omfanget af informationsmængde. Vi valgte ikke at selektere ud fra dette, hvorfor alle relevante sager er medtaget. Det betyder dog, at mens nogle sager alene har indeholdt en anmeldelsesrapport, hvori der kun er noteret den relativt begrænsede information, der er indberettet ved anmeldelsen, har andre sager indeholdt adskillige afhøringer af både implicerede og vidner, domsbøger samt diverse bilagsfortegnelser. Ved sager med relativt begrænset informationsmængde har det haft den betydning, at vi har kodet et større antal variable som "uvis". Vi valgte dog at medtage disse sager alligevel, da de kunne øge det samlede vidensgrundlag til analysen og er et udtryk for en del af det anmeldte fænomen i politiet. Med hensyn til de mere "fyldige" sager, hændte det, at der var inkonsistente oplysninger, der gjorde kodningen besværlig. Eksempelvis kunne en sigtet hævde, at han havde modtaget et nøgenbillede i samtykke fra den afbillede, mens den forurettede modsat hævdede at være blevet fotograferet uden sin viden eller vilje. I disse tilfælde havde vi forskellige løsningsstrategier i forhold til fortsat at kode konsistent. På nogle variable havde vi udarbejdet hierarkier, hvor vi ved inkonsistente oplysninger altid kodede efter den "lavest rangerende", eksempelvis at kode to implicerede som "tidligere flirt" frem for "tidligere kærester", hvis kun den ene part hævdede, at de havde været i et kæresteforhold. Denne tilgang blev valgt for at sikre, at vi ikke overdimensionerede fænomenet og farvede det i en negativ retning. I andre tilfælde, hvor der var tvivlsspørgsmål, placerede vi os op ad den politifaglige vurdering, jf. studiets fokus på netop denne praksis, og kodede ud fra, hvordan de på trods af forskellige beretninger fra de afhørte, selv beskrev forløbet. Når det ikke var muligt at anvende disse strategier, benyttede vi os af svarkategorien "uvis" som en indikation på, at vi ikke var i stand til at foretage en vurdering af den mest korrekte kodning. Problematikken omkring inkonsistente informationer var dog relativt

begrænset. Dette skyldes sandsynligvis, at størstedelen af variablene beroede på manifest information, der har en mere objektiv karakter, hvorfor vi ikke som forskere skulle fortolke på informationen (Eskjær & Helles 2015:13).

4.4 Kvalitativ indholdsanalyse

Foruden en kvantitativ kodning og sidenhen statistisk analyse af de 286 anmeldte sager, er et udsnit af disse ligeledes udvalgt til en kvalitativ læsning af det indhold, det ikke umiddelbart har været muligt at kode i den indledende kodningsproces. Brugen af denne metodiske tilgang var primært til besvarelse af undersøgelsesspørgsmål 2) *Hvilke hændelsestyper kan identificeres i fænomenet?* I denne analyse har metoden i samspil med den kvantitative indholdsanalyse afhjulpet til identificering af en typologi i det anmeldte fænomen om ulovlig deling af intimt billedmateriale.

Den kvalitative indholdsanalyse adskiller sig i nærværende undersøgelse fra brugen af den kvantitative indholdsanalyse ved dens etnografiske karakter, hvor fokus er på at forstå situationerne, meningene og nuancerne, som de fremtræder i de anmeldte sager (Krippendorff 2013:23). Der findes dog flere typer af kvalitative indholdsanalyser end den etnografiske, men fælles for dem alle er; 1) at de kræver en nærlæsning af relativt små mængder tekstmateriale, 2) de involverer ny fortolkning af givne teksters mening og indhold og 3) forskeren tilkendegiver at arbejde i hermeneutiske cirkler, hvor egne sociale eller kulturelt betingede forståelser indgår (Krippendorff 2013:23). Vi bruger dermed den kvalitative indholdsanalyse til at dykke ned i udvalgte sager for dermed med baggrund i vores eksisterende viden på kvalitativ vis at belyse og nuancere de temaer og mønstre, der kvantitativt er identificeret, og dermed til at udbrede forståelsen af fænomenet (Eskjær & Helles 2015:130). Den kvalitative tilgang kan i denne kontekst anvendes til at finde viden om motiver, kontekster for delingen og særlige karakteristika, der ikke kommer frem gennem den kvantitative kodning (Olsen 2012:79-81). Den kvalitative indholdsanalyse har dermed fungeret som en bekræftende og nuancerende videreudvikling af den kvantitativt udarbejdede typologi og kan derfor anses som sekundær i forhold til den kvantitative.

En kvalitativ indholdsanalyse har som den kvantitative ofte karakter af kvantificerbarhed, hvor gentagende indhold optælles og fremstilles i en mere kvantificerbar form (Krippendorff 2013:23). I vores studie er denne strategi dog mindre fremtrædende, men indgår stadig som en del af det bagvedliggende arbejde. Disse kodninger er dog ikke præsenteret implicit i den analytiske diskussion af typologien. Dette skyldes primært manglende tid og ressourcer, hvor både en kvantitativ og en kvalitativ indholdsanalyse af samtlige relevante sager synes uoverskuelig, samt at en uddybelse og præsentation heraf ville være for omfangsrig.

Dokumentation af de kvalitativt fremtrædende fund i form af citater og teksteksempler er desuden ikke muligt at inddrage i nærværende analyse. Dette skyldes sagsdokumenternes meget fortrolige karakter, hvor unkladelse af tekstnære referencer er fundet nødvendig for at undgå en fortrolighedsstempling af specialet. For at gøre de involverede parter identitet fortrolig, har det dermed været nødvendigt at sikre, at ingen udenforstående har kunnet tilbageføre sætninger, sagsbeskrivelser eller overordnede resultater til de involveredes parter identitet (de Vaus 2014:59). Af denne grund får den kvalitative indholdsanalyse også en anden karakter i nærværende studie, end det typisk gør sig gældende. Det anses dog som en styrkelse af den samlede besvarelse af problemformuleringen, at vi med den kvalitative læsning har kunnet kvalificere og nuancere de kvantitativt frembragte mønstre.

4.5 Analysestrategi

Med baggrund i ovenstående metodiske redegørelse for den indsamlede empiri vil vi i det følgende præsentere de strategier, der ligger til grund for den kommende analyse. Vi vil først præsentere den analytiske opbygning og metodiske fremgang, hvorefter vi vil skitsere en væsentlig betragtning af den empiri, som ligger til grund for analysen.

4.5.1 Strategi for analysestruktur

Analysen vil opdeles i tre delanalyser, som hver tager udgangspunkt i et af de undersøgelsesspørgsmål, som blev præsenteret i forbindelse med undersøgelsens problemstilling, jf. Kapitel 1. Da studiets formål dels er at undersøge, hvad der karakteriserer det fænomen, der anmeldes til politiet omkring ulovligt delt intimmateriale, findes det indledningsvist i analysen fordelagtigt at undersøge fordelinger på relevante variable. Dette gøres i forhold til at kunne identificere, hvorvidt nogle udfald er særligt hyppige i sagerne samt, om der er særlige udfald, der aldrig eller næsten aldrig optræder heri. Denne del af analysen beror således på deskriptiv statistik og har til formål at kortlægge fænomenet og dermed belyse det første af de tre undersøgelsesspørgsmål 1) *Hvilke karakteristika er fremtrædende for fænomenet?* En sådan karakteristik af fænomenet inden for politiet er ligeledes relevant i henhold til politiets fremtidige arbejde med fænomenet, da den almene forståelse internt på Politigården er, at de ikke har et overblik over antallet af sager, hvad sagerne omhandler, hvordan de behandles retsmæssigt med videre. I denne indledende del af analysen vil den teoretiske baggrund spille ind i forhold til udvælgelsen af, hvad der præsenteres og diskuteres, da det ikke inden for projektets omfang er muligt at behandle samtlige indsamlede variable. Teorien anvendes således både forud herfor, men

vil også løbende kunne anvendes til en belyse og forstå den måde, hvorpå fænomenet optræder deskriptivt. Empirisk er det den alene data fra den kvantitative kodning, der danner baggrund for besvarelsen.

Det er et grundlæggende ønske i nærværende studie ligeledes at undersøge, hvorvidt der er særlige mønstre i fænomenet. Denne viden anses som anvendelig i forhold til at anskue fænomenet fra en mere nuanceret vinkel i forhold til den, der jævnligt anvendes i samfundsdebatter og forskningsartikler. Med udgangspunkt i en “mønsterdannelse” bliver det muligt at undersøge, hvorvidt særlige forhold i delingshændelserne ofte korrelerer med hinanden, og hvorledes de observerede hændelser kan grupperes og efterfølgende typificeres og konceptualiseres (Swedberg 2012:23). Denne del af analysen beror på undersøgelsesspørgsmål 2) *Hvilke hændelsestyper kan identificeres i fænomenet?*

Som fremgangsmåde til denne del af studiet har vi som nævnt valgt at metodekombinere. Typologien er udviklet dels ud fra en statistisk frembragt klyngeanalyse, dels ud fra en kvalitativ læsning af sagerne tilknyttet de enkelte klynger. Vi benytter dermed to metoder på samme empiriske grundlag, hvilket er behjælpeligt til at opnå en mere fyldestgørende forståelse af undersøgelsesspørgsmålet (Hewson 2006:179). Vi har i udviklingen af typologien ladet os guide af en kvantitativt udarbejdet klyngeanalyse. Ved at kombinere denne med en kvalitative læsning af sagerne inden for hver af klyngerne, udvikler og underbygger vi forståelsen af statistisk frembragte mønstre. Den kvalitative læsning er dermed i kombination af det teoretiske afsæt med til at udforme forståelsen og navnet på det koncept, som identificeres inden for den enkelte hændelsestype (Collier et al. 2008:160).

Den sidste analysedel vil med afsæt i de to foregående både indeholde en beskrivelse og refleksion over fænomenets håndteringspraksis. På denne vis frembringer vi en analytisk diskussion af det tredje og sidste undersøgelsesspørgsmål, som lyder: *“Hvordan er fænomenet håndteret i politiets praksis”*. Hensigten med denne analysedel er at give praksis en indsigt i, hvordan fænomenet placerer sig rent håndteringsmæssigt, hvilket vil frembringes både gennem en deskriptiv fremstilling af det generelt anmeldte fænomen, men ligeledes gennem en diskussion af denne håndteringspraksis i henhold til den udviklede typologi.

4.5.2 Betragtning af det empiriske analysegrundlag

Politiet opretter og registrerer anmeldelser med udgangspunkt i den samlede sag, jf. Kapitel 2. I henhold til både kodningspraksis og analytisk fremstilling har vi dog valgt at skelne mellem “sager”

og “hændelser”. Brugen af ordet “hændelse” skal her ikke forveksles med de tidligere omtalte “hændelsesnumre”, der er et andet begreb, der relaterer sig til politiets registreringspraksis.

En sag kan indbefatte mange mennesker, da denne inkluderer alle involverede forurettede og mulige gerningspersoner. Ved sager med flere implicerede var det svært at udføre kodningen, da denne blandt andet inkluderer viden om relationen mellem de involverede parter, delingsplatformen, omfanget af delingen med mere. Ved sager med flere gerningspersoner eller flere forurettede var svarene på disse spørgsmål imidlertid ikke altid identiske for alle implicerede. Eksempelvis kunne én gerningsperson have delt en video med et par, der havde sex. Her var den mulige gerningsperson ekskæreste til den ene forurettede, mens han var fremmede for den anden. Et andet eksempel kan være en sag, hvor der er flere mulige gerningspersoner impliceret. Den første foretager en uvis fotografering af forurettede og deler dette billede til én anden. Denne anden modtager således billedet gennem ulovlig deling og foretager herefter en større distribution af billedet på diverse medier. De to mulige gerningspersoner har således benyttet forskellige delingsplatforme, ligesom omfanget af delingen og modtagerne heraf har været forskellige. Vi har derfor valgt at lave et skel mellem en *sag* og en *hændelse*, for bedst muligt at få fænomenets mange facetter og nuancer belyst.

I en hændelse er der i nærværende forståelse heraf maksimum tale om to personer, én forurettet og én mulig gerningsperson. Det er således i analysen vigtigt at være opmærksom på den anvendte terminologi: hændelser eller sager.

Nedenfor er der gennem en tabel illustreret, hvilket datagrundlag, analysen beror på. Det vil dog også løbende fremhæves i de enkelte analysedele, hvilket empirisk grundlag, resultaterne tager udgangspunkt i.

Tabel 1: Optællingsoversigt

Antal sager	286
Antal hændelser	333
Antal sager uden en mulig gerningsperson	54
Antal forurettede	297 ¹
Antal gerningspersoner	267 ²

¹ Der kan godt være flere forurettede i en sag.

² Der kan godt være flere mulige gerningspersoner i en sag.

Kapitel 5: Fremtrædende karakteristika i fænomenet

Denne første analysedel har til formål at fremhæve karakteristika i fænomenet omhandlende ulovlig deling af intimt billed- eller videomateriale. Denne deskriptive og statistiske fremstilling er dermed første trin i besvarelsen af problemformuleringen, og betragtes som en væsentlig kortlægning i henhold til at forstå det meget uoplyste felt inden for politiets regi (Eskjær & Helles 2015:89).

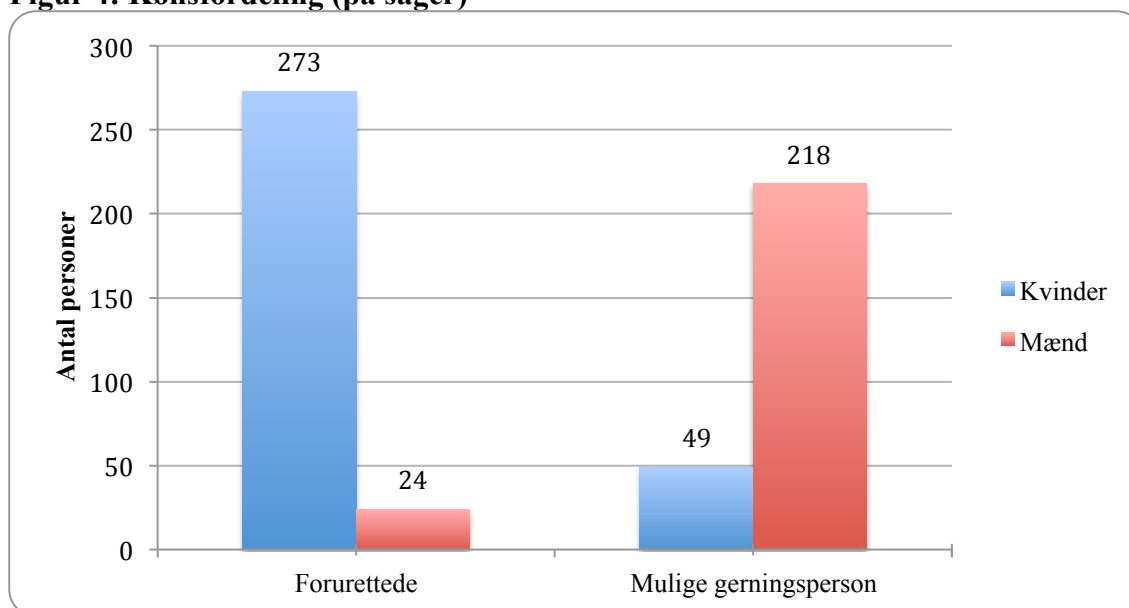
Analysedelen vil være struktureret ud fra en opbygning af ”hvem-, hvad-, hvor- og hvordan”. Det vil sige, at analysen vil indledes med en karakterisering af de involverede parter inden for sagerne. Dernæst vil der foreligge en karakterisering af selve det materiale, der er blevet videredistribueret uden samtykke med fokus på dets alvorsgrad og indhold. De sidste karakteriseringer, ”hvordan” og ”hvor”, vil tage udgangspunkt i selve de handlinger, som ligger til grund for hændelsen, og vil dermed beskrive de veje, som har ført til videredelingen.

5.1 Hvem deler og deles?

For at karakterisere de involverede parter i hændelsen vil vi fremhæve væsentlige karakteristika som køn, alder, kriminalitetshistorik samt relation mellem de involverede parter, hvor hver af disse, på nær sidstnævnte, vil være med udgangspunkt i informationer tilknyttet sager frem for hændelser, jf. ”Analysestrategi”.

Nedenfor ses en fordeling over kønnet på de involverede parter i sagerne. Det bør her bemærkes, at der samlet set er registreret et større antal forurettede end antal gerningspersoner på sagerne.

Figur 4: Kønsfordeling (på sager)

Total: 297 forurettede, Total: 267 mulige gerningspersoner

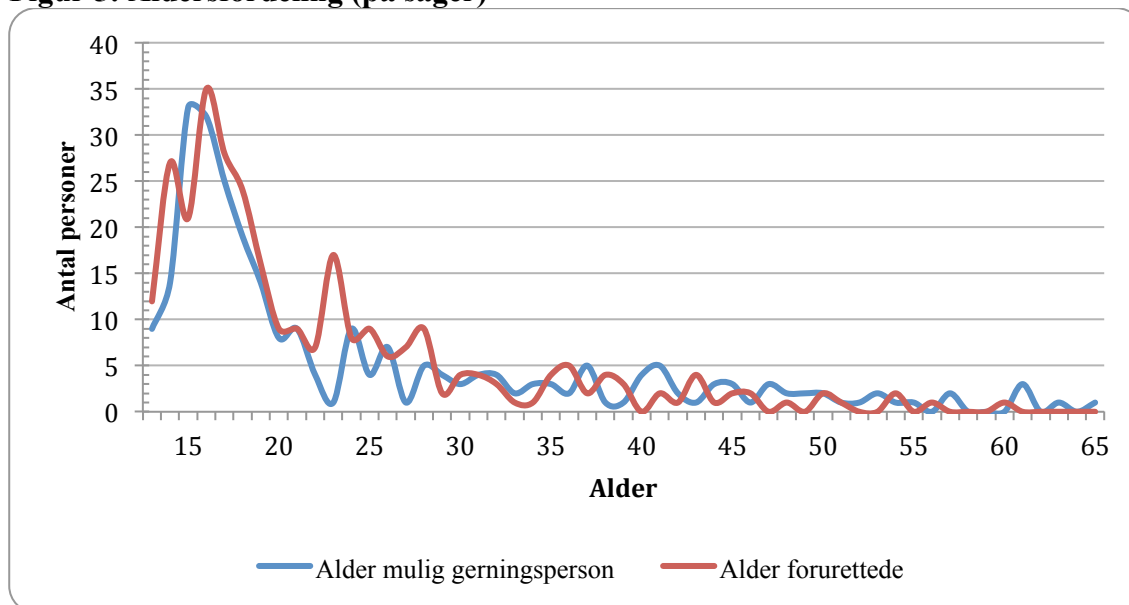
I grafen ovenfor fremgår der et tydeligt billede af kønsvariationen inden for fænomenet. Det illustreres tydeligt, at dette er domineret af kvindelige forurettede og mandlige gerningspersoner. Det er dog yderligere interessant at bemærke, at variationen i køn inden for gerningspersonerne er mindre end variationen blandt de forurettede. Der er altså flere kvindelige gerningspersoner, end der er mandlige forurettede. Denne fordeling kan dermed pege på, at også piger deler billeder af andre piger inden for det anmeldte fænomen, hvilket er i overensstemmelse med den forskningsbaserede og teoretiske forståelse af, at særligt kvinders seksualitet er i fare for at blive gjort til skam offentligt (Søndergaard 2000:155-159; Ringrose & Harvey 2015).

Holder vi ovenstående resultater op imod den forskning, som tidligere er foretaget på området, så bekræfter denne kønsfordeling variationen frembragt af eksempelvis ”The Cyber Civil Rights Initiative”, som anslår, at 90 % af ofrene for illegitim deling er kvinder (Kamal & Newman 2016:361). Derimod fremgår det af Ungeprofilundersøgelsen 2016, at af de, som havde oplevet, at et seksuelt billede af dem var blevet delt, svarede 52 % - svarende til 304 – piger, at dette var sket uden deres samtykke. Dette tal var for drengene på 32 % - svarende til 262 (Aalborg Kommune 2017). Dette tyder på, at kønsfordelingen i Ungeprofilundersøgelsen ikke er så markant forskellig, som det fremstår i nærværende studie, hvilket kunne indikere en forskel i anmeldelsestilbøjeligheden kønnene imellem. Variationen i gerningspersonernes køn aflæst af Figur 4 kan dog understøttes af Ungeprofilundersøgelsens resultater af, at 2,3 % af pigerne og 11 % af drengene indenfor de seneste 12 måneder havde delt et intimt billede af en anden uden tilladelse (Aalborg Kommune 2017).

For at forklare denne kønnede forskel kan der drages paralleller til den kønsforskning, som blev præsenteret i Kapitel 3. For det første kan det typisk kvindelige offer forklares ved en kulturhistorisk kontrol over kvinders seksualitet og deres position som objekt for mænds begær (Søndergaard 2000:158-159). For det andet kan det antages, at mænd vil være mindre tilbøjelige til at anmelde episoden sammenlignet med kvinder, da mænd ikke på samme måde vil føle sig krænkede eller i fare for at blive objekt for andres begær. For det tredje kan den typisk mandlige gerningsperson forklares gennem et magtaspekt, hvor netop hans kontrol over og ejerskab af kvindekroppen er med til at illustrere hans maskulinitet og give ham anerkendelse fra det omkringværende samfund (Søndergaard 2000:155; Handyside & Ringrose 2017:11). Til sidst kan det forholdsvis lave antal af kvindelige gerningspersoner forklares med Søndergaards påstand om, at seksualiseret vold udøvet af personer med kvindeligt kropstegn opleves som kulturelt utænkeligt, hvilket gør, at kvinder sjældnere vil se muligheden for at krænke en mand gennem intim billeddeling, end det modsat gør sig gældende.

Foruden den markante kønnede forskel i fænomenet, har vi ligeledes observeret en aldersmæssig tendens.

Figur 5: Aldersfordeling (på sager)

Forurettede: total = 297 personer, typetal = 16 år ; Mulige gerningspersoner: total = 267 personer, typetal = 15 år

Ud fra fordelingen i Figur 5 kan det aflæses, at den ulovlige deling særligt domineres af ungdommen. Antallet af involverede under 20 år dominerer markant for både de forurettede og gerningspersonerne. En sammenligning mellem den forurettedes og gerningspersonens aldersfordelinger indikerer, at disse er meget lig hinanden. Denne lighed gør sig ligeledes gældende ved den hyppigst forekommende aldersgruppe, da denne er 16 år hos de forurettede og 15 år hos gerningspersonerne. Ved at undersøge alderen på de involverede parter i sagen viste det sig, at der i over halvdelen af hændelserne var en aldersforskel på max tre år, jf. Bilag 2: Tabel A. Det må dog nævnes, at antallet af ukendte gerningspersoner er forholdsvis høj (54 sager), hvorfor vi ikke med sikkerhed kan konstatere, at disse aldersmæssigt vil fordele sig på samme vis, som de involverede parter i datasættet gør.

At den ulovlige deling i høj grad er domineret af unge ofre og unge gerningspersoner kan forklares ud fra, hvordan hverdagen for særligt denne gruppe er struktureret. Ungdommen er vokset op med en online verden, som for mange er blevet en stor del af deres sociale liv. I vores undersøgelse fremgår det, at kun en brøkdel af den ulovlige deling foregår fysisk, det vil sige uden for den digitale verden, jf. Figur 14. Den online tilstedeværelse hos de unge underbygger dermed, hvorfor særligt denne aldersgruppe er dominerende inden for fænomenet. Som det fremgår af forskningsgennemgangen i Kapitel 3 er fænomenet sexting også særligt udbredt blandt unge, hvorfor vores fund i nogen grad synes at være i tråd med den bredere forskning på feltet.

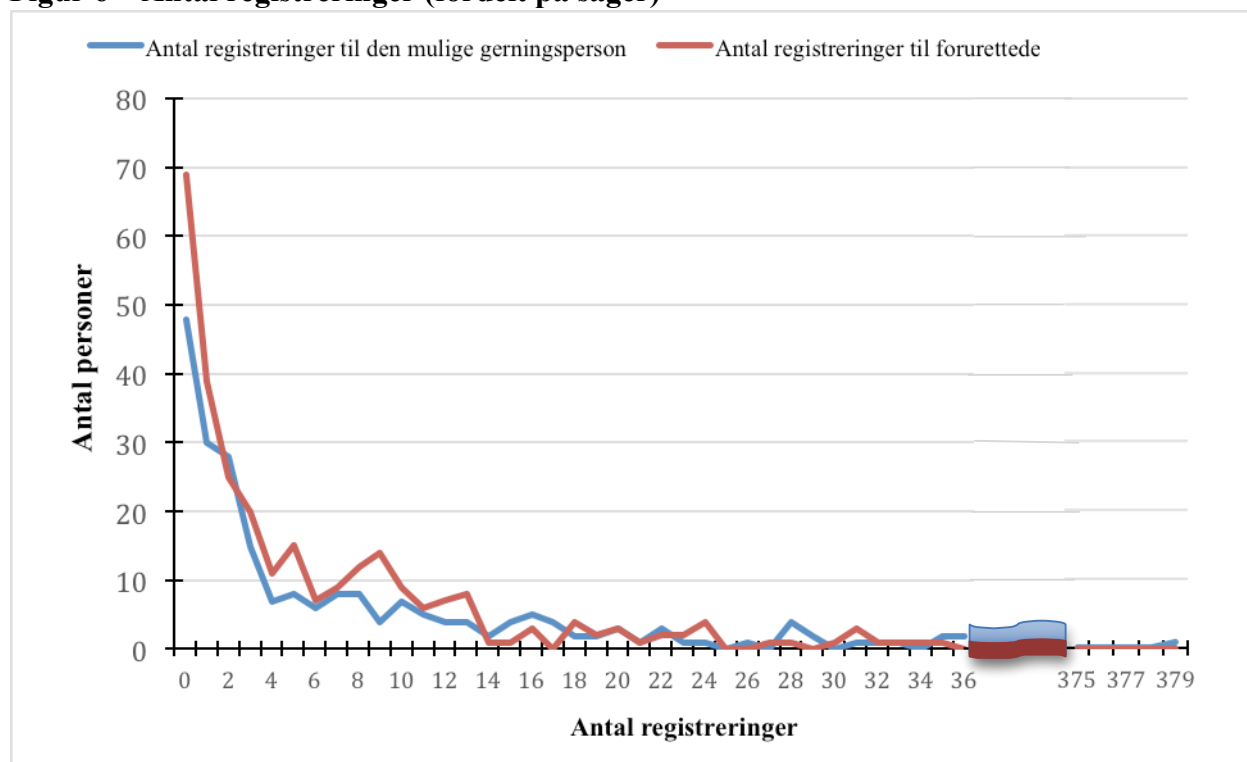

En mulig forklaring på den store ungegruppe hos både den mulige gerningsperson og den forurettede kan forklares ved den såkaldte "lifestyle/exposure"-model, inden for viktimologien, som definerer sammenhængen mellem individets livsstil og dets sandsynlighed for at blive udsat for en kriminel handling. Tanken er, at individets livsstil indeholder en "exposure" (udsathed) og en "association" (omgang med andre mennesker), som sætter det i en risiko for at blive offer for en specifik kriminalitet (Nielsen & Snare 1998:48). Da ungdomslivsstilen i dag i høj grad er karakteriseret ved en online tilstedeværelse og eksempelvis sexting-adfærd øges sandsynligheden for, at de unge involveres i digitale forbrydelser.

Det kan i denne sammenhæng ligeledes diskuteres, om anmeldelsestilbøjeligheden for deling af intimt billedmateriale er aldersafhængig, hvor yngre piger dels oplever delingen som mere krænkende og skamfuld, dels oplever en større accept af og mulighed for at positionere sig som offer (Christie 1986:18-19).

Som et led i udviklingen af en overordnet personkarakteristik af de implicerede i de anmeldte delingssager, findes individernes kriminalitetshistorik ligeledes interessant. Dette kan undersøges ud fra antallet af registreringer i politiet forinden den aktuelle forbrydelse. Der kan godt forekomme flere registreringer tilknyttet den samme sag, ligesom personerne kan være registreret under forskellige "personkategorier", hvilket bevirker en usikkerhed ved at bruge antal registreringer som mål på kriminalitetshistorik. Et individ kan eksempelvis være registreret på et journalnummer som "vidne", "forurettet", "antruffen", "sigtet" og meget mere. På trods af denne usikkerhed i indholdet af de enkelte registreringer, vil vi her skitsere fordelingen af antal registreringer for henholdsvis de forurettede og mulige gerningspersoner i sagerne.

Figur 6 – Antal registreringer (fordelt på sager)

Total forurettede: 297, Total mulige gerningspersoner: 265³

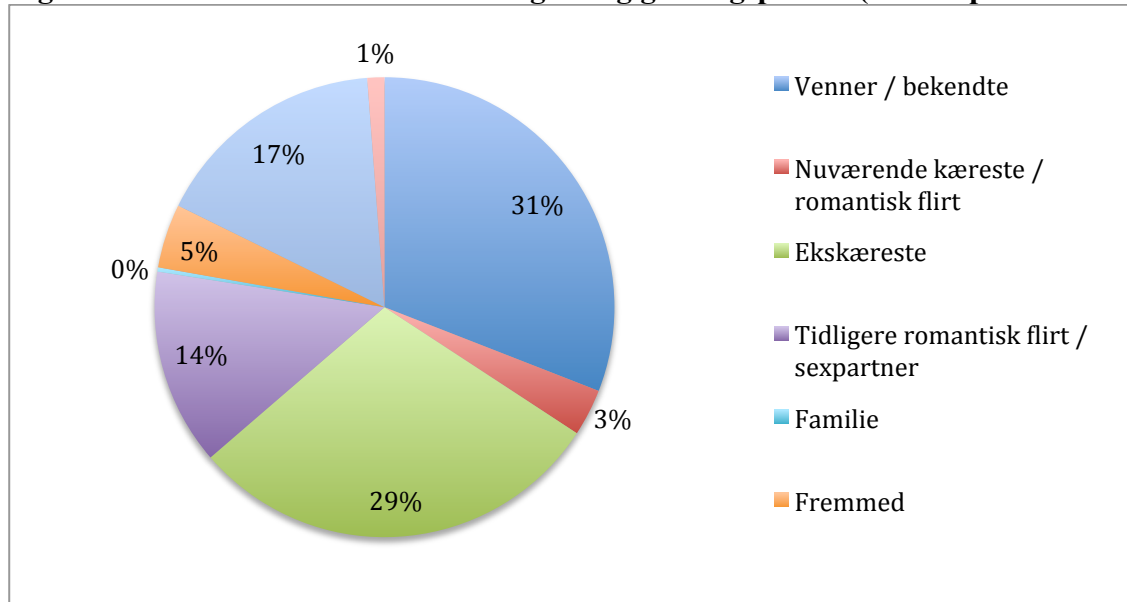
Fordelingen blandt både de forurettede og gerningspersonerne illustrerer et eksponentielt faldt. 50 % af de forurettede har tre registreringer eller derunder, mens 50 % af de involverede gerningspersoner har fem registreringer eller derunder, jf. Bilag 2: Tabel B1 + B2. Ved at betragte typetallet for disse frekvenser, jf. Bilag 2: Tabel B1 + B2, fremgår det, at den største gruppe inden for både forurettede og mulige gerningspersoner har 0 registreringer forinden den aktuelle sag. Disse fordelinger indikerer, at en stor del af de involverede i nærværende undersøgelse hverken kan betragtes som recidiverende lovbyggere eller ofre (Nielsen & Snare 1998:32).

Med relation til ovenstående resultater af en dominans af unge, kan det diskuteres, om det lave antal registreringer særligt er betinget af den unge alder, som forudsætter færre år med mulighed for at ende i politiets registre. En anden forklaring på resultaterne kan være, at fænomenet adskiller sig fra andre typer af forbrydelser i forbindelse med oplevelsen af dets alvorsgrad. I denne forbindelse kan man henvise til Stroud's teoretiske forståelse af anonymiteten indenfor hævnpornoens beskaffenhed og normalitet. Stroud påpeger i denne forbindelse, hvordan anonymiteten mindsker moral og konventionel gældende normer (Stroud 2014:169, 174). Ud fra denne forståelse kan det diskuteres, om der er en negligeret forståelse af lovovertrædelsens alvorsgrad og moral, hvorfor denne kriminalitetsform i højere grad begås af ellers lovlydige unge.

³ Afvigelsen fra de 267 mulige gerningspersoner, jf. Tabel 1, skyldes en manglende information om antal registreringer tilknyttet to mulige gerningspersoner grundet udenlandsk statsborgerskab.

Foruden de impliceredes køn, alder og kriminalitetshistorik, finder vi det ligeledes interessant i en overordnet personkarakteristik at undersøge relationen mellem de involverede parter. Disse er undersøgt med udgangspunkt i alle hændelserne.

Figur 7 – Relation mellem forurettet og mulig gerningsperson (fordelt på hændelser)

Total: 333 hændelser

Som det fremgår af Figur 7, var de hyppigste relationer henholdsvis ”venner/bekendte” og ”ekskæreste”. At alle former for tidligere romantiske relationer samlet dækker 43 % af de kendte relationer, kan på den ene side anses som en stor andel. Relateres der imidlertid til forståelsen inden for forskningsfeltet og mediedækningen af fænomenet, kan denne andel dog synes lille, jf. Kapitel 3. Hvorvidt der er en forskel mellem fænomenet, som det tidligere er undersøgt og fænomenet i politiet, som vi undersøger det, kan diskuteres. Det kan overvejes, om anmeldelsestilbøjeligheden vil være mindre overfor en tidligere kæreste grundet den personlige relation, dette indebærer. Politiforskningen påpeger, at et område som partnervold og husspektakler i forbindelse med familiestridigheder ikke er blevet – eller bliver – anset som rigtigt politiarbejde, da dette er inden for den private sfære (Waddington 2012:97; Granér 2005:178). Det kan derfor overvejes, hvorvidt den lavere andel af relationen “ekskæreste” afspejler en særlig håndteringstendens i registreringen af disse anmeldelser, hvorfor denne type sager eksempelvis er journaliseret på andre journaliseringskategorier end de skarpe numre, der undersøges her.

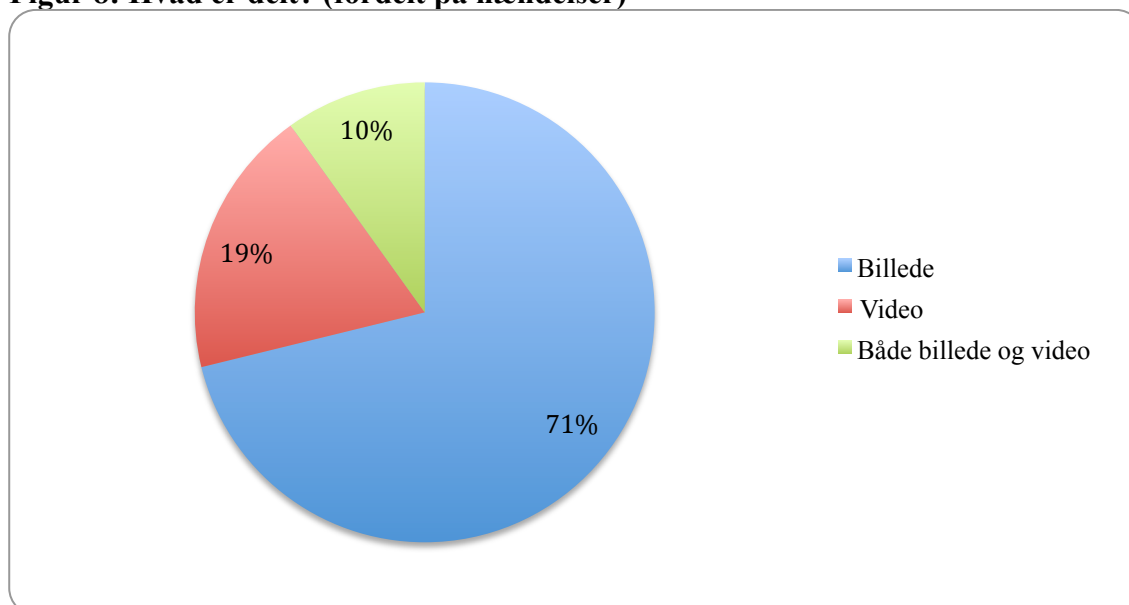
Overordnet viser det sig, at langt størstedelen af de kendte relationer indebærer en nærhed mellem forurettede og den mulige gerningsperson, da det kun i 5 % af hændelserne fremgår, at en pågrebet gerningsperson er fremmed for ofret. At man – på trods af nærhed og et personligt forhold –

alligevel deler den ene parts intime billeder eller videoer, kan forstås i relation til Strouds pointe om, at ungdommens digitale tilstedeværelse medfører en generel anonymitet, hvor moralens regler udviskes (Stroud 2014:169, 174).

5.2 Hvad deles?

I henhold til at besvare undersøgelsens problemstilling har det ligeledes været relevant at undersøge karakteren af det delte materiale. Dette i forhold til, hvilket materiale, der hyppigst deles, hvad materialet forestiller, og i hvilket omfang dette forekommer. De kommende resultater præsenteres med udgangspunkt i de 333 behandlede hændelser.

Figur 8: Hvad er delt? (fordelt på hændelser)

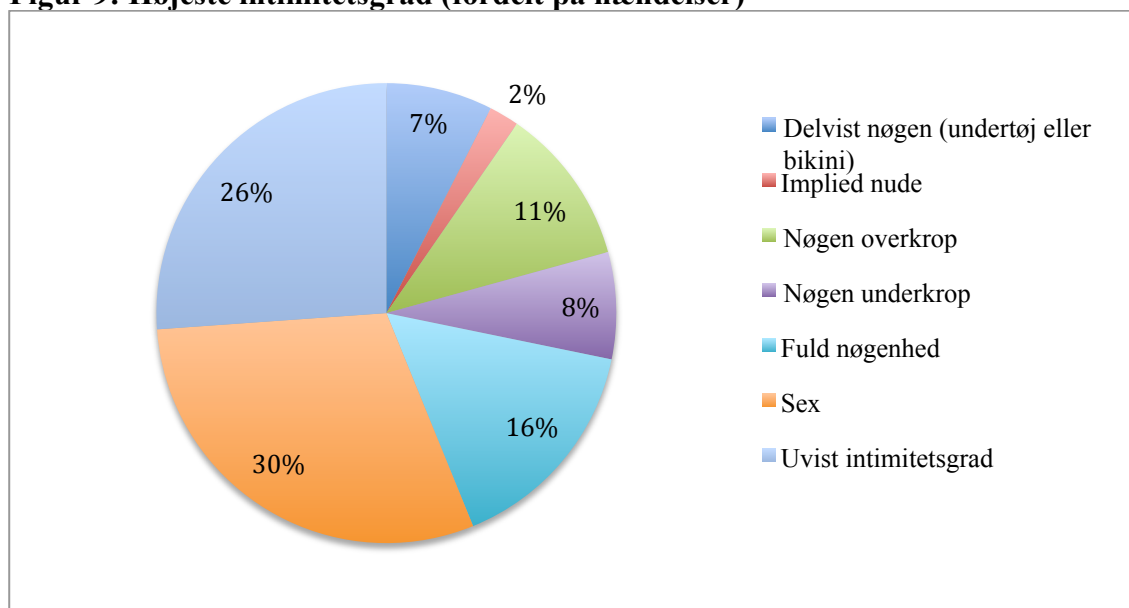
Total: 333 hændelser

Ud fra Figur 8 kan det aflæses, at billeder var det hyppigst delte materiale, da 71 % af de undersøgte hændelser alene omhandlede videredeling af billeder. At størstedelen er billeder findes imidlertid naturligt i relation til den måde, hvorpå særligt ungdommen lever i dag, hvor de gennem billeder dokumenterer deres hverdagsliv (Kofoed & Larsen 2016). Det findes imidlertid interessant, at der i en femtedel af hændelserne alene er delt videomateriale, mens dette yderligere er forekommet i kombination med billeder i de resterende 10 %. I gennemgangen af forskningsfeltet synes der endnu ikke at være lavet undersøgelser, der påpeger karakteren af det delte materiale og differentierer mellem billeder og video, hvorfor denne viden anses som særligt relevant. Hvis 30 % af de delinger, der anmeldes og oprettes på skarpe numre i politiet, inkluderer videoer frem for billeder alene, kan den herskende terminologi på området ”deling af nøgenbilleder”, jf. Kapitel 2, diskuteres, da

fænomenet angiveligt er bredere end dette. Videoer kan anses for værende af en alvorligere og mere krænkende karakter end billeder, dels da disse kan være længerevarende, og dels da der er bevægelse i disse.

Med en viden om omfanget af det delte materiale og dets umiddelbare karakter, fandt vi det ligeledes relevant at undersøge, hvilken alvorsgrad målt ud fra intimitetsgraden, det delte billedmateriale var karakteriseret ved. Med inspiration fra et studie af Jessica Ringrose og Laura Harvey, rangordene vi intimitet i seks kategorier fra den mildeste intimitetsgrad til den højeste og mest krænkende (Ringrose & Harvey 2015). Det kan naturligvis diskuteres, hvorvidt en sådan rangordning er mulig, da intimitet er af en individuel karakter og desuden synes at kunne være forskellig afhængig af køn. Det interessante for denne fremstilling er imidlertid at undersøge frekvensen på de enkelte former for intimitet.

Figur 9: Højeste intimitetsgrad (fordelt på hændelser)

Total: 333 hændelser

Som Figur 9 viser, var sex den højeste intimitetsgrad i 30 % af hændelserne, mens fuld nøgenhed var den højeste intimitetsgrad i 16 % af hændelserne. Dette indikerer, at det anmeldte fænomen i politiet er af en vis alvorsgrad. I disse fordelinger bør det igen påpeges, at undersøgelsen alene beror på anmeldelser oprettet på skarpe numre, der i sig selv indikerer en højere alvorsforståelse fra politiets side, og det er derfor muligt, at intimitetsgraden også i disse anmeldelser er højere end i det bredere fænomen i politiet eller generelt. Denne bemærkning kan ses i forhold til Granérs (2005:177-178) forståelse af politiets arbejdsforståelse, hvori det netop påpeges, at rigtigt

politiarbejde defineres ved forbrydelser, der er af en vis alvorsgrad, hvor højere grader af intimitet kan forstås i denne kontekst.

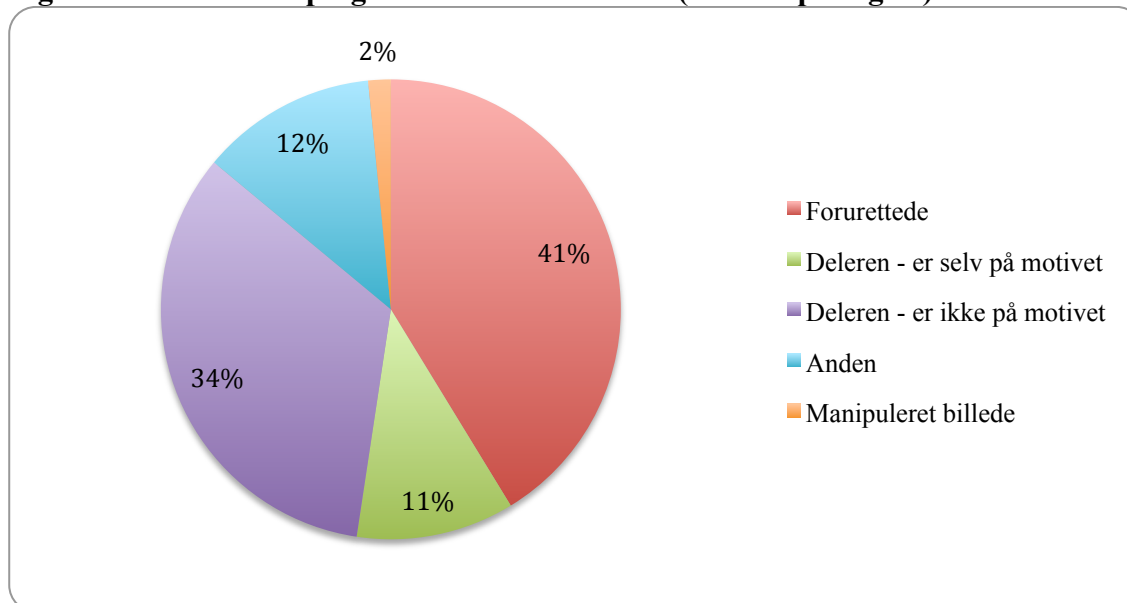
I en krydstabel mellem intimitetsgrad og typen af det delte materiale, vises en signifikant sammenhæng, hvor næsten alle videoer er med intimitetsgraden "sex", jf. Bilag 2: Tabel H. Når vi bevæger os over i sexvideoer kan man argumentere for, at vi nærmer os nogle af de gængse definitioner, der beror på ordet "porno", da dette netop ofte forbindes med videomateriale af højere intimitetsgrad (Stroud 2014:170).

5.3 Hvordan er delingen muliggjort?

I undersøgelsen af, hvad der karakteriserer det anmeldte fænomen, identificerede vi også forskellige veje til, hvordan delingen muligt kan forekomme i forhold til dels, hvem der producerer det delte materiale og dels, hvordan den potentielle gerningsperson herefter kommer i besiddelse af materialet. Nedenfor vil vi præsentere resultaterne fra de 333 hændelser for derved at udlede de hyppigst forekomne veje til fænomenet.

Gennem forskningsgennemgangen, jf. Kapitel 3, fremstår det tydeligt, at den gængse forståelse på feltet er, at delingerne forekommer på baggrund af billeder og videoer, som forurettede selv eller i fællesskab med en intim partner tager, hvorfor der også er tale om en besiddelsesform, hvor deleren har modtaget materialet i samtykke og derefter sidenhen delt dette, eftersigende i et hævnmotiv (eksempelvis Stroud 2014; Sirianni 2016). Denne forståelse af fænomenet ses også i de initiativer og indsatser, der er udarbejdet i en kriminalpræventiv henseende, hvor fokus, jf. Kapitel 1 og 3, er på at mindske tendensen til at optage intimt billedmateriale af sig selv (Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling 2016:10; Red Barnet et al. 2015). Fundene i denne undersøgelse er imidlertid ikke fuldstændig i overensstemmelse hermed.

Figur 10: Hvem har optaget det delte materiale? (Fordelt på sager⁴)

Total: 315 unikke personer

Som det fremgår af Figur 10, er det i 41 % af hændelserne forurettede selv, der har taget billedet eller videoen, hvilket er i tråd med de forståelser, der hersker på feltet. Det er dog i lige så stor en andel af tilfældene deleren – altså den potentielle gerningsperson – der har optaget det intime billedmateriale, hvilket anses som en stor del i forhold til den forståelse, der eksisterer i forskningsfeltet. Foruden disse to hyppige former for materialets oprindelse, er det også i cirka 1 ud af 10 tilfælde en ”anden” end den person, der har taget billedet eller videoen, der sidenhen er registreret som en mulig gerningsperson til delingen.

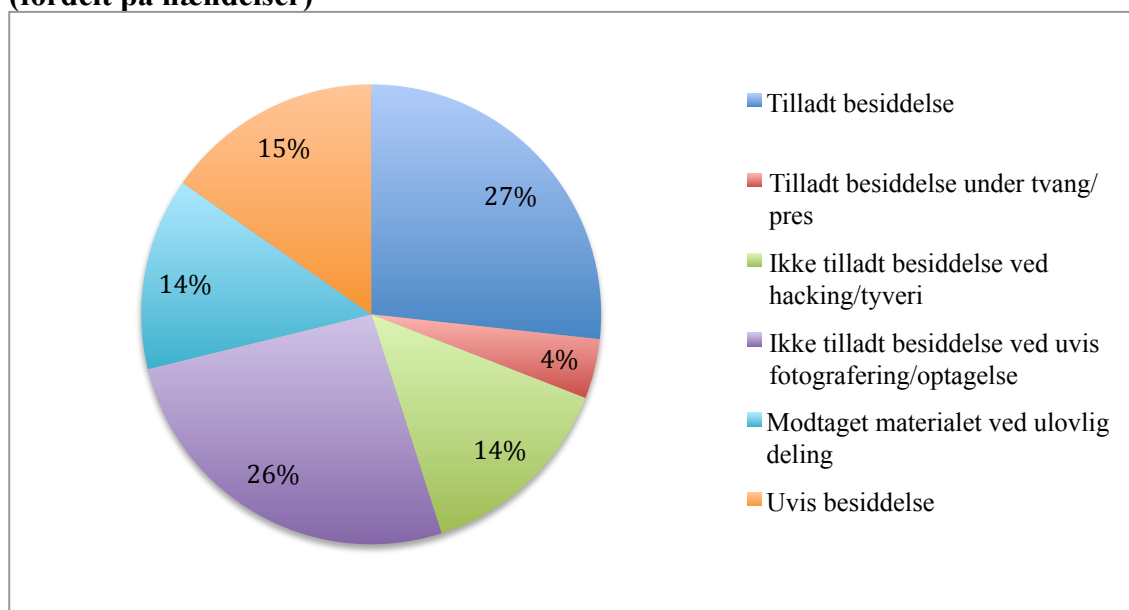
I forhold til diskussionen tidligere i analysen omkring kønnes positionering kan det på den ene side synes interessant, at så stor en andel af de forurettede – primært piger – fotograferer eller filmer sig selv i intime situationer, da dette på trods af strømninger af seksuel frigørelse og ligestilling i samfundet alligevel kan anses som værende uden for de kulturelle koder hæftet på en traditionel feminin konnoteret adfærd (Søndergaard 2000:147). Denne observation kan imidlertid på den anden side ses i tråd med normaliseringen af sexting og eksperimentering med seksualitet generelt, der er kendetegnende for nutidens digitale ungdom (Handyside & Ringrose 2017). I et tidligere studie hævdes det, at pigerne kan opleve en dissonans i forhold til at gøre deres køn korrekt. På den ene side kan de opleve sig pressede af ungdomskulturen til at agere seksuelt og iscenesætte sig selv gennem intimitet, hvilket kan forklare deres egenfotografering i intime situationer. På den anden side hersker der i samfundet samtidig en forståelse af, at en sådan adfærd er skamfuld og forkert, når den er tilknyttet det feminine køn (Livingstone & Mason 2015:23-24).

⁴ Der kan godt være mere end én person inden for en sag, som har optaget materialet.

Når ofre, der jævnfør ovenstående primært er unge piger, positionerer sig uden for det traditionelt forventede i forhold til deres køn, kan det derfor overvejes, om dette også har betydning for deres evne til at påtage sig en legitim offerrolle efterfølgende, da de således kan anses som mindre uskyldige og dannede. Dette er netop også pointerne i den del af forskningen på feltet, der har fokuseret på ofrenes manglende anerkendelse (Christie 1986:18-19).

I Amirs teoretiske forståelse af begrebet "victim precipitation", udtaler han, "at ofret på en måde altid er årsag til forbrydelsen, idet enhver forbrydelse forudsætter et offer eller noget, der tilhører ham eller hende" (Nielsen & Snare 1998:35-36). Når forurettede selv producerer det intime materiale i omkring halvdelen af tilfældene, kan dette anses som en måde, hvorpå de selv tilskynder til forbrydelsen ved i første omgang at muliggøre den. Dette kan dermed have betydning for den passende offerstatus, de af omverdenen kan få tildelt (Nielsen & Snare 1998:33). Ofrenes rolle synes imidlertid først truet, hvis de også selv er afsendere af det intime materiale, da der i så fald kan diskuteres en endnu højere grad af "victim precipitation". Det er derfor interessant at kaste blikket på besiddelsesformerne.

Figur 11: Hvad karakteriserer den mulige gerningspersons besiddelse af det delte materiale? (fordelt på hændelser)

Total: 333 hændelser

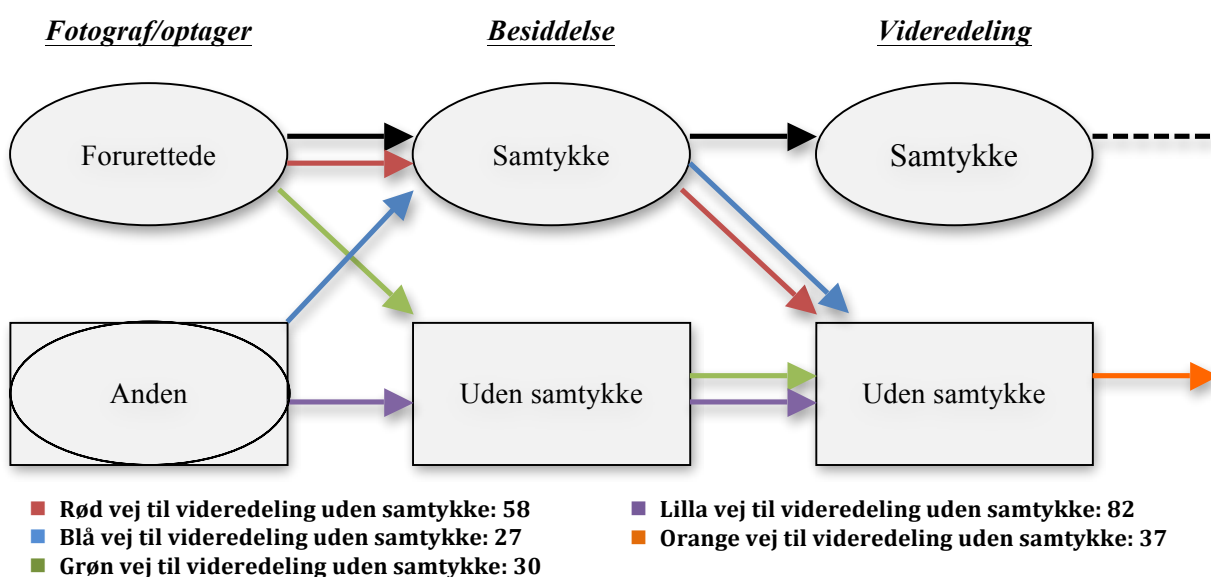
Mens forurettede selv har produceret knap halvdelen af det intime billedmateriale, er det kun i lidt over hver fjerde hændelse, at den mulige gerningsperson har modtaget materialet med samtykke fra forurettede. I de indsatser, der i dag udføres på området i en kriminalpræventiv henseende, er der ofte et fokus på, at de unge skal passe på, hvem de stoler på, fordi denne tillid kan misbruges gennem videredeling (eksempelvis Red Barnet et al. 2015:6). At resultaterne i denne undersøgelse

ikke kun bekræfter denne opfattelse skal sandsynligvis i høj grad ses i lyset af, at den er foretaget i politiet. På den ene side kan man ud fra Granér's kriterier om rigtigt politiarbejde argumentere for, at sager, hvor de mulige gerningspersoner enten har hacket eller stjålet det intime billedmateriale, eller har fotograferet eller filmet forurettede uden dennes vidende (40 % af de kendte hændelser), i højere grad internt defineres som rigtigt politiarbejde. Dette kan forklares ved, at der her er tale om en forbrydelse af en vis alvorsgrad, og hvor afstanden mellem offer og gerningsperson er tydelig (Granér 2005:177-178). På den anden side formodes en del af forklaringen også at kunne findes med afsæt i Christies pointe om, at alle samfund besidder herskende offertypologier, der er delte og indlejrede (Christie 1986:18, 21). I den offentlige debat har diskussion, jf. Kapitel 3, i høj grad omhandlet, hvorvidt ofrene kunne anses som legitime, når de selv var producenter og delere i primærdelingen. Denne forståelse formodes således både at indvirke på anmeldelsestilbøjeligheden blandt de potentielle ofre i denne type hændelser samt internt i politiet, hvor disse sager kan besidde en lavere sagsværdi. Dette er også en del af vores erfaring gennem den kvalitative læsning, hvor der var en tendens til i sager, hvor forurettede selv havde produceret billedet og videresendt dette, at politibetjentene foretog en kriminalpræventiv samtale med parterne og heri forklarede det uetiske i handlingen frem for retsforfølgelse.

Nedenfor har vi sammensat den eksisterende viden om, hvorledes delingen er muliggjort, og illustreret det gennem vores illustration af fænomenet mulige veje.

Figur 12: Hyppighed af de mulige veje til videreledning

Figuren ovenfor blev præsenteret i Kapitel 2, da vi udarbejdede denne ud fra vores forforståelse af, hvilke mulige veje, der kunne føre til ulovlig videreledning af intimt billedmateriale.

Den hyppigste vej er den lilla, hvor materialet er produceret af andre end forurettede, og hvor både besiddelsen og herefter videredistribueringen er uden dennes samtykke. I en krydstabel mellem besiddelsesform og billedmaterialets oprindelse, jf. Bilag 2: Tabel C, fremgår det også, at den hyppigste sammenhæng er, at deleren har taget et intimt billede eller video af forurettede uden, at denne er bekendt hermed og således uden samtykke. Det betyder, at der i disse tilfælde kan være tale om overtrædelse af straffelovens § 226, 232, 264a og 264d samt eventuelt yderligere paragraffer afhængig af materialets karakter og forurettedes alder. Det betyder således, at der oftest i det anmeldte fænomen i politiet er tale om hændelser af en højere alvorsgrad, hvor flere forskellige lovovertrædelser er forekommet.

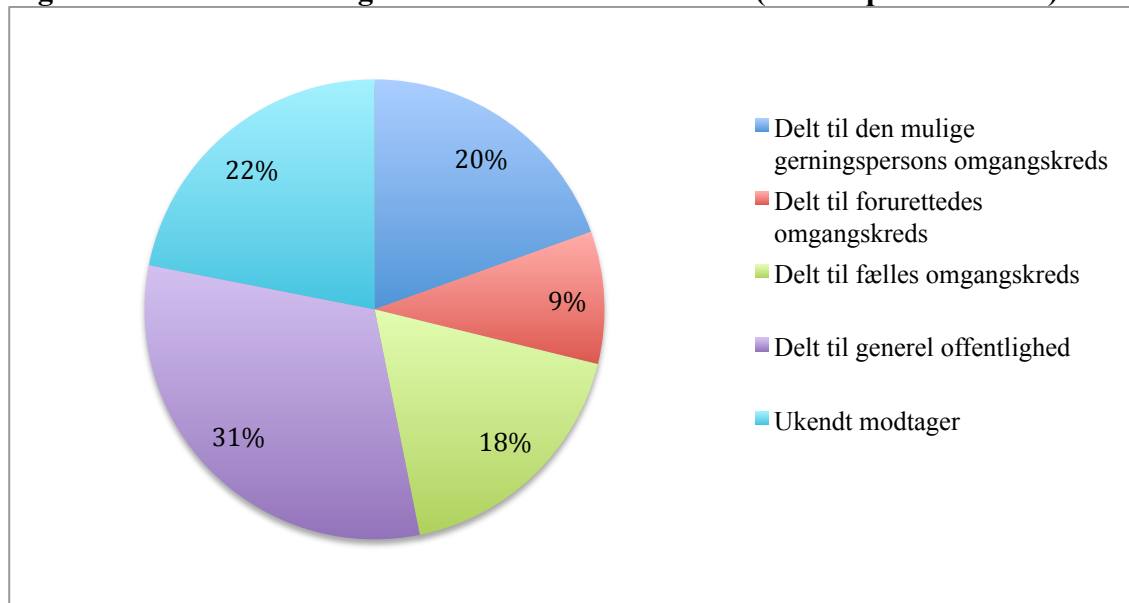
Den mindst hyppige vej er hændelser, hvor forurettede selv producerer materialet, men hvor dette sidenhen kommer i andres besiddelse uden forurettedes samtykke. Dette er således en viden, der fremover kan anvendes i forhold til at forstå fænomenet i politiet og de hyppigste måder, hvorpå dette kan forekomme.

5.4 Hvor og til hvem er der delt?

I dette afsluttende afsnit i delanalysen vil vi fremstille en række karakteristika, der beskriver selve delings-adfærden. Det vil sige, til hvor mange materialet udbredes, hvem der modtager materialet, samt hvor materialet distribueres ud. Hensigten med fremstillingen af disse karakteristika er ikke blot at give en indsigt i, hvad hændelserne indeholder, men ligeledes, hvor komplicerede og uhåndterbare de kan forekomme i praksis. I kodningen af disse variable har vi adskilt "førstedelingen" og "den udfundne deling", hvor førstnævnte kun er besvaret, hvis den mulige gerningsperson selv har udtalt sig herom. Derfor er andelen af missing størst i variable om "førstedelingen".

Nedenfor ses en figur over modtagerne af delingen. Tallene er udledt fra de 333 hændelser.

Figur 13: Hvem er modtagerne af det delte materiale? (fordelt på hændelser)

Total: 333 hændelser

Som illustreret i Figur 13 er den hyppigste forstedeling til den generelle offentlighed. Denne offentlighed er defineret ud fra minimum en større mængde mennesker, hvor en nær relation mellem samtlige modtagere og enten forurettede eller gerningspersonen synes usandsynlig. 20 % har i forstedelingen delt til gerningspersonens omgangskreds, mens 9 % er delt til forurettedes omgangskreds. Denne fordeling kunne umiddelbart tyde på, at delingen ikke kun anvendes som en måde at straffe den forurettede, som det ellers postuleres i flere tidligere studier jf. Kapitel 3, men i stedet i nogle tilfælde mere som en handling, der har effekt internt blandt gerningspersonens omgangskreds (eksempelvis Stroud 2014:179).

Bevægelsen fra forstedelingen til den generelle udbredelse kan illustreres i nedenstående krydstabel.

Tabel 2: Krydstabel mellem modtagere i førstedelingen og generelle modtagere (fordelt på hændelser)

<i>Den udfundne deling</i> <i>Førstedelingen</i>	Gerningspersonens omgangskreds	Forurettets omgangskreds	Fælles omgangskreds	Offentligheden	Total
Gerningspersonens omgangskreds	22	1	11	31	65
Forurettets omgangskreds	0	30	0	1	31
Fælles omgangskreds	0	0	42	17	59
Offentligheden	0	0	0	104	104
Total	22	31	53	153	259

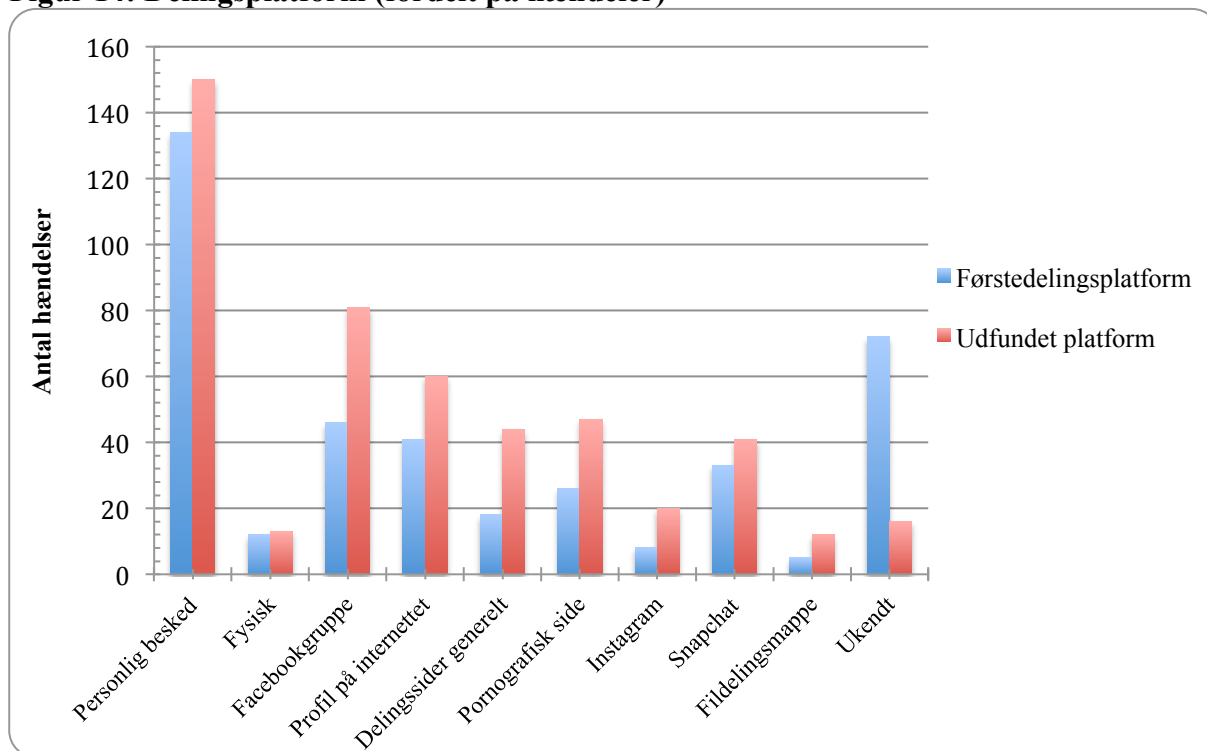
Total: 333 hændelser, Valid: 259, Missing: 74, Signifikans: 0,000⁵

Krydstabellen illustrerer, i hvilken grad udbredelsen udvikler sig fra førstedelingen, til den udfundne deling. Deles der til gerningspersonens omgangskreds i førstedelingen, er en interessant bevægelse at observere. Umiddelbart bevæger næsten halvdelen af disse sig ud til offentligheden som modtagere, hvilket kan forklares med den online verdens eksplosive karakter, som Jette Kofoed også hævder er kendetegnende ved nutiden (Kofoed 2013:167). Er der i førstedelingen derimod delt til en fælles omgangskreds, er det kun lidt under en tredjedel, som er videredistribueret til offentligheden. Denne observation er interessant i sammenligning med udviklingen af delingerne til forurettedes omgangskreds. Her ses et tydeligt billede af, at materialet umiddelbart ikke udbredes videre til større kredse. Der kan altså observeres en sammenhæng mellem modtagernes relation til den forurettede og udbredelsens bevægelighed. Disse resultater kunne tyde på, at udbredelsen af intimt billedmateriale naturligt er influeret af nærhed eller distance til forurettede.

Efter at have frembragt resultaterne af, hvem materialet er udbredt til, er det ligeledes interessant at fremstille resultaterne for, på hvilke delingsplatforme materialet udbredes. Da delingen kunne være forekommet på flere platforme, er hver registreret for hændelsen.

⁵ Signifikans er et statistisk mål på sandsynligheden for, at mønstre i stikprøven også vil kunne genfindes i populationen (De Vaus 2014:208).

Figur 14: Delingsplatform (fordelt på hændeler)

Total: 380 førstedelingsplatforme, Total: 495 udfundne platforme

Ud fra Figur 14 kan der observeres en klar tendens til, at delingerne foregår via personlige beskeder – det kan være på SMS, Messenger, Whatsapp, E-Mail eller lignende medier. Dette billede viser en form for privathed. Det ses yderligere, at både Facebookgrupper og profiler på internettet (Facebookprofil, datingprofil m.m.) er hyppigere repræsenterede end eksempelvis Instagram og Snapchat. At Snapchat ikke umiddelbart er den mest forekommende delingsplatform, er særligt interessant i forhold til kommunikationsforskningen, som blev præsenteret i Kapitel 3. Her fremstillede Larsen og Kofoed (2017) Snapchat som den ideelle ”sexting”-platform. Hvorfor denne platform alligevel ikke er dominerende indenfor nærværende undersøgelse kan forklares ved, at den tidligere forskning ikke alene opererer med den illegitime del. Derudover er billeddeling gennem Snapchat som udgangspunkt ikke ubegrænset tilgængelig i en online verden, men netop kun tilstede i øjeblikke på grund af deres umiddelbare forsvindende funktion, hvilket besværliggør deling heraf.

Opsummering

Overordnet kan der med baggrund i ovenstående resultater skitseres syv primære karakteristika ved det anmeldte fænomen:

1. Det er ofte drenge, som deler piger.
2. Delingen er primært et ungdomsfænomen.
3. Ofte har gerningspersonen meget få eller ingen tidligere registreringer.

4. Det er primært billeder der er delt, men der er ligeledes overraskende mange videodelinger i det anmeldte fænomen.
5. Delingen forekommer oftest blandt venner eller tidligere kærester.
6. Der distribueres ofte gennem personlige beskeder frem for i offentlige forums.
7. Det delte materiale produceres i 40 % af hændelserne af forurettede selv.
8. Deleren kommer i besiddelse af materialet enten ved samtykke i en sexting-relation eller gennem en uvis fotografering uden samtykke.
9. Det delte materiale er ofte af intimitetsgraden "fuld nøgenhed" eller af kategorien "sex".
10. Delingens udbredelse er stor og eksplosivt voksende i særligt de relationer, der er fjerne fra den forurettede.

Kapitel 6: Typologiudvikling

I det forrige kapitel præsenterede vi nogle af de karakteristika, som særligt trådte frem i de anmeldte sager. Med afsæt i den viden, der blev fremlagt i kapitel 5, vil følgende analysedel præsentere den udviklede typologi for dermed at fremvise de mønstre, der observeres i det undersøgte felt. I henhold til typerne inden for typologien vil vi frembringe de parametre, hvorpå hændelserne klynger sig sammen internt samt adskiller sig fra hinanden eksternt (Verma 2013:318). Disse typer vil beskrives og diskuteres trinvist, hvorunder en kvalitativ indholdsanalyse af sagerne vil bibringe en dybere forståelse samt konceptualisering af typologien (Collier et al. 2008:159). Denne del af analysen har i særdeleshed en eksplorativ og teoriudviklende karakter gennem identificering af særlige tendenser i de forskellige typer, og det er derfor særligt empirien og sekundært teorien, der vil frembringes her.

6.1 Klyngedannelse

Som nævnt har vi i udviklingen af typologien taget udgangspunkt i en såkaldt klyngeanalyse. Formålet med klyngeanalysen er, at den med basis i udvalgte variable forsøger at gruppere hændelserne sammen på baggrund af ligheder i svar på flere variable (Jensen & Knudsen 2014:260). Denne fremgangsmåde er i harmoni med den adaptive tilgang, i og med, at klyngerne ikke er forudbestemte, men fremkommet på baggrund af den eksisterende data.

Da datasættet i nærværende studie indeholder en bred vifte af variable, der opererer på forskellige måleniveauer - både kontinuerlige og kategoriske - anvendes "two-step-clustering" som klyngedannelsesmetode. Denne tilgang synes desuden at være den mest eksplorativt funderede blandt de forskellige tilgange til klyngeanalyse, hvorfor den anses som særligt velegnet til nærværende studies formål (Verma 2013:327).

Første trin inden klyngeanalysen var at udvælge de variable, som syntes meningsfulde i udviklingen af klynger. Målet med typologiudviklingen har netop været at frembringe tendenser i henhold til selve hændelsesforløbet og de individer, som indgår heri. Samtidig er det i klyngeanalysen et krav, at de inddragede variable ikke er åbenlyst afhængige af hinanden. Med baggrund i disse forudsætninger har vi valgt følgende 15 klyngevariable:

1. Antal implicerede i alt
2. Forurettedes alder
3. Den mulige gerningspersons alder
4. Forurettedes køn

5. Den mulige gerningspersons køn
6. Kriminalitetshistorik tilknyttet forurettede
7. Kriminalitetshistorik tilknyttet den mulige gerningsperson
8. Relation
9. Hvad er delt
10. Antal delte items
11. Grad af intimitet
12. Hvem har taget billedet
13. Besiddelsesform
14. Hvem er modtager (førstedelingen)
15. Omfang af udbredelsen (førstedelingen)

Selve udviklingen af typologien på et kvantitativt grundlag kan være en længerevarende proces, da det skal testes af flere omgange for at sikre, at den endelige klyngeanalyse er udviklet på baggrund af de statistisk mest korrelerende variable. Omvendt er klyngeanalyse en strukturanalyse, hvorfor der ikke findes nogle statistiske tests, som kan afgøre, hvilken klyngeanalyse, der er den mest valide i henhold til, hvad der er meningsfuld for fænomenet (Jensen & Knudsen 2014:265). Det må derfor bemærkes, at de valg, der er truffet undervejs, har betydning for det slutresultat, som frembringes og er i en vis grad styret af de erfaringer, vi har gjort os i kodningsprocessen.

Trods dette findes der alligevel forskellige måder, hvorpå det er muligt at validere klyngeanalyse anvendelighed. Vi har foretaget nogle af disse for at sikre, at vi arbejder med klyngeanalyser, der synes pålidelige i forhold til at forstå de forskellige spor, der optræder i det anmeldte fænomen.

Vi har først og fremmest testet forskellige metoder til klyngeanalyse (hierarkisk samt two-step) for at undersøge, hvilke variationer, der måtte optræde, jf. Bilag 3: Tabel M. Heri fandt vi naturligt en mindre variation, som dog ikke fandtes betydelig nok til at afvise den foretrukne metode - two-step-clustering. Derudover har vi testet for signifikans ved en såkaldt ANOVA-analyse, som illustrerer, hvorledes klyngerne er signifikant forskellige på de forskellige variable. Her fandt vi et tilfredsstillende signifikansniveau på under 0,05 ved alle klyngevariablene på nær "omfang", "hvem er modtager" og "kriminalitetshistorik tilknyttet forurettede", jf. Bilag 3: Tabel L. Trods denne indsigt valgte vi alligevel at bibeholde disse variable. Argumentet herfor bunder i en såkaldt "kriterievaliditet", hvori det vurderes, hvorvidt de statistisk udfundne klynger er forståelige i forhold til den fornemmelse af potentielle sammenhænge, vi selv har oparbejdet gennem kodningsprocessen (Jensen & Knudsen 2014:265; Verma 2013:331). Som nedenstående vil vise, fandt vi tydelige sammenhænge i de statistisk frembragte klynger i forhold til de mere kvalitativt

orienterede mønstre inden for disse, hvorfor vi finder klyngerne pålidelige som en gruppering af hændelserne.

6.1.1 Fra klynger til typer

Det bør nævnes, at fremstillingen af typologien beror på de dominerende mønstre, der forekommer inden for klyngerne, men da der arbejdes med et levende felt med mennesker, kan der internt i klyngerne eksistere flere nuancer, end det fremlægges her. Det betyder således også, at grænserne mellem de enkelte klynger er svævende. Det har imidlertid været muligt kvantitativt at identificere fire forskellige klynger, der internt synes at være så ens, at der kan være tale om en bestemt type af hændelse, mens de eksternt adskiller sig så meget fra de øvrige typer, at de ikke synes at kunne sammenlægges og iagttages som én.

Ud fra hver af de fire klynger har vi foretaget en kvalitativ indholdsanalyse på de hændelser, som indgår. Da den kvalitative indholdsanalyse beror på en nærlæsning af et mindre antal tekster, jf. afsnit 4.4, er ikke alle hændelser inddraget i fortolkningen af typerne. De fire klynger er størrelsesmæssigt meget forskellige på henholdsvis 21, 29, 43 og 49 hændelser, hvorfor udvælgelsen af sager til kvalitativ læsning har været forskellig fra de små til de store klynger. Inden for de to små er alle sager gennemlæst for at få et overblik over indholdet, og efterfølgende er de mest indholdsrige og repræsentative for de identificerede mønstre og motiver blevet udvalgt til yderligere gennemlæsning. Alle hændelser indgår dog i større eller mindre omfang i identifikationen af mønstre, motiver og særlige træk inden for typen. Inden for de større klynger er det primært hændelser, som loader på klyngens mest dominerede variable, der er medtaget til kvalitativ læsning. Derudover har vi her også gennemgået en større mængde sagsresumeeer for til sidst at udvælge det udsnit af sager, som har syntes indholdsrige og internt gentagende. Den kvalitative indholdsanalyse opererer dermed i sammenspil med den kvantitative klyngeanalyse i udviklingen af typologien inden for feltet, hvor den fungerer som bekræftende og nuancerende for de kvantitative mønstre.

Den statistiske klyngeanalyse reducerer dog antallet af hændelser. Samlet medtager klyngeanalysen i alt 142 hændelser af de i alt 333. Dette skyldes, at en hændelse kun kan indgå i klyngedannelsen, hvis den indeholder en reel værdi på hver af de 15 klyngevariable.

Som allerede angivet var det et kriterium, at der ved hver behandlede sag var en kendt forurettet. Det var dog ikke et kriterium, at der også var en kendt mulig gerningsperson. Disse hændelser uden en kendt gerningsperson vil derfor udgå fra selve klyngeanalysen - og dermed typologien - da de ingen værdier har på flere af de inddragede variable. I stedet vil gruppen af hændelser uden en

mulig gerningsperson til sidst i denne analysedel inddrages reflektivt i henhold til, hvorledes unikke typer kan være eksisterende herindenfor.

Tabel 3: De kvantitativt udfundne typer⁶

	Klynge 1 ”Hævnporno”	Klynge 2 ”Voksen-chikane”	Klynge 3 ”Unge-mobning”	Klynge 4 ”Fest og ungdoms- adfærd”
Antal hændelser	21 hændelser	29 hændelser	43 hændelser	49 hændelser
Køn forurettet	Kvinde (95,2%)	Kvinde (100%)	Kvinde (95,3%)	Kvinde (81,6%) ⁷
Køn mulig gerningsperson	Mand (95,2%)	Mand (96,6%)	Mand (65,1%)	Mand (85,7%)
Alder forurettet (gennemsnit)	20,4 år	35,6 år	17 år	16,8 år
Alder mulig gerningsperson	25,9 år	35,8 år	18,5 år	18,3 år
Antal registreringer forurettet	7,6	11,9	7,7	3,7
Antal registreringer mulig gerningsperson	21,5	22,7	7,6 ⁸	9,2
Antal implicerede	2,1	2,2	3	2,8
Modtager førstedeling	Offentligheden (52,4%)	Den mulige gerningspersons omgangskreds (34,5%), Offentligheden (27,6%) Fælles omgangskreds(24,1%)	Offentligheden (39,5%), Den mulige gerningspersons omgangskreds (27,9%), Fælles omgangskreds (23,3%)	Den mulige gerningspersons omgangskreds (40,8%), Fælles omgangskreds (34,7%)
Omfang førstedeling	Mere end 10 personer (57,1%)	Mere end 10 personer (55,2%), 1 person (31%)	Mere end 10 personer (55,8%)	Mere end 10 personer (38,8%), 2-3 personer (24,5%)
Relation	Ekskærester (76,2%)	Ekskærester (55,2%)	Venner/bekendte (74,4%)	Venner/bekendte (55,1%)
Hvad er delt	Billeder (61,9%), Både billede & video (38,9%)	Billeder (100%)	Billeder (90,7%)	Video (65,3%)
Besiddelsesform	Tilladt besiddelse ved samtykke (81%)	Tilladt besiddelse ved samtykke (48,3%), Ikke tilladt besiddelse ved uvis fotografering (34,5%)	Modtaget materialet ved ulovlig deling (51,2%), Hacking/tyveri (27,9%)	Ikke tilladt besiddelse ved uvis fotografering/videooptagelse (79,6%)
Antal delte items	Flere (100%)	Et (75,9%)	Flere (62,8%)	Et (71,4%)
Grad af intimitet	Sex (52,4%), Fuld nøgenhed (42,9%)	Fuld nøgenhed (31%), Nøgen overkrop (27,6%)	Nøgen underkrop (34,9%), Nøgen overkrop + Fuld nøgenhed (23,3%)	Sex (77,6%)
Hvem har taget billedet ⁹	Forurettede (71,5%)	Deleren – ikke selv på motivet (65,5%)	Forurettede (72,1%)	Deleren – ikke selv på motivet (69,3%)

⁶ Figuren er afgrænset til at indeholde de væsentligste værdier for fremstillingen af typerne

⁷ Stort set alle mandlige ofre befinder sig i denne gruppe

⁸ Foruden ”outlier” med 227 registreringer er gennemsnittet 2,5.

⁹ Procentsatsen er en betegnelse for, i hvor stor en andel af hændelserne, vedkommende har taget minimum et af de delte materialer, jf. Bilag 4.

Ovenstående figur viser de fire udfundne klynger, og hvordan disse fordeler sig på de 15 variable. En dybere indsigt i disse diskuteres nedenfor, hvor den kvantitative og kvalitative indsigt samlet har muliggjort udvikling af typologien.

6.2 Type 1 - “Hævnporno”

Den første type er den, der lægger sig tættest op af de forståelser, der synes at herske på feltet omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale. Typen beror på en klynge bestående af 21 hændelser. Der er her i høj grad tale om drenge, der krænker piger, hvilket også er i overensstemmelse med det generelle billede inden for fænomenet jf. Kapitel 5. Afstanden i antallet af registreringer mellem de involverede parter er i denne type stor. Der er tale om mulige gerningspersoner med en meget kendt kriminalitetshistorik, som krænker forurettede, der er relativt ukendte i politiets regi jf. Tabel 3. Med reference til Holmsbergs forståelse af politiets skøn i procesmagten, vil en sådan afstand medføre øget sandsynlighed for, at der føres en sag med sigtelser og om muligt retsforfølgelse (Holmberg 2014:159). Denne forståelse vil diskuteres nærmere i den senere analyse af politiets håndtering af de frembragte typer.

Typen består desuden af teenagere og unge voksne, hvor der som oftest er tale om tidligere kærester, hvor den mandlige part efter forholdets ophør deler pigens intime billeder eller en kombination af både billeder og videoer. Der kan på mange måder læses en generel sexting-kultur ind i denne type, hvilket qua aldersgruppen i typen også synes naturligt grundet den herskende digitale ungdomskultur, jf. Kapitel 3. I størstedelen af tilfældene er det intime billedmateriale produceret af forurettede selv eller i forening mellem forurettede og deleren, der typisk på dette tidspunkt er i et kæresteforhold. Det betyder således også, at der stort set altid er tale om en besiddelsesform karakteriseret ved samtykke, hvorfor det er den “røde vej” jf. Figur 12 i Kapitel 5, der karakteriserer delingsvejen i denne type.

Karakteristisk ved denne type er foruden relationen som primært ekskærester, at der i næsten alle tilfælde er tale om et 1:1-forhold. Det betyder, at der i næsten alle tilfælde kun har været tale om én anmeldt gerningsperson til delingen, mens der i andre typers hændelsesforløb ofte er flere implicerede personer. At der er tale om 1:1-hændelser underbygger det nære relationelle element. Med afsæt i denne viden synes typen i høj grad at indfange de elementer, der ofte indgår i debatten og definitionerne af begrebet “hævnporno”. For at placere studiet inden for terminologien på det eksisterende felt, har vi valgt at viderebringe dette navn for typen (Swedberg 2012:20-21). På denne vis forsøger vi at systematisere det eksisterende begreb ind i en ny analytisk forståelse af konceptet

(Collier et al. 2008:160). Hævnporno defineres på feltet netop som den deling, der udføres af en ekskæreste efter endt kæresteforhold (eksempelvis Sirianni 2016:44). Foruden overensstemmelsen mellem relationerne i typen og forståelsen på feltet, synes der også at være en overensstemmelse mellem de motiver, der i den kvalitative læsning af sagerne kan frembringes, og så den - omend snævre - forskning, der har beskæftiget sig med motiver på feltet. Stroud angiver netop i sit studie af hævnporno og "online selfs", hvordan hævn og ønsket om at udstille den anden part er dominerende og muliggøres gennem de digitale platforme (Stroud 2014:174). I sagerne synes dette ønske om at krænke pigen - den tidligere kæreste - også at fremstå som dominerende årsag til, at den mandlige part deler det intime billedmateriale. En del af drengene forklarer, at de efter forholdets ophør har været sure på eller skuffede over forurettede, og det er derfor, de har delt det intime billedmateriale. Det synes i høj grad at handle om at krænke og få ekskæresten til at lide, da drengene selv er blevet skuffede og efterladt til at lide. Eksempelvis forklarer en dreng, der er sigtet for at have delt sin ekskærestes billeder, at han havde hørt, hun havde været i seng med en anden, så han blev sur og skuffet og delte derfor hendes intime billeder på internettet.

At der er et ønske om at hævne sig og krænke den tidligere kæreste fremkommer ligeledes ved delingens beskaffenhed. Den mulige gerningsperson deler oftest til den brede offentlighed til mere end 10 modtagere, og delingen foretages oftest gennem Facebookgrupper eller gennem personlige beskeder. I henhold til navngivningen af typen som "hævnporno" bør det bemærkes, at en stor del af alle delte billeder, der er delt på pornografiske hjemmesider, er at finde inden for denne type (Bilag 2: Tabel K), hvilket kan vidne om en skamgørelse af forurettede og dennes seksualitet (Søndergaard 2000:155). I relation hertil opleves det, at der i samtlige hændelser inden for typen er videredelt mere end ét item af den forurettede, hvilket er i overensstemmelse med en formodet sexting-adfærd forinden delingen, men illustrerer også en aggressivitet hos gerningspersonen efter bruddet. Disse fund synes at bekræfte ønsket om at hævne sig på forurettede mest muligt, og det bevidner således også en vis alvorsgrad af delingshændelsen. Når drengene på denne måde bruger pigernes intime billeder og videoer som et våben imod dem til at krænke og skamme, bliver det relevant kort igen at fremhæve det kønnede spil imellem parterne, som det blev diskuteret under Kapitel 5. Forskningen viser, at drenge ofte gennem denne form for billeddeling styrker sin maskulinitet, dels fordi en sådan adfærd i ungdomskulturen kan opleves som forventet, men i lige så høj grad fordi de på denne vis positionerer sig som den stærke part, mens pigen gøres til et seksuelt objekt og skammes for at handle uden for det traditionelt feminint konnoterede (Livingstone & Mason 2015:25; Søndergaard 2000:90-91). Dette underbygges yderligere i, at det delte materiale altid er af forurettede, der enten vises under en seksuel akt, eller hvor hun portrætteres i fuld nøgenhed, hvilket ligeledes indikerer en høj alvorsgrad i denne hændelsestype. Dette i særdeleshed i

relation til ofrenes oplevelse af at blive krænket og udstillet offentligt uden selv at have magt til at vælge og agere. Dette er også nogle af de træk, der fremhæves inden for forskningsfeltet, hvor pigernes rolle som ofre forbindes med krænkelser og overgreb, og hvor de gøres til objekter for drengenes maskulinitet og magt i den seksuelle relation (Livingstone & Mason 2015:23-24; Fairbairn 2015:231).

I relation hertil er det interessant at diskutere det andet motiv, der ved siden af hævn ligeledes er gennemgående som bevæggrund for drengenes deling af pigernes intime billeder: *magt*. Magten kommer til udtryk på forskellige måder, dels ved et ønske om kontrol fra drengenes side, dels ved en følelse af ejerskab over pigen og hendes intimitet. Når magten er dominerende ses det eksempelvis ved situationer, hvor drengen - den tidligere kæreste - henvender sig til pigen med trusler som eksempelvis "svar mig, eller jeg deler dine billeder" eller "jeg deler, så alle kan se, hvordan du i virkeligheden er". Disse truende forsøg kan læses som delerens følelse af, at han ejer forurettede, og ved hans besiddelse af det intime billedmateriale kan han positionere sig selv i en magtposition, hvor han har kontrollen over hendes adfærd. De intime billeder, der oprindeligt er givet til kæresten i samtykke, bliver således et våben, som drengene kan bruge mod pigerne, hvorved de kan opretholde kontrol og magt, da deling for pigerne opleves som skamfuld og yderligere nedværdigende (Livingstone & Mason 2015:24; Søndergaard 2000:143-147).

6.3 Type 2 - "Voksen-chikane"

Den anden type, der fremkom gennem den eksplorative klyngeanalyse, er baseret på 29 hændelser. Typen har en del lighedspunkter med ovenstående type. Der er igen tale om mandlige gerningspersoner, der gennem deling af intimt billedmateriale krænker kvindelige forurettede. Der er ligeledes tale om 1:1-hændelser, hvor den hyppigste relation igen er tidligere kæresteforhold. Når denne type alligevel behandles særskilt fra ovenstående skyldes det, at der på nogle væsentlige punkter - både i de statistiske fordelinger og i den kvalitative læsning af hændelsesforløb og motiv - synes at forekomme så store forskelle, at de ikke kan forenes som én.

Mest bemærkelsesværdigt i denne type er alderen på de implicerede personer. Over halvdelen af både forurettede og mulige gerningspersoner er nemlig over 34 år, hvilket således adskiller denne gruppe markant fra de øvrige typer. Dette fund er interessant, da det således indikerer, at alder spiller en rolle i forhold til, hvordan hændelsesforløbet udspiller sig, ligesom den kvalitative læsning har vist, at det også spiller en rolle i forhold til de dominerende motiver for delingen. Orienterer man sig i forskningsfeltet viser det sig imidlertid, at størstedelen af den forskning, der har inkluderet alder på de implicerede, primært beskæftiger sig med teenagere og unge op til 25-

årsalderen. Kun i få tilfælde er den øvre aldersgrænse sat i 30'erne (eksempelvis Silva et al. 2016:748; Aalborg Kommune 2017; Damløv & Stephensen 2016). Det betyder således også, at der endnu ikke synes at foreligge reel forskning omkring de ældres brug af deling af intime billeder og videoer. Af denne grund finder vi det også særligt interessant, at vores undersøgelse fremhæver gruppen som særegen i forhold til de øvrige, og at dette i nogen grad kan relateres til deres højere alder.

Betydningen af alder forekommer eksempelvis i forhold til det intime billedmateriales oprindelse. Mens det for de yngre kæresteforhold, der blev præsenteret i typen ”hævnporno”, var typisk, at forurettede selv havde taget og sendt billederne til den mulige gerningsperson, er dette atypisk inden for typen med de ældre implicerede individer. Det intime billedmateriale produceres her næsten altid af deleren uden, at denne selv er på motivet. Som oftest er dette i samtykke med forurettede, hvor den mandlige part har fået lov at fotografere forurettede nøgen eller delvist nøgen som del af deres seksuelle spil. Det kan således indikere, at sexting, som det også beskrives inden for forskningsfeltet jf. Kapitel 3, er et moderne og særligt ungdomsrelateret fænomen, mens de ældre på anden vis kombinerer billeder og seksualitet (Silva et al. 2016:747; Damløv & Stephensen 2016; Handyside & Ringrose 2017). Med afsæt i denne viden kan det konkluderes, at delingen inden for denne type primært følger den ”blå vej”, som den er afbilledet i Figur 12 - Kapitel 5.

Foruden den højere alderssammensætning i denne type, kan der også identificeres andre motiver end de dominerende i de øvrige typer. Selvom der er tale om brudte kæresteforhold, synes hævn ikke at fremstå som et dominerende motiv inden for denne type. Hævnporno, som fænomenet ofte omtales, forstås som en ondsindet handling fra deleren. Dette fremstår i flere definitioner af begrebet, eksempelvis beskriver Stroud (2014:168) det som *“The intentional embarrassment ...”*, mens Kamal og Newman (2016:361) beskriver formålet med delingerne online som *“... for the purpose of humiliation”*. Det er imidlertid blevet klart for os gennem den kvalitative læsning, at det inden for denne type ikke er ønsket om at skade, krænke eller ”slut-shame”, der fremkommer som dominerende årsag til billeddelingen. Karakteristisk for de mænd, der deler, er i stedet beskrivelser af en sorg og afmagtsfølelse, fordi forurettede ikke længere ønsker at være en del af deres liv. Flere forklarer derfor delingen som et desperat forsøg på at få kontakt, fordi forurettede ikke reagerer på deres øvrige - og ofte meget intense - kontaktforsøg. At ønsket ikke er at krænke mest muligt, men snarere kan læses som et råb om opmærksomhed, kan også ses ved, at de mulige gerningspersoner inden for denne type modsat typen ”hævnporno” i højere grad deler til egen, forurettedes eller en fælles omgangskreds. I 31 % af hændelserne inden for typen er der ligeledes tale om deling til kun én person, ligesom det gennem den kvalitative indholdsanalyse fremgår, at der eksempelvis deles til

forurettedes familie, nye kæreste eller arbejdsgiver, hvilket igen kan forklares med et ønske om at få kontakt og opmærksomhed. At handlingen tilknyttet hændelserne inden for denne type primært er betinget af et ønske om en opmærksomhed - bedre negativ end ingen - fra den kvindelige ekspartner, kan ligeledes underbygges af det delte materiales karakter. Ud fra Tabel 3 kan det aflæses, at intimitetsgraden i det delte materiale umiddelbart ikke loader markant på en specifik kategori. Det vil sige, at graden af intimitet på det delte billedmateriale er meget varierende i disse hændelser. Denne tendens kan indikere, at materialet blot er udvalgt med baggrund i en tilgængelighed for deleren og dermed som brugbart nok til formålet om at vække den forurettedes opmærksomhed.

Det er imidlertid også karakteristisk for mændene, at deres kontaktforsøg og ønsker om at vinde forurettede tilbage, er meget intense. I en større del af sagerne inden for denne type er der enten givet et tilhold mod deleren, eller også diskuteres det i forbindelse med afhøringerne, hvorvidt et sådant kan effektueres. Der anvendes ligeledes ord som "chikane" og "besættelse" omkring mændenes kontaktforsøg, hvilket bevidner turbulente brud, hvor den mandlige part føler sig forladt og uden magt eller kontrol over den del af sit liv. Denne tendens kan ligeledes forklare det forholdsvis høje antal registreringer på både forurettede og den mulige gerningsperson i disse sager. Med afsæt i denne beskrivelse af forholdet mellem forurettede og deleren inden for denne type, har vi fundet det relevant at inddrage "chikane" som begreb og forståelsesramme for typen. I nogle sager nævnes begrebet "stalking" eller "chikane" også direkte i sagsdokumenterne, mens chikane i andre sager på anden vis beskrives ved, at deleren fortsat skriver til, ringer til eller følger efter forurettede efter forholdets ophør. Ifølge Dansk Stalkingcenter er "*Stalking [...] ikke chikane, men chikanen er typisk en del af stalkingen*" (Dansk Stalkingcenter 2017). Vi finder derfor chikane som den mest dækkende betegnelse for typen.

Dansk Stalkingcenter sætter desuden hævnporno i forbindelse med stalking og chikane. Også i international forskning er der trukket linjer mellem de to fænomener. Mary Anne Franks, der har udarbejdet en guide for jurister og dommere i forbindelse med netop hævnporno som nyt fænomen, hævder, at 30 % af dem, der har fået delt billeder, samtidig har følt sig stalket i den offline verden som resultat heraf (Franks 2015:10). Det er således ikke et nyt fund i sig selv, at stalking, chikane og deling af intimt billedmateriale uden samtykke til tider kan være forbundet. Det er imidlertid et nyt fund, at dette i det anmeldte fænomen særligt gør sig gældende blandt den ældre aldersgruppe, der registreres i politiet for denne type lovovertrædelser.

6.4 Type 3 - ”Unge-mobning”

Type 3 er baseret på i alt 43 hændelser. Typen indeholder de hændelser, som er foregået mellem særligt unge teenagere mellem 13 og 19 år, jf. Tabel 3. Gennem en kvalitativ indholdsanalyse af de omhandlende hændelser er det tydeligt, hvordan disse er fremkommet i forbindelse med en ungdomskultur, hvor besiddelse af intimt billedmateriale af bekendte jævnaldrende bliver et tilgængeligt forehavende, der både kan tilfredsstille en nysgerrighed hos de unge drenge, men ligeledes være et effektivt våben til mobning af enten en tilfældig eller velvalgt ung pige. Gennem den kvalitative indholdsanalyse blev det ligeledes klart, at der inden for denne klyngedannelse eksisterer to forskelligartede undertyper, der på trods af kvantitativt udledte ligheder alligevel er indholdsmæssigt varierende. Af denne grund har vi valgt at opdele dem og præsentere de forskellige aspekter inden for hver sin undertype. Indledningsvist diskuteres dog de fællestræk, som gør sig gældende inden for den overordnede type, som kan betragtes i relation til ungdomsmobning.

Den hyppigste relationsform indenfor nærværende type fremtræder som en ”venner/bekendte”-relation, jf. Tabel 3. Dette findes interessant, da typen således bevæger sig uden for de herskende forståelser inden for forskningsfeltet af, at delingen af intimt billedmateriale oftest forekommer mellem intime eller romantiske parter, når deres forhold afsluttes (eksempelvis Silva et al. 2016:748; Sirianni 2016:42). Da det intime materiale inden for denne type ikke er produceret som resultat af en seksuel flirt mellem de implicerede parter, er det gennem klyngedannelsen frembragt, hvordan særligt kategorierne ”*modtager af ulovlig deling*” og ”*modtagelse via hacking/tyveri*” er de typiske besiddelsesformer inden for typen. Dette er illustreret som henholdsvis den orange og den grønne vej i Figur 12 omhandlende delingens mulige veje.

Foruden ovenstående beskrevne karakteristika i typen adskiller den sig yderligere fra særligt ”Hævnporno” og ”Voksen-chikane” ved, at der ofte er et større antal individer impliceret. Et gennemsnit på omkring tre implicerede – ofte med mere end én gerningsperson – peger dermed i retning af en grupperelateret handling. En interessant observation i forbindelse hermed er, at der under sagerne inden for denne type yderligere kan observeres et stort antal vidner tilknyttet den pågældende sag. Dette fund underbygges af en oplevelse gennem den kvalitative læsning af, hvordan kendskabet til de omhandlende intime billeder florerer bredt blandt den jævnaldrende omgangskreds eksempelvis på de impliceredes skole. Dette resulterer i, at flere af de forurettede inden for klyngen i deres afhøring til politiet beretter om en oplevelse af mobning blandt den omgangskreds, som fylder deres hverdag. Denne indsigt kan relateres til den forskning inden for feltet, som postulerer, at de mentale konsekvenser for at være offer for delingen er tilsvarende dem, som opleves ved ”cyberharrassment”, hvorfor hændelsen kan anses som en kategori herunder

(Kamal & Newman 2016:361). Af denne grund betegnes den overordnede type som “ungemobning”.

Måden hvorpå denne type yderligere adskiller sig fra de andre tre typer er gennem dens højere andel af kvindelige gerningspersoner. Denne andel af kvindelige gerningspersoner ændrer dog ikke på, at kvinder stadig er de typiske ofre inden for fænomenet, hvorfor der inden for klyngen kan observeres to undergrupper af hændelser, hvor den ene indbefatter; *piger som deler piger*. Cirka 65 % af gerningspersonerne inden for typen er dog stadig drenge – *drenge som deler piger* - hvorfor disse ligeledes vil have en væsentlig betydning for det mønster, der kan observeres. De kønsmæssige relationer mellem den mulige gerningsperson og den forurettede har frembragt en tydelig variation mellem de motiver, der ligger til grund for hændelserne inden for denne type, hvorfor de præsenteres nedenfor i hver sin under-type.

6.4.1 Type 3a: Piger der mobber

I den kvalitative læsning af hændelserne inden for denne type fremtræder et tydeligt billede af, at den ulovlige deling ofte er opstået som et resultat af et uvenskab mellem to tidligere veninder, hvorfor vi netop ved denne type har valgt at tilgive den navnet ”piger der mobber”. Det opleves her, hvordan situationen er fremprovokeret af følelser, som går højt, og hvor handlingen kan have elementer af hævnerrighed. Hændelserne inden for typen fremstår dermed meget *personlige*. En forklaring på, hvorfor vi inden for denne type oplever kvinder, der deler andre kvinder, kan begrundes gennem forskellige kønnede forståelser af seksualitet og intimitet, der er kulturelt indlejrede (Søndergaard 2000:90-91). Hvor vi tidligere med afsæt i Ringrose og Handyside (2017) diskuterede misforståelser mellem kønnene som forklarende faktor for drengenes deling af piger, kan pigernes deling af andre piger ses i relation til en fælles kønslig forståelse af de ventede reaktioner herpå. Hvorfor kvindelige gerningspersoner deler motiver af kvindelige ofre kan dermed forstås som en bevidst handling med henblik på at sætte det kvindelige offer i en position af skam og manglende respekt fra det omkringværende samfund. Dette forklaret ved, at de krænkende piger netop selv er bevidste om, at denne handling vil være krænkende og medføre disse stigmatiserende konsekvenser. På denne måde bliver deling internt blandt piger et særligt *våben* i en mobbestrategi.

Når antallet af registreringer betragtes, jf. Tabel 3, er det gennemsnitlige antal registreringer tilknyttet den mulige gerningsperson over syv. Ved at krydse denne fordeling med køn er det fremkommet, at over halvdelen af de kvindelige gerningspersoner har over 15 registreringer, mens ingen af de mandlige gerningspersoner har over 15 registreringer, jf. Bilag 2: Tabel D. Da de

mulige, kvindelige gerningspersoner inden for denne type er meget unge, er 15 registreringer i politiets registre mange. Det indikerer således, at de kvindelige mulige gerningspersoner i forvejen besidder en risikoadfærd eller på anden vis bevæger sig i et risikomiljø.

6.4.2 Type 3b: Objektivisering af pigers intimitet

Delingerne inden for denne under-type foregår ligeledes blandt venner eller bekendte i de unges omgangskreds, men her særligt bekendte frem for venner. Ud fra en kvalitativ læsning af politijournalerne tilknyttet typen fremkommer der en tendens til, at det netop er det, at relationen mellem forurettede og den mulige gerningsperson ikke er et nært venskab, der er med til at definere hændelsesmotivet. Bekendtskabet forudsætter, at relationen ikke er nær nok til, at den mulige gerningspersons handling – modsat under-typen ”Piger der mobber” - er motiveret af et personligt hetz mod den forurettede. Samtidig med dette kender den mulige gerningsperson forurettede godt nok til, at den pornografiske fremstilling af denne anses som spændende. Det kvindelige offer og dennes kropslige fremtræden gennem seksuel positionering kommer dermed til at fremstå som et objekt for det mandlige begær (Søndergaard 2000:96).

Med let tilgængelighed af porno på nettet, kan det intime materiale af de jævnaldrende piger fungere som en *ny pornografisk interesse* hos drengene. I afhøringerne af de mulige gerningspersoner findes der eksempler på, hvordan drengene selv beskriver deres handlinger som drevet af spænding og seksuel tilfredsstillelse ved at se kendte piger i intime positioneringer. Derudover er der inden for denne type eksempler på, hvordan pornografiske hjemmesider er blevet en aktuel delingsplatform, jf. Bilag 2: Tabel K.

Som det fremgik i det tidligere er der inden for klynge 3 ofte tale om mere end én impliceret gerningsperson samt et større antal vidner på sagen. Dette karaktertræk kommer inden for typen her til udtryk ved en slags *kæde-delning*, hvor billederne florerer som saftige rygter, hvor alle der vil, får lov at få en bid af kagen. Delingerne bliver en måde, hvorpå drengene deler deres erobringer eller samleobjekter med deres kammerater, hvor selve videredelingen eller besiddelsen kan give den enkelte en form for anerkendelse blandt vennerne. Samtidig opleves det, hvordan flere af de mulige gerningspersoner er hoppet med på vognen i og med, at flere inden for gruppen selv er modtagere af ulovlig deling. Kæde-delningen kommer dermed til at foregå uden tanke for dens konsekvenser, hvilket netop også er kendetegnende for den anonymitet, der kendetegner nutidens digitale tilstedeværelse. Stroud forklarer, hvordan følelsen af anonymitet grundet tilstedeværelse på forskellig tid og sted ved delingen mindsker moralen og i stedet øger det grænse- og spændingssøgende i individerne (Stroud 2014:169, 174). Dette kan således være med til at forklare

den spænding og uvidenhed om delingens konsekvenser, der særligt fremkommer inden for denne type. At denne form for kædedeling i vennegruppen forekommer, er ligeledes i tråd med de træk ved det senmoderne samfunds digitale tilværelse og mobbekultur, som Jette Kofoed fremlægger. Hun beskriver netop, hvordan tilstedeværelsen på internettet er grænseløs og umulig at undslippe, hvilket medfører en uendelig offentlighed. Det samme kan siges at være gældende for de delte piger, da deres intime billedmateriale igen og igen i en potentielt endeløs proces videregives blandt venner og fremmede grundet forsøg på eksempelvis mobning og "slut-shaming" af pigen eller blot anerkendelse af deleren (Kofoed 2013:169).

På trods af, at billedernes udbredelse forekommer "i sjov og ballade" blandt drengegrupperne uden umiddelbar hensigt om at krænke eller såre den omhandlede pige, så fremkommer konsekvenserne for det kvindelige offer på samme vis som i hændelserne tilknyttet type 3a. Selv om delingen umiddelbart foregår uden et ondsindet motiv, kan det medføre en oplevelse af mobning eller "slut-shaming" hos den enkelte pige. Pigerne beskriver en følelse af mobning ved at blive grint af, få spydige bemærkninger eller blive kaldt "luder". Ud fra den kvalitative indholdsanalyse opleves det i denne forbindelse, hvordan drengene beskriver delingen som et øjeblik af spænding og sjov i drengegruppen, men fortryder deres handlinger og understreger den utilsigtede krænkelser, når de under afhøring gøres bekendte med pigernes følelser. Nogle af de pågældende drenge fremhæver yderligere, at de har handlet i uvished om delingens ulovlighed. Eksempelvis virker enkelte uvidende om, at børnepornografi kan være på tale, når pigerne selv har taget de delte billeder. Denne kvalitative indsigt i motiverne bag type 3b frembringer dermed en indsigt i, hvordan denne indeholder hændelser motiveret af maskuline forestillinger, lyster, spænding og anerkendelse, der bevidst eller ubevidst kan medføre, at pigerne objektiveres i drengenes interne relation.

6.5 Type 4 – "Fest og ungdomsadfærd"

Den sidste type inden for typologien baserer sig på 49 hændelser. Særligt for typen er, at denne fremstår som den største og mest iøjnefaldende type, når hændelserne betragtes både kvalitativt og kvantitativt. Den kvalitative indholdsanalyse blev derfor foretaget på 11 sager inden for klyngen, da tendenserne var så fremtrædende og gentagende, at mætningspunktet relativt hurtigt blev nået.

I den tidligere deskriptive analysedel blev fænomenet omkring ulovlig billeddeling karakteriseret som særligt et ungdomsfænomen, hvilket forskningen jf. Kapitel 3 også påpeger. Den fjerde type vi vil fremhæve, indeholder som type 1 og 3, også unge individer, her særligt i aldersgruppen 14 til 18 år. Derudover indeholder typen på samme vis som type 3b unge mænd som gerningspersoner og unge kvinder som forurettede, hvorfor dele af de motiver, som ligger bag hændelsen, opleves

overlappende. Specielt for hændelserne i denne type er dog, at de indeholder kategorierne ”sex” som intimitetsgrad, ”video” som type af delt materiale samt ”*uvis fotografering/videoptagelse*” som måden, hvorpå materialet er fremkommet. Dette indikerer, at der inden for fænomenet eksisterer en tydelig hændelsestype, som adskiller sig fra det typiske mediefokus på videredeling af *nøgenbilleder* fremstillet med den forurettedes samtykke, jf. Kapitel 3. Den uvisse filmoptagelse og dermed ofte uvisse besiddelse indikerer, at der inden for typen ofte er tale om hændelser betinget af den ”lilla vej”, jf. Figur 12 – Kapitel 5, hvor materialets eksistens frem til videredelingen i en vis grad er uden for den forurettedes vished.

Ved en nærmere indsigt i de pågældende hændelser inden for typen træder det klart frem, at fællesnævneren for disse kategorier er, at hændelsen er opstået i forbindelse med ungdomsfester, hvor alkohol ofte er involveret, hvorfor navnet ”Fest og ungdomsadfærd” findes passende. Inden for disse omstændigheder kan det via en kvalitativ læsning opleves, hvordan to eller flere unge *taler hinanden op* i forhold til at filme et observeret samleje under umiddelbart hyggelige og festlige omstændigheder.

Flere af de involverede parter forklarer filmoptagelsen som en måde at kunne fremstå lidt smart og vise sig overfor sine kammerater. Tilegnelsen af den optagede videofilm bibringer en fælles underholdende samtale mellem de unge i omgangskredsen. Det at delingen ofte foregår til gerningspersonens omgangskreds eller fælles omgangskreds, jf. Tabel 3, er ligeledes et meget sigende element for denne type. Delingen er ikke, som det er oplevet i flere af de forrige typer, en ondsindet handling, der direkte er motiveret af nogle følelser rettet mod den forurettede. Af denne årsag opleves det ligeledes, at der inden for denne type er den største andel af delinger gennem personlige beskeder, jf. Bilag 2: Tabel K. Delingen fremstår som noget, der omfatter en specifik gruppe af venner, der er bekendte med festens begivenheder. Hensigten med filmoptagelsen opleves dermed ikke som noget, der er tiltænkt udbredelse på internettet, men som ballade i øjeblikket af festligheder og ungdomsfjollerier samt en nysgerrighed for den seksuelle akt. Dog distribueres materialet sommetider ud på samme vis som i type 3b gennem en kæde-reaktion af personlige beskeder. På denne måde kommer materialet til at florere rundt i en større omgangskreds af unge.

Foruden delingen via personlige beskeder, er en væsentlig karakteristik for type 4, at flere delinger ligeledes foregår gennem applikationen Snapchat, jf. Bilag 2: Tabel K. Karakteren ved denne delingsplatform er i god overensstemmelse med en *her-og-nu handling*, hvor de mulige gerningspersoner bliver grebet af stemningen under de festlige omstændigheder. Disse tendenser kan relateres til forståelsen af nutidens unges brug af virtuel kommunikation som en måde at udtrykke sig på eller fortælle noget gennem billeder jf. Kapitel 3. De unges online og offline liv kan dermed beskrives som tæt sammenflettet, hvor fotodelingen på farten er blevet en del af

hverdagsrutinen. I denne forbindelse fremhæver Jette Kofoed og Malene Charlotte Larsen, hvordan Snapchat særligt egner sig og benyttes til mere intime og private omstændigheder, forklaret ved dens funktion, hvor billederne/videoerne ofte forsvinder efter sekunder (Kofoed & Larsen 2016). Gennem den kvalitative læsning får vi indblik i, hvordan det at optage sexvideoer opleves som en *ren refleks* hos nogle af gerningspersonerne. Kofoed og Larsens beskrivelse af brugen af Snapchat og dens rolle i forhold til videredelingen af intimt billedmateriale kan dermed bekræftes gennem belysningen af specifikt type 4.

I hændelserne inden for type 4 kan det diskuteres, om der forekommer misforståelser mellem kønnene. Nogle af de forurettede piger erkender at have sendt blandede signaler mod de mandlige gerningspersoner under selve filmningen af akten, mens de mandlige gerningspersoner umiddelbart ikke tolker situationen som forkert eller direkte imod nogens vilje i tiden omkring optagelsens fremkomst og videredeling. Man kan her henvise til Søndergaards kønsteoretiske forståelse i forhold til, at pigerne umiddelbart ikke er fritstillet til at gøre deres køn på en måde, som er uden for den kulturelle genkendelighed, uden at dette får konsekvenser for deres status som uskyldig og som et respektabelt kvindeligt individ (Søndergaard 2000:34). Den kvindelige forurettede fremstår dermed ikke, med reference til Nils Christie, som det ideelle offer, da dennes handling ikke vil fremstå respektabel for det omkringværende samfund (Christie 1986:18-19). De unge drenge kan dermed miste forståelsen af pigen som uskyldig og som offer, muligvis allerede i kraft af pigens medvirken til sex ved en fest. Dette kan ifølge Søndergaard (2000:155-156) forklares ved, at en seksuelt frembrusende kvinde i traditionel forstand forstås negativt sammenlignet med en seksuelt frembrusende mand.

Det kan umiddelbart fremstå besynderligt, at det inden for hændelserne opleves, at det kun er den kvindelige forurettede, som oplever ydmygende og hånlige kommentarer, når der inden for netop denne type ofte vil være mere end én person fremstillet på de distribuerede sexvideoer. I Tabel 3 fremgår det, at der inden for typen i gennemsnit er omkring tre implicerede individer tilknyttet den pågældende sag. Modsat typen "Unge-mobning" ses det dog her, at der ofte er tale om to forurettede, når der er tre personer implicerede, jf. Bilag 2: Tabel E1 + Tabel E2.

Det kan aflæses i de pågældende politijournaler, at det mandlige "offer" for delingen sommetider er samtykkende over for optagelsen eller udbredelsen af videoen. Ud fra kønsteorien kan dette forklares ved, at det mandlige og kvindelige køn forstås forskelligt. Mens reaktionen på de involverede drenge vil være positiv og netop anerkendende i forhold til deres maskulinitet, vil reaktionen på de involverede piger modsat være negativ (Søndergaard 2000:155-156). Det kan dermed diskuteres, om den traditionelle kønsforståelse stadig i dag kan observeres inden for de kønskoder, som de unge reagerer og handler ud fra. Det skal desuden bemærkes, at mens der inden

for typen er registreret "sex" som intimitetsgrad 38 gange, hvilket oftest betød flere afbillede, er der kun tale om flere registrerede forurettede i 16 tilfælde, jf. Bilag 2: Tabel E2. Dette vidner både om drengenes egen accept af delingen, men kan ligeledes handle om politiets forståelse af dem som mindre legitime ofre, da drenges åbne seksualitet netop ikke kulturelt set er krænkende eller skamfuldt (Livingstone & Mason 2015:23-25; Christie 1986:19).

6.6 Er typologien dækkende for anmeldelsernes nuancer?

Med afsæt i klyngeanalysen og en efterfølgende kvalitativ indholdsanalyse var det muligt at identificere fire typer i typologien omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale. Som nævnt har klyngeanalysen dog den ulempe, at alle hændelser uden brugbare svar på alle de 15 inddragede variable udgår. Det betyder, at disse hændelser ikke har været med i typologiudviklingen. I alt er der et bortfald på 191 ud af 333 hændelser. For at sikre typologiens troværdighed og rækkevidde finder vi det derfor afslutningsvist nødvendigt at undersøge, hvorvidt de fire udviklede typer er dækkende for en overordnet typologi af nuancerne inden for fænomenet, eller om der i de frafaldne hændelser fremtræder en ny type.

Ved at undersøge frafaldet af de 191 hændelser på de 15 udvalgte klyngevariable var der et mønster i, at en stor del af frafaldet kunne forklares med den gruppe af hændelser, hvor der ikke var registreret en mulig gerningsperson til delingen, jf. Bilag 2: Tabel F. I alt er der tale om 54 hændelser uden en mulig gerningsperson. Da frafaldet af disse kan karakteriseres som systematisk frem for tilfældigt, findes det afslutningsvist nødvendigt at undersøge, hvorvidt denne gruppe af hændelser repræsenterer en ny type, der ikke indgår i den udviklede typologis fire typer (de Vaus 2014:173). Den øvrige gruppe af frafald anses som mere tilfældige og undersøges derfor ikke yderligere her, da vores overordnede indtryk gennem den indledende kvalitative læsning var, at der her ikke fremkom yderligere tendenser.

Denne fremstilling af gruppen uden identificerede gerningspersoner skal primært forstås reflekterende og perspektiverede, da hændelserne uden en identificeret, mulig gerningsperson er mangelfulde på både den kvantitative og kvalitative information.

6.6.1 En mulig type 5? Hændelser uden en identificeret, mulig gerningsperson

For at udelukke en tese om, at den manglende identificering af en mulig gerningsperson skyldes, at disse sager endnu er under efterforskning, har vi fremstillet en krydstabel mellem typologien og gruppen uden en identificeret gerningsperson i henhold til at observere fordelingen på sagsstatus. I andelen af hændelser, som stadig var under efterforskning, kunne det observeres, at gruppen uden

en identificeret gerningsperson ikke afveg betydningsfuldt fra de identificerede fire typer. Der er i alt 31,5 % af hændelserne uden en identificeret gerningsperson, hvori sagen stadig er under efterforskning. Hos de fire typer spænder disse fordelinger fra 24,1 % og til 32,6 %. Dette indikerer, at placeringen i gruppen ikke alene er defineret af en uafsluttet sagsbehandling, men kan være betinget af selve hændelsernes indhold, hvorfor en mere kvalitativ læsning af sagsresumerne blev foretaget.

Overordnet gør det sig gældende, at de 54 hændelser uden en identificeret mulig gerningsperson er forskelligartede og indeholder flere nuancer, hvor nogle af dem synes at kunne indplaceres i de allerede identificerede typer. Ved en kvalitativ læsning var der dog overordnet to tendenser, der gik igen i et større udtræk af hændelserne, som ikke allerede var dækket af de udviklede typer. Dette omhandlede henholdsvis en tendens til hændelser karakteriseret ved *afpresning* og hændelser karakteriseret ved *hacking/tyveri* som besiddelsesform, jf. Bilag 2: Tabel G.

I hændelserne karakteriseret ved afpresning, var det kendetegnende, at gerningspersonen gemte sig bag falske profiler eller navne. Afpresningen foregik ofte gennem noget, der tyder på en såkaldt "grooming-proces". Grooming skal forstås ved den proces, hvori et barn manipuleres og afpreses af en voksen for til sidst at ende ud i et fysisk eller online overgreb fra denne voksne person (Det Kriminalpræventive Råd 2017). I hændelserne er der eksempler på, at den forurettede afpreses til at sende flere og mere intime billeder imod at hindre en udbredelse af allerede eksisterende intimbilleder. I andre hændelser er afpresningen rettet mod en økonomisk vinding, hvor der på samme måde afpreses, men blot for penge.

Gennem den identificerede billeddeling med indhold af ulovlig besiddelse gennem hacking eller tyveri, jf. Bilag 2: Tabel G, opleves det, hvordan flere af delingerne er foregået ved, at den forurettede har fået hacket sin profil på de sociale medier eller fået stjålet sin mobiltelefon med det intime indhold. Herefter er billederne eller videoerne lagt ud på offentligt tilgængelige hjemmesider - herunder pornografiske. At besiddelsen af billeder er forekommet på denne vis kan anses som forklarende for, hvorfor det har været sværere at udpege en mulig gerningsperson til delingen. Sommetider er hackingen som nævnt forbundet med en efterfølgende afpresning af den forurettede med trusler om at distribuere materialet på den forurettedes online profiler.

Omend disse to tendenser kan anses som forskelligartede, har de begge det til fælles, at de kan gøre efterforskning og identificering af en mulig gerningsperson mere kompliceret, fordi besiddelsen ikke nødvendiggør en direkte kontakt eller relation mellem offer og gerningsperson. Begge former for besiddelse synes desuden at kunne indikere, at det inden for gruppen af uidentificerede gerningspersoner i højere grad end de øvrige typer er billedet eller videoen i sig selv, der har værdi for gerningspersonen, fordi disse kan anvendes til yderligere personlig vinding enten økonomisk

eller i form af ejerskab over andres intime billedmateriale. Grundet disse fællestræk findes det muligt at diskutere en type delingshændelser, der kun muliggøres gennem øvrig kriminel adfærd i form af tyveri, hacking eller afpresning, og hvor der i modsætning til de øvrige typer i højere grad kan være tale om en distance og anonymitet mellem offer og gerningsperson. Denne anonymitet og mere distancerede relation mellem de implicerede synes også at kunne identificeres ved at undersøge, hvor det delte billedmateriale inden for denne type hændelser hyppigst udfindes. Andelen af deling på pornografiske hjemmesider eller øvrige hjemmesider, jf. Bilag 2: Tabel I, er inden for denne hændelsestype væsentligt højere end i de fire identificerede typer i typologien. Dette kan indikere en anderledes hændelsestype, hvor nærheden mellem krænker og offer er mere diffus og delingen i højere grad er orienteret mod billedernes værdi i sig selv, end mod den forurettede som person. At delingen i stedet forekommer på forskellige internetsider kan desuden være med til at forklare den manglende gerningsperson, da det ifølge flere politifolk kan være meget besværligt at udfinde disse, når materialet er delt på eksempelvis udenlandske servere (Damløv & Stephensen 2016).

Det kan overordnet sammenfattes, at der kan identificeres fællestræk gennem to generelle tendenser i gruppen uden en identificerbar gerningsperson: *afpresning* samt *hacking og tyveri* – som begge har elementer af økonomisk og pornografisk øjemed fra en distanceret bagmand, og som ikke er identificeret i de fire udviklede typer. Omvendt bør det dog også nævnes, at der inden for gruppen er større variation og en generel uvished omkring hændelsesforløbene grundet manglende information i sagerne, da denne type ikke er udviklet med baggrund i samme systematik som de øvrige. Af denne grund finder vi det ikke hensigtsmæssigt direkte at omtale gruppen af sager uden en identificeret gerningsperson som en egentlig type udledt på niveau med de fire identificerede inden for typologien. Eksistensen af disse tendenser indikerer dog, at der i anmeldelserne omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale eksisterer flere tendenser end dem, der er dækket af typologien, hvilket er vigtig viden for det fremtidige arbejde med sagerne i politiet. For at sikre troværdigheden af denne potentielle type vil det dog kræve mere viden end den, der er tilgængelig i sagsjournalerne på nuværende tidspunkt.

Kapitel 7: Politiets håndtering af de anmeldte sager

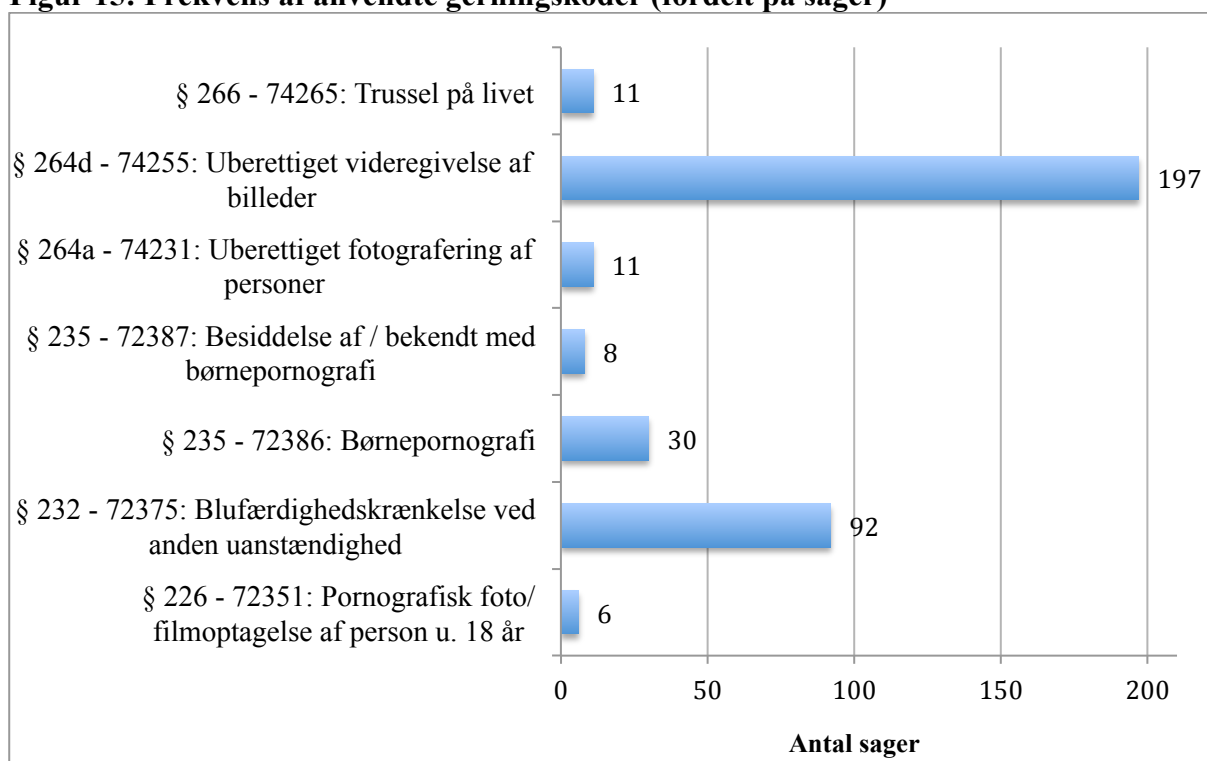
I de ovenstående to analysekapitler har vi beskæftiget os med de sager og hændelser, der anmeldes til politiet, hvor fokus har været på, hvad der karakteriserer selve delingshændelserne. I denne afsluttende analysedel er hensigten at besvare undersøgelsesspørgsmål 3 omhandlende politiets interne håndtering af de anmeldte sager.

Delanalysen er opdelt i tre mindre afsnit. 1) Første del af analysen omhandler politiets registreringspraksis på gerningskoder, og hvorvidt brugen af gerningskoderne er forskellig afhængig af hændelsestypen. 2) I anden del af analysen diskuteres håndteringen af de mulige gerningspersoner på sagerne ved at undersøge sigtelsesprocenten og andelen af henholdsvis henlagte sager og sager, der har medført domfældelse. 3) I analysens sidste del diskuteres sigtelsesprocenten og sagsstatus igen, men denne gang i relation til typologien for at undersøge, om der er forskel i den alvor, sagerne håndteres med, afhængig af hændelsestypens karakter.

7.1 Politiets brug af gerningskoder

Som allerede hævdet i Kapitel 2, er politiets registreringspraksis kompliceret, da der er forskellige journaliserings-kategorier samt et hav af forskellige gerningskoder, der kan vælges, når en sag skal “døbes” i systemet. I forbindelse med registrering af de behandlede anmeldelser omkring ulovligt delt intimmateriale, er der anvendt ikke mindre end 37 forskellige gerningskoder, hvoraf 26 af dem er på “skarpe numre”, hvilket betyder, at de er knyttet til en bestemt paragraf i straffeloven. Dette understøtter således den kompleksitet, der kan være inden for fænomenet, da delingerne kan være relateret til andre former for lovovertrædelser, eksempelvis i forbindelse med trusler eller hacking og tyveri. Ved kun at se på de skarpe numre, der er anvendt mere end fem gange i forbindelse med registrering af sagerne, viser det sig imidlertid, at kun syv forskellige gerningskoder er relevante. Forholdet mellem disse syv gerningskoder vil illustreres gennem nedenstående figur.

Figur 15: Frekvens af anvendte gerningskoder (fordelt på sager)

Total: 286 sager (der kan godt være mere end én gerningskode på en sag)

Som det fremgår er “Uberettiget videregivelse af billeder” den markant mest anvendte gerningskode, hvilket er i overensstemmelse med mediernes og Regeringens udlægning om, at der i delingshændelserne er tale om en overtrædelse af straffelovens § 264 d, som denne gerningskode refererer til (Regeringen 2017:4). Det bør dog her bemærkes, at hidtidige opgørelser af omfanget af digitale sexkrænkelser alene beror på antallet af sager registreret under gerningskoden tilknyttet § 264 d (Guldagger 2016). Da det kun er halvdelen af sagerne, der er registreret under denne, bevidner det imidlertid en relativt stor problematik i alene at benytte den som mål på fænomenets omfang i politiet, da det tegner et fejlagtigt billede.

Brugen af gerningskoderne relateret til § 235 omhandlende børnepornografi er imidlertid mindre end forventet, når de forurettedes unge alder jf. Kapitel 5 tages i betragtning. Mens der er oprettet 123 sager med en forurettet under 18 år, jf. Bilag 2: Tabel J, er disse højest registreret som børnepornografi i 38 tilfælde. Hvorvidt dette kan forklares med enten en vurdering af, at intimitetsgraden i det delte materiale ikke lever op til bestemmelserne inden for § 235, eller om det handler om en indlejret registreringspraksis, hvor eksempelvis unges delinger af andre unge ikke forstås som børnepornografi, er ikke muligt at fastslå. Det kan dog også anses som endnu en indikator på, at fænomenet er mangfoldigt og komplekst både i sig selv, men også for de

medarbejdere, der skal håndtere sagerne, når de anmeldes - blandt andet fordi der til dags dato ikke eksisterer nationale retningslinjer for politiets håndtering og registreringspraksis heraf.

I Regeringens udspil "Skærpet Indsats mod Digitale Sexkrænkelser" fra primo 2017 udpegede de henholdsvis § 264 d, § 232 samt § 235 som de relevante straffelovsovertrædelser, der kunne være i spil i forbindelse med den ulovlige deling (Regeringen 2017:2). Gennem vores undersøgelse har vi imidlertid identificeret yderligere § 226 og § 264 a som relevante inden for fænomenet, hvilket indikerer, at der er tale om et endnu bredere spænd af lovovertrædelser i forbindelse med disse hændelser. Denne kompleksitet gør således, at det ikke uden en dybere manuel gennemgang er muligt at danne sig et overblik over fænomenets omfang og udvikling heri. Med afsæt i denne problematik er der blevet stillet en Folketingsbeslutning omkring oprettelse af en ny bestemmelse i straffeloven for digitale sexkrænkelser og herunder også oprettelse af en gerningskode, der direkte orienterer sig mod registrering af denne form for anmeldelser (Folketinget beslutningsforslag nr. B 109, 2016-2017). Med afsæt i vores egen erfaring med politiets registreringspraksis anser vi en sådan oprettelse som formålstjenestelig både for politiets interne håndtering af fænomenet, da det på denne vis vil skabe en ensartethed, men også i forhold til lettere at kunne følge udviklingen af antallet og typen af sager inden for området. Begge disse områder er også elementer, som Regeringen selv i sit udspil har hævdet at ville styrke (Regeringen 2017:7-9).

7.1.1 Brug af gerningskoder på typologien

I forhold til nærværende analyse er det ligeledes interessant at undersøge, hvorvidt registreringspraksis er forskellig inden for typerne i typologien.

Tabel 4: De syv hyppigste gerningskoders fordeling på typologien og gruppen med ukendte gerningspersoner (fordelt på hændelser)

<i>Type/gruppe</i> <i>Gerningskode</i>	Hævnporno	Voksen-chikane	Unge-mobning	Fest og ungdoms- adfærd	Ukendt gernings- person
Pornografisk foto/filmoptagelse af person u. 18 år	0,0 %	0,0 %	4,7 %	3,7 %	2 %
Blufærdighedskrænkelser ved anden uanstændighed	19,2 %	54,8 %	29,7 %	22 %	21,6 %
Børnepornografi	19,2 %	0,0 %	14,1 %	22 %	0,0 %
Besiddelse af / bekendt med børnepornografi	3,8 %	0,0 %	7,8 %	2,4 %	0,0 %
Uberettiget fotografering af personer	3,8 %	0,0 %	0,0 %	9,8 %	2 %
Uberettiget videregivelse af billeder	53,8 %	45,2 %	42,2 %	40,2 %	74,5 %
Trussel på livet	0,0 %	0,0 %	1,6 %	0,0 %	0,0 %
I alt	100 % (26)	100 % (31)	100 % (64)	100 % (82)	100 % (51)

(Procenttallene i tabellen er afrundet til én decimal, hvorfor de sammenlagt ikke giver 100 %)

Det er ud fra ovenstående tabel interessant, at der inden for typen "Voksen-chikane" kan observeres en afvigelse i forhold til brugen af gerningskoden "Uberettiget videregivelse af billeder", som inden for denne type ikke er den hyppigst anvendte. Her er det i stedet blufærdighedskrænkelser, der oftest registreres. Det kan overvejes, at der fra politibetjentenes side bevidst eller ubevidst kan være en tendens til at tolke voksne og ældre personers intime delinger som værende af en anden karakter end de unges og derfor anvende anden registreringspraksis i disse sager.

Det fremgår ligeledes, at der i typen "Fest og ungdomsadfærd" er mange registreringer for børnepornografi. Denne type er præget af videoer af seksuelle akter, hvilket jf. Kapitel 2 i høj grad er foreneligt med den gængse forståelse af porno, og dette kan således udover den forurettedes alder yderligere ses som forklarende faktor for, at denne hændelsesform særligt hyppigt registreres som børneporno.

Forholder vi os derimod til tendenserne frembragt i forbindelse med de sager uden en mulig gerningsperson, så er registreringspraksis her meget homogen. Hændelserne er næsten udelukkende placeret under gerningskoderne "Blufærdighedskrænkelser ved anden uanstændighed" samt

“Uberettiget videregivelse af billeder”, hvilket kan synes bemærkelsesværdigt i henhold til det frembragte mønster om afpresning som en gentagende tendens. I henhold til denne afpresnings parallelle til grooming-fænomenet, kunne man her have forestillet sig, at særligt gerningskoderne tilknyttet børnepornografi ville være anvendt. Grooming omfatter ifølge politiet *“tilfælde, hvor en voksen opbygger et tillidsforhold til en mindreårig på internettet – med det formål at begå seksuelle overgreb eller at lokke den mindreårige til at sende nøgenbilleder af sig selv”* (Dansk Politi 2017). En mulig forklaring på den generelt homogene placering af disse hændelser kan være, at disse udelukkende er registreret med udgangspunkt i den forurettedes oplevelse, hvorfor særligt “Blufærdighedskrænkelser” er dominerende.

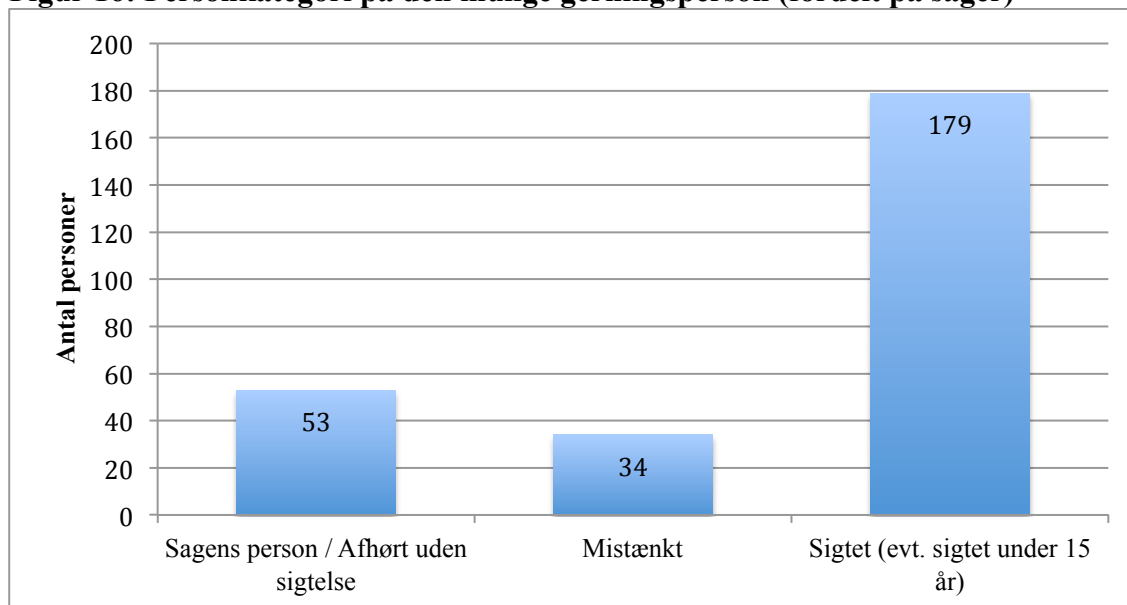
7.2 Sigtelsesprocent og sagsstatus i de anmeldte sager

I dette afsnit undersøges politiets brug af de forskellige personkategorier samt sagsstatus på de i alt 286 sager. Når en anmeldelse tilgår politiet er det med deres procesmagt dem, der afgør, hvordan det videre forløb i sagen skal være (Holmberg 2015:162). Skal der igangsættes en efterforskning, hvor der skal udpeges og eventuelt sigtes mulige gerningspersoner, eller skal sagen henlægges på baggrund af eksempelvis manglende beviser? Vi har i dataindsamlingen noteres omfanget af sigtelser, ligesom vi har undersøgt sagernes gang i forhold til, hvorvidt der er faldet dom, om de fortsat er under efterforskning, eller om de er henlagt. Nedenfor diskuteres disse resultater først i relation til det samlede antal sager, inden andelen af sigtelser samt sagsstatus afslutningsvist diskuteres med henblik på at identificere og forstå mønstre inden for typologien.

7.2.1 Personkategori på de mulige gerningspersoner i sagerne

I Figur 16 illustreres det tydeligt, at der i størstedelen af de oprettede sager på skarpe numre vedrørende ulovlig deling foretages en sigtelse af en potentiel gerningsperson til delingen.

Figur 16: Personkategori på den mulige gerningsperson (fordelt på sager)

Total: 267 mulige gerningspersoner, Valid: 266, Missing: 1

Politiet har valgt at sigte 179 af de 266 udfundne mulige gerningspersoner for den anmeldte delingshændelse. Gennem vores samtaler med politiuddannede har de ladet os forstå, at en sigtelse betyder, at der er en begrundet mistanke om, at denne person kunne være gerningsmanden. Der er dog også den praktiske omstændighed, at der skal foretages sigtelse for, at en person under afhøring kan afhøres med de dertilhørende rettigheder, hvorfor dette også skal ses som argument for en sigtelse.

Skuer man til debatten på området, har denne i høj grad omhandlet en kritik af politiet, særligt med fokus på, at der ikke foretages tilstrækkeligt med sigtelser inden for dette område, og at gerningspersonerne får lov at slippe uden straf, jf. Kapitel 3. I en undersøgelse af andelen af sigtelser inden for § 264 d, som oftest benævnes som den relevante i forbindelse med delingssager, viste det sig, at 2016 var det år i en femårig periode, hvor færrest mulige gerningspersoner var sigtet inden for denne paragraf. Undersøgelsen viste, at der kun i 45 % af de anmeldte sager inden for paragraffen fandt en sigtelse sted (Dreyer & Lauritzen 2017b). I debatten forsvarede Sektionsleder ved Rigspolitiets Center for Cybercrime den lave sigtelsesandel med det stigende antal anmeldelser, hvorfor politiet endnu ikke havde nået at behandle og eventuelt rejse sigtelse, ligesom hun pointerede, at § 264 d indbefatter mange andre sager end dem, der orienterer sig omkring digitale sexkrænkelser (Dreyer & Lauritzen 2017b). I relation til denne debat har vi lavet en lignende kortlægning af andelen af sigtelser de seneste år. Forskelligt fra den tidligere undersøgelse er dog, at vores kun inddrager sager, der rent faktisk handler om digitale sexkrænkelser.

Tabel 5: Kryds mellem anmeldelsesår og personkategori på mulige gerningspersoner

<i>Anmeldelsesår</i> <i>Personkategori</i>	2015	2016	2017
Sagens person	10,7 %	19,6 %	11,1 %
Mistænkt	7,1 %	10,9 %	27,8 %
Sigtet	72,6 %	45,7 %	50 %
Ingen gerningsperson	9,5 %	23,9 %	11,1 %
I alt	100 % (84)	100 % (184)	100 % (18)

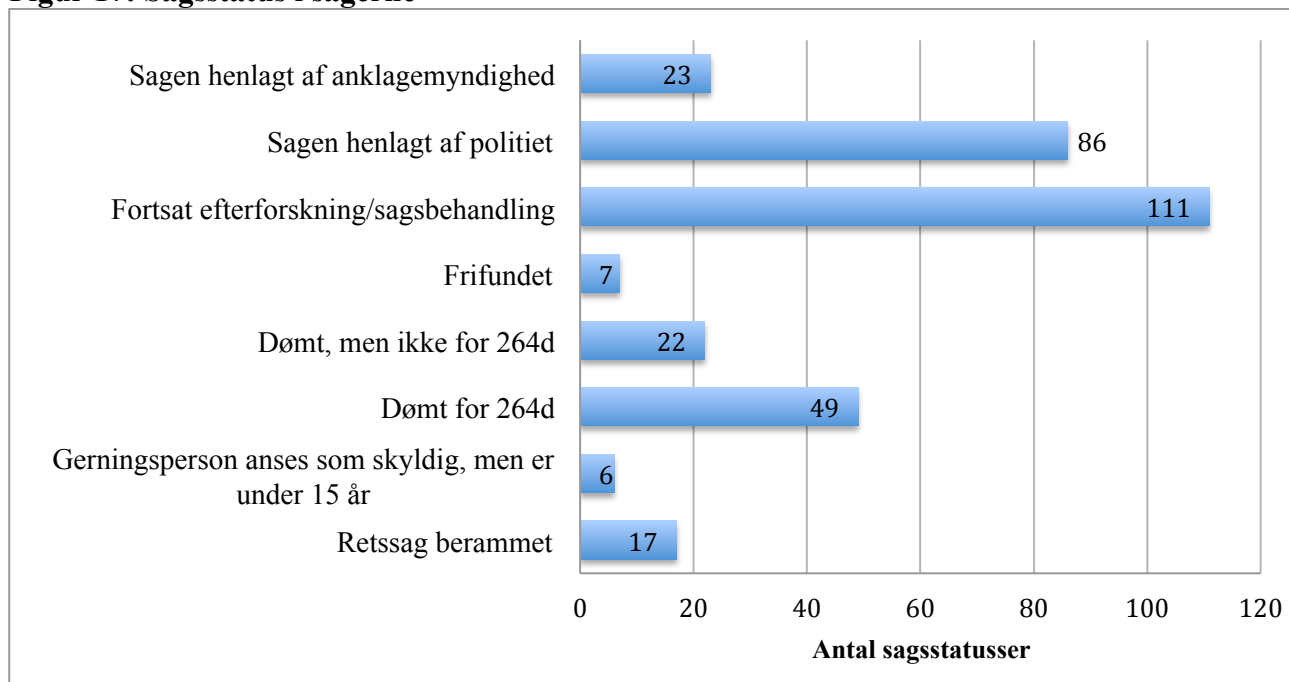
Signifikans.: 0,001. (Procenttallene i tabellen er afrundet til én decimal, hvorfor de sammenlagt ikke giver 100 %).

Overordnet viser Tabel 5 den tendens, vi allerede fremhævede i projektets indledning om, at antallet af anmeldelser omkring ulovligt delt intimmateriale er steget markant blot fra 2015 til 2016. I forhold til andelen af sigtelser underbygger nærværende undersøgelse imidlertid de tendenser, den tidligere omtalte undersøgelse fremhævede, da en tilsvarende andel på her 45,7 % af de anmeldte sager i 2016 på nuværende tidspunkt er endt i en sigtelse modsat de over 72 % i 2015. En del af forklaringen på denne forskel kan, som sektionslederen for Rigspolitiets Center for Cybercrime forklarer, naturligt være et spørgsmål om tid, hvor sagsbehandlingen af de anmeldte sager i 2016 endnu ikke er færdiggjort. Det kan dog også indikere, at der internt i politiet enten ikke er den fornødne prioritet af disse sager, som flere kritikere hævder jf. Kapitel 1 og 3, eller at der ikke er tilstrækkeligt med ressourcer til at efterforske og opklare det stigende sagsantal inden for fænomenet (Dreyer & Lauritzen 2017b).

7.2.2 Sagsstatus i sagerne

Når en sigtelse er foretaget, er det muligt at retsforfølge den potentielle gerningsperson. Politiet er imidlertid blevet kritiseret for, at andelen af domfældelser for digitale sexkrænkelser er for lille uden, at det har været muligt konkret at fastslå, hvor mange domme, der reelt er tale om (Dreyer & Lauritzen 2017b). Med afsæt i vores kortlægning af fænomenet fordeler sagernes status sig således:

Figur 17: Sagsstatus i sagerne

Total: 321 sagsstatusser. (Da nogle af sagsstatus-kategorierne er tilknyttet gerningspersonen, og der samtidig kan være mere end én gerningsperson på en sag, er antallet større end det samlede antal sager)

Som det fremgår af Figur 17 er den største gruppe de anmeldte tilfælde, der fortsat er under behandling, hvilket er i tråd med kommentarerne fra Rigspolitiets Center for Cybercrime, der netop påpeger den forlængede sagsbehandlingstid grundet det pludselige boom i antallet af anmeldelser. Det synes imidlertid interessant, at der i undersøgelsesperioden er faldet dom for 264 d i 49 tilfælde, mens der alt i alt i 95 tilfælde har været eller er planlagt en retssag, hvilket svarer til retsforfølgelse i næsten 30 % af tilfældene på skarpe numre. Hvorvidt dette er en stor eller lille andel kan diskuteres, men når det tages in mente, at yderligere 34 % af tilfældene fortsat er under behandling kan det i alt fald indikere, at sagerne, når de først er oprettet på skarpe numre, ikke per automatik henlægges, hvilket i nogen grad synes at være et modsvar til mediernes fokus jf. Kapitel 3 (Dreyer & Lauritzen 2017a; Damløv 2016). Det relativt høje antal retsforfølgelser i forhold til det forventede kan muligvis forklares med, at nærværende undersøgelse kun har medtaget sager, der specifikt omhandler deling af intimt billedmateriale, mens de tidligere opgørelser kun har kunnet måle bredt på domme inden for § 264 d.

7.3 Sigtelsesprocent og sagsstatus fordelt på typologien

Ovenstående afsnit har omhandlet politiets brug af sigtelser samt fordelingen af forskellige sagsafgørelser i de 286 sager. I dette afsluttende afsnit vil det undersøges, hvorvidt der kan illustreres forskellig brug af personkategorier og forskellige fordelinger af sagsstatus i de enkelte

hændelsestyper. Dette findes interessant, da det kan medvirke til en teoretisk diskussion af sammenhænge mellem hændelsesforløb og den alvorsgrad, disse hændelser håndteres med.

Tabel 6: Personkategorier på den mulige gerningsperson i typologierne

<i>Personkategori Mulig gerningsperson</i>	<i>Type</i>	<i>Hævnporno</i>	<i>Voksen- chikane</i>	<i>Unge- mobning</i>	<i>Fest og ungdomsadfærd</i>
Sagens person		23,8 %	10,3 %	14 %	6,1 %
Mistænkt		9,5 %	20,7 %	2,3 %	6,1 %
Sigtet		66,7 %	69 %	83,7 %	87,8 %
I alt		100 % (21)	100 % (23)	100 % (43)	100 % (49)

Signifikans: 0,046

Som Tabel 6 viser, er det også sigtelser, der inden for typologien er hyppigst forekommende. Der synes imidlertid at være forskelle i sigtelses-andelen på tværs af typologien. Som det fremgår er der en større tendens til at sigte en mulig gerningsperson inden for typerne: “Unge-mobning” og “Fest og ungdomsadfærd” i forhold til de to øvrige, da der er en forskel på 14,7-21,1 procentpoint på disse typer. “Hævnporno” samt “Voksen-chikane” har det til fælles, at der her indenfor er tale om relationsformen “ekskærester”, og ofte er det intime billedmateriale produceret af forurettede selv eller i alt fald i samtykke med forurettede jf. Kapitel 6. På den ene side burde det medføre en større sikkerhed i forhold til at sigte den korrekte gerningsperson, da forurettede på denne måde med relativ sikkerhed ved, hvem der har fået besiddelse over billederne, da hun selv har givet tilladelse til dette. I de øvrige typer er materialet kommet i gerningspersonernes besiddelse gennem uvis fotografering, tyveri eller ved tredjehåndsdeling, hvilket umiddelbart kunne gøre det sværere at udpege en mulig gerningsperson.

Trods dette er der påvist en større tendens til at sigte i typen “Unge-mobning” og typen “Fest og ungdomsadfærd” i forhold til de to øvrige typer, hvilket kan indikere forskellige alvorsvurderinger af disse typer af hændelsesforløb. Dette diskuteres i det følgende.

Samme tendens forekommer ved typernes sagsstatus, jf. Tabel 7, hvor der ligeledes er en øget andel af domme for § 264 d inden for “Unge-mobning” og “Fest og ungdomsadfærd” i forhold til inden

for typerne “Hævnporno” og “Voksen-chikane”. Modsat er der til gengæld større tendens til at henlægge hændelser inden for de to sidstnævnte typer.

Tabel 7: Sagsstatus i typologien

<i>Type</i> <i>Sagsstatus</i>	Hævnporno	Voksen-chikane	Unge-mobning	Fest og ungdoms-adfærd	Ukendt gernings-person
Retssag berammet	4,8 %	3,4 %	11,6 %	10,2 %	0 %
Fortsat efterforskning / sagsbehandling	28,6 %	24,1 %	32,6 %	24,5 %	31,4 %
Dømt for 264d	14,3 %	20,7 %	27,9 %	24,5 %	0 %
Frifundet	0 %	6,9 %	2,3 %	6,1 %	0
Sagen henlagt af politiet	23,8 %	17,2 %	9,3 %	10,2 %	68,5 %
Sagen henlagt af anklagemyndigheden	9,5 %	3,4 %	4,7 %	0 %	0 %
Gerningsperson anses som skyldig, men er under 15 år	9,5 %	0 %	4,7 %	0 %	0 %
Dømt, men ikke for 264d	9,5 %	24,1 %	7 %	4,1 %	0 %
I alt	100 % (21)	100 % (23)	100 % (43)	100 % (49)	100 % (54)

Signifikans: 0,000. (Procenttallene i tabellen er afrundet til én decimal, hvorfor de sammenlagt ikke giver 100 %).

At tallene fordeler sig forskelligt for typerne både i forhold til personkategori og senere sagsstatus, kan betragtes ud fra Granér's (2005:177-178) forståelse af synet på rigtigt politiarbejde og politiets virke. Et vigtigt led i at forstå en sag som relevant og rigtigt politiarbejde er her, at forbrydelsen skal betragtes som reel og af en vis alvorsgrad, hvor det er muligt tydeligt at distancere mellem rigtigt og forkert. Politiforskningen peger på, at et område som partnervold gennem tiden ikke er blevet anset som en kriminalitetsform, der levede op til dette krav, og derfor er dette felt typisk ikke blevet defineret som rigtigt politiarbejde (Waddington 2012:97; Petersson 2014:122; Granér 2005:178). Der synes at kunne drages paralleller mellem partnervold og især de to første typer, da der inden for disse er tale om konflikter inden for den private sfære. Det kan derfor overvejes,

hvorvidt disse typers hændelsesforløb bevidst eller ubevidst prioriteres lavere end de øvrige typer af hændelsesforløb med afsæt i denne forståelse af politiets arbejde.

Med afsæt i den viktimologiske tradition kan det yderligere diskuteres, hvorvidt ofrene for delinger af intimt materiale inden for tidligere kæresteforhold har samme mulighed for at påtage sig eller få tilkendt en offerposition. Med afsæt i Nils Christies fem kriterier for at optræde som "ideelt offer" kan der identificeres forskelle mellem henholdsvis typerne "Hævnporno" og "Voksen-chikane" og så typerne "Unge-mobning" og "Fest og ungdomsadfærd" (Christie 1986:19). Christie hævder, at et ideelt offer skal være ude på et respektabelt ærinde på gerningstidspunktet, fremstå uskyldig og desuden befinde sig på et sted, denne ikke kan bebrejdes for. Samtidig skal gerningspersonen være stærk, usympatisk og fremmed for offeret (Christie 1986:19). Overordnet synes ingen af ofrene i de fire hændelsestyper at kunne efterkomme alle disse kriterier, men der kan alligevel fremhæves forskelle, der kan ses som forklarende faktorer til at forstå de forskellige andele af både sigtelser og domfældelser inden for typologien. I forhold til kriteriet om at fremstå uskyldig kan det diskuteres, hvorvidt de forurettede i typerne "Hævnporno" og "Voksen-chikane" gør dette, når de selv har produceret eller i samtykke tilladt besiddelsen af det intime billedmateriale. Modsat har ofrene i "Fest og ungdomsadfærd" ingen viden om, at de filmes, ligesom de unge i "Unge-mobning" oftest er ofre for tyveri, hacking eller tredjehåndsdeling. Der kan således identificeres forskellige grader af victim precipitation inden for typologien, der kan spille ind på betjentenes håndtering og prioritering af disse hændelser (Nielsen & Snare 1998:36).

En yderligere forklaring på, hvorfor der sigtes og dømmes flere for deling under § 264 d inden for typerne omhandlende henholdsvis mobning og fest, kan findes ved at se på relationen mellem offer og mulig gerningsperson. Inden for disse to typer er gerningspersonen en ven, bekendt eller en relativt fremmed person for offeret, hvilket er i tråd med Christies karakteristik af det ideelle offer og desuden understøtter politiforskningens tese om ofre og kriminalitet inden for parforhold som mindre korrekte (Christie 1986:19). I forlængelse heraf hævder både Holmberg og Granér yderligere, at rigtigt politiarbejde indeholder kriminalitet af en vis alvorsgrad, hvor det ligeledes synes muligt at argumentere for, at de unge ofre for mobning eller uvis fotografering i festmiljøet i højere grad er udsat for en alvorlig forbrydelse, da der inden for disse typer ofte er relaterede lovovertrædelser som hacking, uvis fotografering eller børnepornografi grundet ofrenes unge alder (Holmberg 2014:159; Granér 2005:177-178).

Foruden fordelingen af sigtelser og domme for 264 d er det interessant at fremhæve de øvrige domme, der er faldet. Vi har i empiriindsamlingen undersøgt, hvorvidt de mulige gerningspersoner var dømt for deling, eller om denne del ikke indgik i en eventuel domfældelse. Det er her

interessant at bemærke typen “Voksen-chikane”, da hver fjerde sag inden for denne er endt med domfældelse, dog uden dette er for selve delingshændelsen. Typen var præget af andre former for afvigelser i form af chikane, tilholdsovertrædelser og i visse tilfælde trusler og vold, hvilket kan forklare dele af den øgede andel af domme uden for 264 d. Som det fremgik tidligere i kapitlet var der imidlertid ligeledes en særlig tendens inden for denne hændelsestype til, at hændelserne blev registreret som blufærdighedskrænkelser frem for delingssager, hvorfor en stor del af de øvrige domme kan forklares herved. Den store andel domfældelser uden for § 264 d gør imidlertid denne type til den med flest domme samlet set.

Undersøges sagerne uden en udfundet gerningsperson, er det som tidligere nævnt bemærkelsesværdigt, at hele 70 % af disse er henlagt frem for under efterforskning, jf. Kapitel 6. Som en del af den kvalitative læsning oplevede vi, at den forurettede til tider selv trækker sin anmeldelse tilbage. Årsagen til dette var ofte, at der var kommet ro på i forurettedes nærmiljø og delingen og den medfølgende omtale var stoppet, hvorfor vedkommende ikke ønskede at rive op i det igen. Det kan således forklare en del af de henlagte sager. Med afsæt i den forståelse af unges tilstedeværelse på digitale platforme som både Kofoed og Stroud tilbyder, bliver det imidlertid også interessant at diskutere anonymiteten. De fremhæver denne som et særligt træk ved det at krænke og mobbe over internettet, da det netop er muligt for gerningspersonen at gemme sig bag sin skærm uden at blive genkendt som krænker (Kofoed 2013:168; Stroud 2014:174). Internettet, hvor delingerne ofte foregår, er netop karakteriseret ved fraværet af vidner som kapable vogtere samt en uafhængighed mellem offer og gerningspersons tid og rum, hvilket kan gøre forbrydelserne svære at efterforske og opklare, hvis politiet ikke har eller prioriterer de fornødne ressourcer hertil (Cohen & Felson [1979] 2014:474).

Overordnet har denne afsluttende analysedel illustreret, hvordan fænomenet omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale er et komplekst fænomen i politiet både i forhold til deres registrering og håndtering heraf. Mens det overordnet tyder på, at sagerne håndteres med en vis alvorsgrad, da en stor del mulige gerningspersoner både sigtes og retsforfølges, synes der alligevel at kunne udpeges forskelle i håndteringspraksis på baggrund af typen af hændelsesforløb. Dette kan således indikere, at der fortsat forekommer en differentiering i prioriteringen og alvorsvurderingen af sagerne.

Konklusion

Med afsæt i analysens fund er det muligt at konkludere og lave en samlet besvarelse af studiets problemformulering:

Hvilke karakteristika og mønstre kan identificeres i de sager, som anmeldes til politiet omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale, og hvordan kan disse betragtes i relation til politiets håndtering af fænomenet i praksis?

Undersøgelsen bygger på et datagrundlag på i alt 286 sager anmeldt til Dansk Politi og journaliseret på skarpe numre i årene 2015 og 2016. Analysens fund er således på baggrund af disse anmeldelser, hvorfor det alene er fænomenet i politiet, der konkluderes på, da der kan eksistere et ukendt mørketal mellem det anmeldte og det faktiske fænomen. Dette studie er dog det første i Danmark, der har undersøgt det anmeldte fænomen omkring digitale sexkrænkelser eksplicit, da tidligere undersøgelser alene udleder viden gennem brugen af § 264 d. Dette studie synes således at give et mere fyldestgørende billede af omfang, karakteristika og mønstre i fænomenet og håndtering heraf i Dansk Politi.

Overordnet kan det konkluderes, at den ulovlige deling af intimt billedmateriale er et komplekst fænomen, hvilket også afspejler sig i en differentieret registreringspraksis. Dette skyldes, at der endnu ikke findes en specifik gerningskode til registrering af denne nye type anmeldelser i politiet, ligesom der ikke til dags dato har eksisteret nationale retningslinjer for politiets håndtering af disse sager.

Der er inden for perioden sket en eksplosiv stigning i antallet af sager, hvor det forholdsvis nye fænomen er vokset fra 84 anmeldte sager i 2015 til 184 sager i 2016. I 54 af de anmeldte sager er der endnu ikke udfundet en mulig gerningsperson, hvilket kan forklares med den eksplosive stigning i anmeldelserne, hvorfor ressourcerne til håndtering heraf endnu kan være begrænsede. Det synes dog ligeledes forklarligt med fænomenets anonyme karakter, hvorfor det kan være kompliceret at udfinde krænkerne (Stroud 2014:174; Kofoed 2013:168). At antallet af anmeldelser er steget eksplosivt har også haft betydning for sigtelsesraterne, der fra 2015 til 2016 er faldet med 30 procentpoint. Det ses ligeledes, at over 30 % af de anmeldte sager fortsat er under sagsbehandling, hvilket igen kan forklares med, at der endnu ikke er afsat eller prioriteret de fornødne ressourcer til håndtering heraf. Trods dette er der forekommet retsforfølgelse i næsten 30 % af sagerne, hvor der er faldet dom for § 264 d i halvdelen heraf.

I forhold til at beskrive de mest fremtrædende karakteristika i de anmeldte sager om ulovlig deling af intimt billedmateriale er det påvist, at der hyppigst er tale om hændelser, hvor mænd deler kvinder, hvilket kan forklares i lyset af eksisterende kulturelle koder og normer tilknyttet kønnene, hvor kvinders intimitet i højere grad end mænds kan anvendes som middel til at skamme og krænke (Søndergaard 2000:154). Der er desuden i høj grad tale om et ungdomsfænomen, da 75 % af de forurettede og 68 % af de mulige gerningspersoner er under 25 år, hvilket forskningen også påpeger i tråd med den moderne sextingkultur og seksuel eksperimentering blandt unge. Den seksuelle eksperimentering kan ligeledes genfindes som karakteristika, da 41 % af de delte materialer er produceret af forurettede selv. At den ulovlige deling skulle være opstået som en konsekvens af en sextingadfærd mellem offer og gerningsperson synes dog kun i mindre grad at gøre sig gældende, da kun 20 % af hændelserne er forekommet med baggrund i materiale, som forurettede selv har optaget og i samtykke sendt til den mulige gerningsperson.

I forhold til ofrene og de mulige gerningspersoners interne relation finder vi, at der er tale om nære relationer, hvor parterne er enten venner/bekendte eller tidligere kærester. Dog anses andelen af ekskærester som delere på 29 % for at være mindre end forventet i forhold til den forståelse, der hersker inden for forskningsfeltet.

Selve delingshændelserne er karakteriseret ved en høj grad af alvor. Dette illustreres blandt andet ved, at 40 % af besiddelsesformerne er karakteriseret ved en ulovlig handling forinden videredelingen enten i form af uvis fotografering/videoptagelse eller gennem hacking/tyveri. Det er yderligere fundet, at størstedelen af det delte materiale viser forurettede i meget intime situationer enten gennem billeder og videoer af sex eller af forurettede portrætteret i fuld nøgenhed. Foruden materialets intime karakter, er der i 30 % af hændelserne tale om deling af videoer, hvilket ligeledes anses som særligt alvorligt. Materialet deles dog ofte ud gennem personlige beskeder som SMS eller Messenger, men da der alligevel observeres en distribution til mange modtagere, indikerer det fortsat en høj alvorgrad i de anmeldte sager.

Foruden de udledte karakteristika i de undersøgte delingshændelser, var det gennem den metodekombinerende tilgang muligt at udlede en typologi med fire forskellige hændelsestyper. Den første type kaldet "*Hævnporno*" inkluderer den klassiske hævnpornohistorie fremstillet i medierne og forskningsfeltet. Her deler drengene billedmateriale modtaget i samtykke fra deres tidligere kærester i et ønske om at krænke og hævne sig og på den måde påtage sig en magtposition i deres interne relation.

Derudover findes type 2 kaldet "*Voksen-chikane*". Herunder er der ligeledes tale om tidligere partnere, hvor mænd krænker kvinder, men her oftest med involverede over 34 år. Denne

hændelsestype er karakteriseret af gentagende forfølgelse og chikane af offeret, hvor delingen skal ses som en reaktion på afmagt. Håndteringen af denne type i politiets praksis afviger fra de øvrige, da denne i højere grad end de resterende typer er registreret som "Blufærdighedskrænkelser", hvilket kan indikere en anderledes forståelse i praksis af hændelser med ældre involverede personer i brudte kæresteforhold.

De sidste to typer er karakteriseret ved en generel ungdomskultur. I typen "*Unge-mobning*" er omdrejningspunktet mobning og udstilling - bevidst eller ubevidst - af unge piger. Inden for typen er der to under-typer med forskellige motiver afhængig af krænkerens køn. Når det er piger, der krænker, skyldes dette et uvenskab, hvor offeret er velvalgt og delingen anvendes som et våben i deres interne relation. Drengenes deling er i stedet styret af spontanitet og nysgerrighed for bekendte pigers intime optræden, hvor delingen kan bibringe maskulin anerkendelse og inklusion i fællesskabet.

Type 4 "*Fest og ungdomsadfærd*" handler ligeledes om unge. Til forskel fra "*Unge-mobning*" er der her tale om par, der under festlige omstændigheder har sex, hvilket andre festdeltagere foreviger gennem uvis videooptagelse og efterfølgende deler i omgangskredsen. Disse hændelsesforløb registreres oftere end de øvrige som "Børnepornografi", hvilket kan forklares med de forurettedes unge alder samt en øget alvorsvurdering af hændelserne, da der er tale om delte sexvideoer. Der optræder igen et tydeligt kønsaspekt, da de "delte" drenge ofte samtykker til delingen eller ikke registreres som ofre, mens pigerne oplever sig som objekter for drengenes begær. Delingen anses som en spontan handling, der er i tråd med typisk ungdomsadfærd og forevigelse af "øjeblikket" gennem billeddokumentation.

I relation til politiets håndtering af sagerne kan der identificeres forskelle afhængig af typologiens hændelsestype. Flest potentielle gerningspersoner sigtes og dømmes i typerne "*Unge-mobning*" og "*Fest og ungdomsadfærd*" i forhold til de øvrige to typer. Dette kan muligt forklares ved forskellige grader af victim precipitation i hændelserne samt relationerne mellem de involverede parter, der medfører forskellige alvorsvurderinger af hændelsesforløbene (Nielsen & Snare 1998:33). Disse kan bunde i eksisterende forståelser af legitime ofre samt en generel forståelse af rigtigt politiarbejde som værende uden for overtrædelser foretaget i den private sfære (Christie 1986:19; Granér 2005:178).

Ovenstående er en opsummering af de fund, der er gjort gennem studiet. Disse fund anses dog ikke som alletids- og allestedsgyldige, hvilket er i tråd med den adaptive forståelse af vidensgenerering som en endeløs proces (Swedberg 2012:15; Layder 1998:42). Det betyder, at vores konklusioner er et stilbillede af, hvordan fænomenet er behandlet, og hvordan hændelserne typisk er forekommet

inden for den udvalgte årrække i politiets regi. Konklusionerne herom kan således anvendes til at give både os som forskere og politiet som institution et indblik i fænomenet sådan, som det optræder i institutionen lige nu og her. Det er dog sandsynligt, at fordelingerne og typologien samt håndteringen heraf fremadrettet vil ændres. Denne ændring kan både forekomme grundet en intern udvikling i forhold til forståelsen og viden om fænomenet, men også grundet det øgede fokus, der formodes at kunne mindske mørketallet, da det givetvis vil blive mere legitimt og alment at anmelde sager omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale.

Perspektivering

Som en afrunding på specialet og de præsenterede konklusioner, vil vi afslutningsvist kort drage paralleller til, hvordan specialets vidensbidrag kan bruges internt i politiet, hvordan konklusionerne kan bidrage til forskningen på feltet, og hvilke nye undersøgelser, vi anser som relevante til at styrke forståelsen af fænomenet yderligere.

Fremtidig håndtering

Konklusionerne omkring fænomenets nuancer og håndteringen heraf synes at kunne bibringe en viden til politiets arbejde med disse sager. For det første er der fra Nordjyllands Politi efterspurgt en generel indsigt i det anmeldte fænomen. På baggrund af den store mængde indsamlet data er det nu muligt for politiet at få en bred indsigt i fænomenet. Denne indsigt kan blandt andet benyttes som vidensgrundlag for, hvilke informationer det er muligt at indhente i de pågældende sager og muligvis også, hvilke informationer det kunne være nyttigt at indhente til fremtidige efterforskninger. Her kunne der udformes en mere målrettet plan for, hvilke oplysninger der kan være af væsentlig karakter af spørge ind til både for en fremtidig efterforskning og eventuel retsforfølgelse, men ligeledes til brug i fremtidige undersøgelser af fænomenet.

I nærværende undersøgelse blev det yderligere klart, at de anmeldte sager omhandlende ulovlig deling af intimt billedmateriale er journaliseret på en bred vifte af gerningskoder i politiets journaliseringspraksis, hvilket gør det komplekst at foretage en ensartet håndtering af sagerne i praksis. Grundet denne kompleksitet har det i nærværende undersøgelse været umuligt at afdække det fulde antal anmeldelser af fænomenet. Vi finder det dermed formålstjenligt at gøre fænomenet mere håndterbart for praksis ved at strømline registreringspraksis. Dette kunne både afhjælpe til intern konsensus i håndteringspraksis samt i forhold til at opretholde en indsigt i fænomenets indhold og udvikling. En sådan strømlining ville kræve en ny straffelovsparagraf, som det også er foreslået fra flere politiske partier, da det med en sådan ville være muligt at oprette en særskilt gerningskode til politiets interne registrering (Folketinget beslutningsforslag nr. B 109 2016-2017). Alternativt anbefales det, at der internt i politiet udarbejdes retningslinjer for brugen af de eksisterende gerningskoder, så der på denne vis kan efterstræbes en mere struktureret og gennemsigtig registreringspraksis.

Forebyggelse

Vi synes overordnet at have påvist, at det anmeldte fænomen omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale er mere nuanceret og mangfoldigt, end det ofte er fremhævet i forskningsfeltet. Denne viden anses som anvendelig i et forebyggende regi i politiet. Resultaterne illustrerer, at det ikke alene er tilstrækkeligt at forebygge inden for en afgrænset forståelse af fænomenet, men at der bør tages højde for et behov for variation i indsatserne, hvis fænomenets fulde bredde skal nås. På trods af fænomenets karakter af et primært ungdomsfænomen, spreder hændelserne sig ud blandt en bredere aldersgruppe, hvorfor dens fulde bredde ikke vil kunne nås alene med forebyggelse i skoler. Derudover er der stor variation i, hvordan gerningspersonen er kommet i besiddelse af det delte materiale, hvorfor det ikke alene er nok at forebygge gennem påvirkning af dem, som har videresendt intimt billedmateriale af egen krop. Der bør eksempelvis også fokuseres på den del af hændelserne, som er betinget af en uvis fotografering eller videooptagelse - en del der hidtil jf. kapitel 3 ikke har været i fokus i forebyggende indsatser på området.

Som præsenteret i kapitel 1 er fokus på kriminalitetsbekæmpelse i dag i høj grad på at minimere mulighederne for kriminalitetens opståen, hvorfor indsatserne til at mindste de digitale sexkrænkelser i høj grad har været rettet mod at afholde de mulige forurettede fra selv at tage og dele intime billeder (Garland 1996:451; Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling 2016:10). Det synes umiddelbart ikke tilstrækkeligt alene at tænke forebyggende med henblik på at ændre adfærden hos dem, som optræder på materialet, da denne undersøgelse har vist en bred variation i vejene til delingens muliggørelse. Der bør derfor tænkes i bredere strategier i forhold til at ændre den generelle samfundsforståelse blandt den brede befolkning.

Det opleves ligeledes på baggrund af politiets sagsjournaler, hvordan gerningspersonerne fremstår uvidende omkring hændelsens lovovertrædende og alvorlige karakter. Derfor kan øget brug af Konfliktråd, som Regeringen også selv foreslår, fremstå som en potentiel løsning for italesættelse af delingernes krænkende og ødelæggende karakter for ofrene (Regeringen 2017:9). Det synes dog ligeledes interessant at undersøge, hvorvidt en uvidenhed om delingernes kriminelle karakter generelt gør sig gældende blandt den danske befolkning og måske i særdeleshed ungdommen. En viden herom kan anvendes i informations- og adfærdsregulerende kampagner i tråd med dem, Regeringen selv foreslår etableret i udspillet "Skærpet Indsats mod Digitale Sexkrænkelser" (Regeringen 2017:7).

Forslag til videre forskning

Foruden ovenstående ser vi et generelt potentiale for videre forskning af fænomenets karakter, både internt i politiet og generelt i Danmark. Overordnet har vi placeret os i en forskningsmæssig kontekst, der adskiller sig fra tidligere undersøgelser ved dens kvantitative karakter, der i sammenspil med en kvalitativ tilgang har resulteret i en udvikling af nye teoretiske forståelser af fænomenets karakter. Derudover baserer undersøgelsen sig på den til dags dato mest fyldestgørende beskrivelse af det anmeldte fænomen omkring ulovlig deling af intimt billedmateriale. Af denne grund anser vi specialets vidensbidrag som brugbart til at nuancere den forskning, der tidligere er lavet på feltet og som opstart på yderligere forskning af fænomenet sådan, som det optræder og håndteres inden for en politimæssig kontekst.

Det kunne internt være givende at foretage en undersøgelse af de anmeldte sager, som ikke blev inddraget i nærværende undersøgelse - de registrerede sager på hændelsesnumre og undersøgelsesnumre. Det er ikke muligt at afgøre, hvor stor en del af fænomenet, der er journaliseret uden for de skarpe numre, og om bestemte hændelsestyper konsekvent placeres anderledes og derfor ikke indgår som en del af datagrundlaget for nærværende karakterisering og typologiudvikling af fænomenet. En sådan undersøgelse kunne derfor være værdifuld for at opnå en fuld indsigt i det anmeldte fænomen og samtidig give indsigt i politiets håndtering af fænomenet i relation til, hvorvidt der er variation i sagernes indhold på tværs af journaliseringskategorierne. Det ville ligeledes her kunne undersøges, hvorvidt den udviklede typologi er dækkende for den samlede mængde anmeldelser inden for fænomenet i politiets regi.

Det anses yderligere som fordelagtigt at foretage en lignende karakterisering af fænomenet uden for politiets regi. Dette kunne give en indsigt i størrelsen af mørketallet samt i, hvorvidt der eksisterer en skævhed i forhold til, hvilken type hændelser, der anmeldes til politiet og hvilke, der ikke gør.

Overordnet er der fortsat behov for yderligere forskning inden for fænomenet både i og uden for politiets regi for at opnå en dybere forståelse af fænomenets karakter, bredde og nuancer. Dette speciale er således kun starten på at afdække denne nye form for kriminalitet i den digitale tidsalder.

Litteraturliste

- Aalborg Kommune (2017): "Rapport fra ungeprofilundersøgelsen inkl. SSP-del". Ungeprofilundersøgelsen 2016. Skolesundhed.dk. (Materialet er endnu ikke offentligt tilgængeligt).
- Bryman, Alan (2012): *Social Research Methods*. New York: Oxford University Press.
- Bundgård, Maria Bruun, Thomas Lund & Evald Bundgård Iversen (2010): *Sociologisk Set – en grundbog i sociologi*. København: Systime.
- Christie, Nils (1986): "The Ideal Victim", in Ezzat A. Fattah (ed.): *From Crime Policy to Victim Policy - Reorienting the Justice System*. London: MacMillan Press.
- Cohen, Lawrence E. & Marcus Felson (1979): "Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach", in Cullen, Francis T., Robert Agnew & Pamela Wilcow 2014 (ed.): *Criminological Theory: Past to Present*. New York: Oxford University Press.
- Collier, David, Jody LaPorte & Jason Seawright (2008): "Typologies: Forming Concepts and Creating Categorical Variables", in Box-Steffensmeier, Janet M., Henry E. Brady & David Collier (ed.): *The Oxford Handbook of Political Methodology*. New York: Oxford University Press.
- Damløv, Louise (2016): "Amandas nøgenbilleder blev spredt: Politiet hjalp mig ikke". *Danmarks Radio*. Lokaliseret den 01.03.2017.
- Damløv, Louise & Mikkel Westphal Stephensen (2016): "Unge deler nøgenbilleder som aldrig før". *Danmarks Radio*. Lokaliseret 17.03.2017.
- Dansk Politi (2017): "Seksuelle overgreb mod børn på internettet samt seksuelle krænkelse på internettet". *Dansk Politi*. Lokaliseret den 01.07.17.
- Dansk Stalkingcenter (2017): "Hvad er stalking? – Stalking som fænomen". *Dansk Stalkingcenter*. Lokaliseret den 29.06.2017.
- De Vaus, David (2014): *Surveys in Social Research*. London/New York: Routledge.
- Det Kriminalpræventive Råd (2017): "Grooming – Når chatvennen i virkeligheden er voksen, og venskabet ender med et overgreb". *Det Kriminalpræventive Råd*. Lokaliseret den 01.07.2017.
- Dreyer, Pernille & Kirstine Benedicta Lauritzen (2017a): "Politiet ser magtesløst til, når nøgenbilleder spredtes på nettet: "Det risikerer at være spild af ressourcer"". *Berlingske*. Lokaliseret den 03.02.2017

- Dreyer, Pernille & Kirstine Benedicta Lauritzen (2017b): "Gerningsmænd deler fortsat billeder uden konsekvenser". *Berlingske*. Lokaliseret den 29.06.2017.
- Duedahl, Poul (2012): "Opstøvningskunst - en introduktion til dokumentarisk metode", i Antoft, Rasmus, Michael Hviid Jacobsen, Anja Jørgensen & Søren Kristiansen (red.): *Håndværk & Horisonter - tradition og nytænkning i kvalitativ metode*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.
- Duedahl, Poul & Michael Hviid Jacobsen (2010): *Introduktion til dokumentanalyse - Metodeserie for social- og sundhedsvidenskaberne*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.
- Eskjær, Mikkel Fugl & Helles, Rasmus (2015): *Kvantitativ indholdsanalyse*. Frederiksberg C.: Samfundslitteratur.
- Fairbairn, Jordan (2015): "Rape Threats and Revenge Porn: Defining Sexual Violence in the Digital Age", in Bailey, Jane & Valerie Steeves (ed.): *eGirls, eCitizens*. Canada: University of Ottawa Press.
- Folketinget beslutningsforslag nr. B 109 (2016-2017): "B 109 Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en ny paragraf i straffeloven vedrørende digitale sexkrænkelser". *Folketinget.dk. Ligestillingsudvalget*. Lokaliseret den 05.05.2017.
- Franks, Mary Anne (2015): "Drafting an Effective "Revenge Porn" Law: A Guide for Legislators". *SSRN*. Lokaliseret den 16.03.2017.
- Garland, David (1996): "The Limits of the Sovereign State - Strategies of Crime Control in Contemporary Society". *The British Journal of Criminology*.
- Garland, David (2001): *The Culture of Control - Crime and Social Order in Contemporary Society*. Oxford: Oxford University Press.
- Giese, Ditte & Milla Mølgaard (2016): "Politiet giver op i sager om hævnporno". *Politiken*. Lokaliseret 25.05.2017
- Granér, Rolf (2005): "Självständiga sheriffer eller lokala byråkrater, om patrullerande polisens yrkeskultur", i Strype, Jon & Marit Egge (red.): *Politirollen gjennom 100 år*. Oslo: Politihøgskolen.
- Greve, Vagn, Poul Dahl Jensen & Gorm Toftegaard Nielsen: *Kommenteret Straffelov - Speciel Del*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Guldagger, Mette (2016): "Sager om deling af nøgenbilleder på nettet boomer". *Politiken*. Lokaliseret 21.03.2017.

- Handyside, Sarah & Jessica Ringrose (2017): "Snapchat memory and youth digital sexual cultures: Mediated temporality, duration and affect". *Journal of Gender Studies*. Routledge.
- Hewson, Claire (2006): "Mixed Methods Research", in Jupp, Victor: *The Sage Dictionary of Social Research Methods*. London/Thousand Oaks/New Delhi: SAGA Publications.
- Holmberg, Lars (2014): "Hva gjør politiet?", i Larson, Paul, Helene O. Gundhus & Rolf Gréner (red.): *Innføring i politivitenskap*. Oslo: Cappelen Damm Akademisk.
- Høigård, Cecilie [2005] oversættelse af Holmberg, Lars (2015): "Challenges to Nordic Police Research", in Granér, Rolf & Ola Kronkvist (ed.): *The Past, the Present and the Future of Police Research - Proceedings from the fifth Nordic Police Research seminar*. Växjö: Linnéuniversitetet.
- Jakobsgaard, Nanna (2015): "Politiet retter sig selv efter selfie-advarsel til unge piger". *Berlingske*. Lokaliseret 21.03.2017.
- Jensen, Jan Møller & Thorbjørn Knudsen (2014): *Analyse af spørgeskemadata med SPSS - teori anvendelse og praksis*. Odense M: Syddansk Universitetsforlag.
- Jensen, Sune Qvotrup (2012): Kvalitativ subkulturforskning – at studere kulturel kreativitet på samfundets bund", i Jacobsen, Michael Hviid & Sune Qvotrup Jensen (red.): *Kvalitative udfordringer*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Kamal, Madasir & William J. Newman (2016): "Revenge Pornography: Mental Health Implications and Related Legislation". *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law Online September*.
- Kofoed, Jette (2013): "Affektive rytmer: Spekularitet og ubestemmelighed i digital mobning", i Kofoed, Jette & Dorte Marie Søndergaard (red.): *Mobning gentænkt*. København: Hans Reitzels Forlag
- Kofoed, Jette & Malene Charlotte Larsen (2016): "A snap of intimacy: Photo-sharing practices among young people on social media". *First Monday – Peer-reviewed journal on the internet*.
- Kofoed, Peter (2016): "Mænd der ydmyger kvinder", i Søndergaard, Per Straarup (red.): *Sex, hævn og video*. Aarhus: Turbine.
- Krippendorff, Klaus (2004): *Content Analysis. An Introduction to Its Methodology*. Thousand Oaks: Sage, page 69.

- Kristiansen, Søren & Hanne Kathrine Krogstrup (2012): *Deltagende Observation*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Layder, Derek (1998): *Sociological practice - linking theory and social research*. London/Thousand Oaks/New Delhi: SAGE Publications.
- Livingstone, Sonia & Jessica Mason (2015): *Sexual rights and sexual risks among youth online - A review of existing knowledge regarding children and young people's developing sexuality in relation to new media environments*. eNacso: European NGO Alliance for Child Safety Online.
- Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling (2016): *Etisk Kodeks mod Deling af Krænkende Materiale*.
- Nielsen, Beth Grothe & Annika Snare (1998): *Viktimologi - Om forbrydelsens ofre: teori og praksis*. Århus C.: Aarhus Universitetsforlag.
- Olsen, Wendy (2012): "Document Analysis" in *Data Collection: Key Debates and Methods in Social Research*. London: SAGE Publications Ltd.
- Petersson, Otto (2014): "Hvem er politiet", i Larson, Paul, Helene O. Gundhus & Rolf Granér (red): *Innføring i politivitenskap*. Oslo: Cappelen Damm Akademisk.
- Prior, Lindsay F. (2012): "Document Analysis", in Given, Lisa M. (ed.): *The SAGE Encyclopedia of Qualitative Research Methods*. Thousand Oaks: SAGE Publications, Inc.
- Red Barnet, Center for Digital Pædagogik & Medierådet for Børn og Unge (2015): "Har du været nøgen på nettet?". København: Red Barnet, Center for Digital Pædagogik & Medierådet for Børn og Unge.
- Regeringen (2017): "Skærpet indsats mod digitale sexkrænkelser". København: Regeringen.
- Rigsadvokaten (2015): "Behandling af voldtægtssager". *Rigsadvokaten*. Lokaliseret den 12.04.2017.
- Rigsadvokaten (2016): "Spørgsmål nr. 256, alm. del". *Justitsministeriet, Politi- og Strafferetsafdelingen*. Lokaliseret 29.01.2017
- Ringrose, Jessica & Laura Harvey (2015): "Boobs, back-off, six packs and bits: Mediated body parts, gendered reward, and sexual shame in teens' sexting images". *Continuum: Media & Cultural Studies*. UK: Routledge.
- Ruge, Charlotte 2017: "Pris til Dit Liv På Nettet". *Danmarks Radio*. Lokaliseret den 17.03.2017.

- Salter, Michael, Thomas Crofts & Murray Lee (2013): "Beyond criminalisation and responsabilisation: Sexting, Gender and Young People". *Sydney Law School*. Sydney: The University of Sydney.
- Sex og Samfund (2017): "Uge sex 2017: Rettigheder online/offline". Lokaliseret den 29.07.2017.
- Silva, Rafaela B.R., Carla M. Teixeira, José Vasconcelos-Raposo & Maximino Bessa (2016): "Sexting: Adaptation of sexual behavior to modern technologies", in Guitton, Matthieu: *Computers in Human Behavior*. Elsevier.
- Sirianni, Joseph M. & Arun Vishwanath (2016): "Bad Romance: Exploring the Factors that Influence Revenge Porn Sharing Amongst Romantic Partners". *Online Journal of Communication and Media Technologies*.
- Stroud, Scott R. (2014): "The Dark Side of the Online Self: A Pragmatist Critique of the Growing Plague of Revenge Porn". *Journal of Mass Media Ethics*.
- Swedberg, Richard (2012): "Theorizing in sociology and social science: Turning to the context of discovery". *Theory and Society*.
- Søndergaard, Dorte Marie (2000): *Tegnet på Kroppen - Køn, koder og konstruktioner blandt unge voksne i Akademia*. København: Museum Tusulanum.
- Søndergaard, Per Straarup (2016): "Forord", i Søndergaard, Per Straarup (red.): *Sex, hævn og video*. Aarhus: Turbine.
- Verma, J.P. (2013): *Data Analysis in Management with SPSS Software*. New York/London/New Delhi: Springer.
- Waddington, Paj (2012): "Cop Culture", in Newburn, Tim & Jill Peay (ed.): *Policing: Politics, Culture and Control – Essays in Honour of Robert Reiner*. Oxford: Hart Publishing Ltd.

Bilag 1: Kodebog og Kodningsmanual

Variabelnummer	Variabelnavn	Svarkategorier	Kodningsmanual
1	ID nummer	<i>Noteres i tal (nummereret orden på sagerne)</i>	Én sag svarer til én forurettet og én mulig gerningsperson
2	Journalnummer	<i>Noteres i tal (nummeret på den enkelte sag - oprettet af politiet)</i>	
3	Øvrige journalnumre	<i>Noteres i tal (yderligere journalnumre tildelt den enkelte sag)</i>	Ved flere end ét journalnumre skrives de øvrige her
4	Politikreds	0: Københavns Politi 0100 1: Københavns Vestegn Politi 0700 2: Nordsjællands Politi 0900 3: Midt- og Vestsjællands Politi 1200 4: Sydsjællands- og Lollands-Falsters Politi 1900 5: Bornholms Politi 2200 6: Fyns Politi 2300 7: Syd- og Sønderjyllands Politi 3300 8: Sydøstjyllands Politi 3700 9: Midt- og Vestjyllands Politi 4100 10: Østjyllands Politi 4200 11: Nordjyllands Politi 5100	Ved flere vurderes det ud fra den kreds, hvor sagens dokumenter ligger
5	Gerningskode 61600: <i>Undersøgelse - hændelse uden sag</i> 61605: <i>Intern orientering</i> 70323: <i>Vold og lignende mod vidner og deres nærmeste</i> 70811: 72351: <i>Pornografisk foto/filmoptagelse af person u. 18 år</i> 72371: <i>Blufærdighedskrænkelser ved beføling</i>	0: Ikke til stede 1: Til stede	En variabelklynge med et sæt af dummies. For hver hændelse noteres samtlige gerningskoder, denne er oprettet under De markerede variable er på forhånd udvalgt. De resterende er skrevet på undervejs i dataindsamlingen

	<p>72372: Blufærdighedskrænkelser ved blotteri</p> <p>72373: Blufærdighedskrænkelser ved beluring</p> <p>72375: Blufærdighedskrænkelser ved anden uanstændighed</p> <p>72386: Børnepornografi</p> <p>72387: Besiddelse af / bekendt med børnepornografi</p> <p>73241: Vold</p> <p>73341: Forvoldt fare for liv eller førlighed</p> <p>74111: Ulovlig tvang</p> <p>74212: Ulovlige adgang til andres gemmer</p> <p>74215: Ulovlige adgang til EDB-oplysninger</p> <p>74216: Ulovlige omgange med erhvervshemmeligheder</p> <p>74231: Ulovlige fotografering af personer</p> <p>74255: Ulovlige videregivelse af billeder</p> <p>74261: Overtrædelse af advarsel</p> <p>74265: Trussel på livet</p> <p>75211: Indbrud i villa og lignende</p> <p>76211: Afpresning</p> <p>77512: Hindringer af andres ret</p> <p>83174: Eftersøgnings/fogedsager</p> <p>83961: Undersøgelse om sædelighed</p> <p>83962: Undersøgelse om børneporno</p> <p>83963: Undersøgelse om trusler/afpresning</p> <p>83986: Kriminalpræventiv undersøgelse</p> <p>83990: Andre undersøgelser</p> <p>84121: Optage/transmittere billeder, lyd og tekst</p> <p>84451: Overtrædelse af</p>		
--	---	--	--

	<i>tilhold</i>		
6	Antal implicerede personer i alt	<i>Noteres i tal</i>	Her noteres det samlede antal personer med personkategorierne "sigtet", "mistænkt", "sagens person" eller "forurettet", der har relation til en sag omhandlende deling af intime billeder og/eller videoer
7	Antal implicerede forurettede i alt	<i>Noteres i tal</i>	Her noteres antallet af forurettede impliceret i delingen, som politiet har registreret under denne kategori
8	Køn på anmeldelsesmodtager	0: Mand 1: Kvinde 2: Flere personer, begge køn 99: Uvis	I tilfælde af flere anmeldelsesrapporter tilknyttet samme sag, er det det "samlede" køn, der noteres
9	Cpr.nr. på forurettede	<i>Noteres i tal</i>	Fortrolig
10	Køn på forurettede	0: Mand 1: Kvinde	
11	Antal mulige gerningspersoner i alt	<i>Noteres i tal</i>	Her noteres det samlede antal personer med personkategorierne "sagens person", "mistænkt" og "sigtet", der står som implicerede i en sag vedrørende deling af intime billeder og/eller videoer
12	Mulige gerningspersons personkategori	0: Sagens person / afhørt uden sigtelse 1: Mistænkt 2: Sigtet / Under 15 år 99: Ingen gerningsperson	
13	Cpr.nr. mulig gerningsperson	<i>Noteres i tal</i>	Fortrolig
14	Køn mulig gerningsperson	0: Mand 1: Kvinde	

		99: Ingen gerningsperson	
15	Start gerningsår	<i>Noteres i tal</i>	Her skrevet det årstal, hvor første deling forekom
16	Anmeldelsesår	0: År 2017 1: År 2016 2: År 2015	
17	Anmeldelsesmåned	0: Januar 1: Februar 2: Marts 3: April 4: Maj 5: Juni 6: Juli 7: August 8: September 9: Oktober 10: November 11: December	
18	Sigtes den mulige gerningsperson for selve delingsseansen?	0: Nej - man er sigtet, men ikke for deling 1: Ja 99: Ved ikke / ingen sigtet	Denne variabel besvares kun med 0/1 for gerningspersoner med personkategorien "sigtet". Besvares ud fra, hvad der nævnes i politiets formelle "sigtelses-rubrik", der er udfyldt med den konkrete sigtelse. Ud fra denne noteres "ja", hvis det i sigtelsen nævnes, at vedkommende sigtes for deling, videregivelse, offentliggørelse eller andet, der omhandler den ulovlige deling, der jf. begrebsafklaringen er inkluderet i nærværende undersøgelse
19	Hvordan forholder den mulige gerningsperson sig til skyldsspørgsmålet?	0: Nægter forholdet 1: Erklærer sig skyldig / fortæller selv, at man har delt 99: Ved ikke, sigtet forholder sig ikke til	Denne variabel omhandler, hvad gerningspersonen selv forklarer/erkender gennem afhøring, og

		skyldsspørgsmålet	vedkommende behøver således ikke være sigtet for at blive placeret i kategorien "erklærer sig skyldig"
20	Køn på afhører af mulig gerningsperson	0: Mand 1: Kvinde 2: Flere afhørere, blandet køn 99: Ingen afhøring af forurettede	I tilfælde af flere afhøringsrapporter tilknyttet samme sag, er det det "samlede" køn, der noteres
21	Køn på afhører af forurettede	0: Mand 1: Kvinde 2: Flere afhørere, blandet køn 99: Ingen afhøring af gerningsperson / ingen mulig gerningsperson	I tilfælde af flere afhøringsrapporter tilknyttet samme sag, er det det "samlede" køn, der noteres
22	<i>Hvem</i> er der delt til i førstedelingen?	0: Delt til GP's omgangskreds 1: Delt til forurettedes omgangskreds 2: Delt til fælles omgangskreds 3: Delt til generel offentlighed 99: Ved ikke	Det er kun muligt at besvare spørgsmål om "førstedelingen", når vi er bekendte med, hvordan det intime materiale oprindeligt blev udbredt 3: Offentlighed betragtes som en større gruppe af mennesker der potentielt kan få adgang til materialet uden nødvendigvis at have det (eks. profiler på datingsider)
23	<i>Hvem</i> har i alt modtaget materialet?	0: Delt til GP's omgangskreds 1: Delt til forurettedes omgangskreds 2: Delt til fælles omgangskreds 3: Delt til generel offentlighed 99: Ved ikke	I denne variabel besvares der ud fra, hvem der samlet set skulle have modtaget, eller haft mulighed for, at tilgå det intime materiale 3: Offentlighed betragtes som en større gruppe af mennesker der potentielt kan få adgang til materialet uden nødvendigvis at have

			det (eks. profiler på datingsider).
24	Omfang af udbredelse (førstedelingen)	0: 1 modtager 1: 2-3 modtagere 2: 4-9 3: 10 eller flere 99: Uvist	Variablen omhandler, hvor mange, der har modtaget materialet direkte fra den potentielle gerningsperson. Besvares kun, hvis vi har viden om førstedelingen. 3: Denne kategori betragtes implicit ved eksempelvis deling på hjemmesider og facebookprofiler
25	Omfang af udbredelsen (generelt)	0: 1 modtager 1: 2-3 modtagere 2: 4-9 3: 10 eller flere 99: Uvist	Variablen omhandler, hvor mange materialet er udbredt til (hvad vi kender til). 3: Denne kategori anvendes ved eksempelvis deling på hjemmesider og facebookprofiler, hvor et større antal i princippet har kunnet se det delte materiale
26	Førstedelingsplatform <ul style="list-style-type: none"> ○ Personlig besked (alle medier) ○ Fysisk (alt uden for digitale medier og hjælpemidler) ○ Facebook (Gruppe) ○ Facebookprofil (egen eller delers) ○ Delings-sider / offentligt tilgængelig side (generelle internetsider, hvor der deles, chattes eller sælges ting - ikke facebook eller instagram) 	0: Nej 1: Ja	Beskrivelse af hvor den potentielle gerningsperson har delt billedet/videoen. Er ofte betinget af, at der er en gerningsperson for, at denne variabel kan besvares. En variabelklynge med et sæt af dummies. Der kan være mere end en delingsplatform. Vi kan ikke sige noget om førstedelingen (tilknyttet den

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Delings-sider / offentligt tilgængelige sider (eksplicit seksuelt indhold) ○ Instagram (socialt medie) ○ Snapchat (socialt medie) ○ Fildelingsmappe 		<p>potentielle GP) hvis der; 1) ikke kendes til en potentiel GP, 2) den potentielle GP nægter at være den, der har smidt billederne ud, eller 3) der på anden måde kan sås tvivl om, hvorledes dette led af delingen er foregået</p>
27	<p>Udfunden delingsplatform</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Personlig besked (alle medier) ○ Fysisk (alt uden for digitale medier og hjælpemidler) ○ Facebook (Gruppe) ○ Facebookprofil (egen eller delers) ○ Delings-sider / offentligt tilgængelig side (generelle internetsider, hvor der deles, chattes eller sælges ting - ikke facebook eller instagram) ○ Delings-sider / offentligt tilgængelige sider (pornografiske internetsider) ○ Instagram (socialt medie) ○ Snapchat (socialt medie) ○ Fildelingsmappe 	<p>0: Nej 1: Ja</p>	<p>Beskriver hvor billedet/videoen overordnet set er observeret delt uden samtykke. Indeholder dermed også den deling, der kommer efter den potentielle gerningspersons egen deling</p> <p>En variabelklynge med et sæt af dummies. Der kan være mere end en delingsplatform</p>
28	<p>Relation mellem forurettede og mulig gerningspersonen</p>	<p>0: Venner / Bekendte 1: Kæreste/partner 2: Romantisk relation/flirt 3: X-Kæreste/ tidligere partner 4: Tidligere romantisk relation/flirt/sexpartner 5: Familie (både sted, pap, halv, hel, blod - alt familiært - men ikke ægteskaber, det</p>	<p>2 + 3 + 4: Kan være en falsk flirt</p> <p>Hvis parterne er uenige om deres relation besvares der ud fra den "laveste" i dette hierarki, hvor den nederste er den laveste relationsform</p>

		betegnes som partner) 6: Fremmed/Ukendt (man har en GP, men personen er ukendt for Ofret) 7: Ingen gerningsperson/Uvis relation (der er en GP, men vi ved intet om relationen) 8: Voksen-barn-/professionel relation Uvis relation (der er en GP, men vi ved intet om relationen)	- Nuværende kæreste / familie - Nuværende romantisk relation/flirt - Ekskærester - Tidligere romantisk relation - Bekendt - Fremmed - Uvist
29	Den potentielle gerningspersonens umiddelbare motiv for delingen	Kvalitativ beskrivelse	Vi noterer kvalitativt, hvis der bliver angivet et motiv - fx "det var fordi ...". Dette kan anvendes til den senere kvalitative indholdsanalyse
30	Hvad er delt?	0: Billeder 1: Video 2: Begge dele 99: Ved ikke	
31	Hvem har taget billedet/videoen? <ul style="list-style-type: none"> ○ 0: Den afbillede (forurettede) ○ 1: Deler på motiv (flere på motivet, altså hvor den ene er deleren) ○ 2: Deleren (ikke selv på det delte materiale) ○ 3: Anden ○ 4: Billedet er manipuleret 	0: Ikke til stede 1: Til stede	Ved situationer, hvor den potentielle gerningsperson har foretaget et screenshot - af eks. en tilsendt snap-besked - er det denne, der har taget det delte billede En variabelklynge med et sæt af dummies. Der kan være mere end et delt materiale og derfor også flere producenter

32	Hvordan er den mulige gerningsperson kommet i besiddelse af billedet/videoen?	0: Tilladt besiddelse 1: Tilladt besiddelse under tvang/pres/grooming 2: Ikke tilladt besiddelse ved hacking/tyveri/berøvelse 3: Ikke tilladt besiddelse ved uvis fotografering/videoptagelse 4: Modtaget materialet ved ulovlig deling 99: Uvist	0: Tilegnet sig billed/video med samtykke fra den/de afbillede - der kan godt forekomme pres/tvang efterfølgende
33	Antal delte forskellige items	0: 1 1: Flere 99: Uvis	
34	Grad af intimitet af det delte	0: Delvist nøgen (andet, eks. bikini) 1: Delvist nøgen (undertøj) 2: Implied nude 3: Nøgen overkrop 4: Nøgen underkrop (eks. erigeret lem eller numse) 5: Fuld nøgenhed 6: Sex (herunder oralsex og onani) 99: Uvis	Variablen noteres efter den intimitet, som fremstår mest krænkende - kategoriseret fra 0 til 6, hvor 6 her betragtes som krænkelse af højeste grad 1: Ikke nødvendigvis motiv af hele kroppen 2: Eks. impliceret, at person har haft sex 3: Indeholder også "kun i underbukser" 4: Ansigtet kan godt være med på billedet
35	Kan forurettede genkendes på billedet? (Ansigt, navn eller andet)	0: Nej 1: Ja 99: Uvis	0: Det skal være klart, at vedkommende ikke kan genkendes
36	Sagsalder (forurettede)	<i>Noteres i tal</i>	
37	Antal tidligere registreringer (forurettede)	<i>Noteres i tal</i>	Antal registreringer indtil (uden) den aktuelle sag tælles
38	Sagsalder (mulig gerningsperson)	<i>Noteres i tal</i>	
39	Antal tidligere registreringer (mulig gerningsperson)	<i>Noteres i tal</i>	Antal registreringer indtil (uden) den

			aktuelle sag tælles
40	Sagens status	0: Retssag berammet 1: Fortsat efterforskning, sagsbehandling mm. 2: Dømt (bøde, frihedsberøvelse mm.) 3: Frifundet 4: Sagen henlagt grundet § 749, stk. 2 (Type 2) 5: Sagen henlagt grundet ... (Type 1) 6: Tiltale frafaldet (§ 722) 7: Anden status - U15 8: Påtale undladt/opgivet (§ 721, stk. 1, nr. 2) 9: Anke 10: Dømt i hændelse, men ikke for § 264d	Undersøges umiddelbart inden analysens start for at få det nyeste billed af sagernes status
41	Aldersforskel	Noteres i tal	(Gerningsmand minus offer)
42	Forskel i sagsantal	Noteres i tal	(Gerningsmand minus offer)